

Τα Χριστούγεννα
του κόσμου

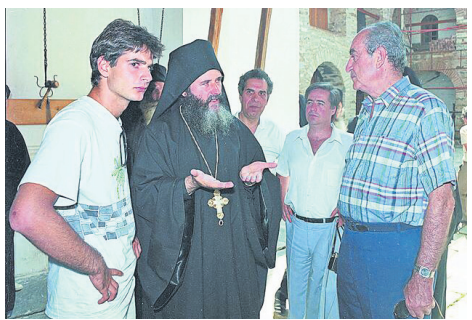
σελ. 5

Απόστολος Ανδρέας
ο Πρωτόκλητος
μαθητής του Χριστού

σελ. 6

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

σελ. 3

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ,
ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;
β - 42^{ον} μέρος

σελ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ
ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

σελ. 14

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
(ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ)

σελ. 14

σελ. 8

ΕΝ
ΝΙ

ΘΩ
ΚΑ

ΑΓΩΝΑΣ

“Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως” (Α΄ Τιμ. 6,12)

ΘΕΟ
ΧΙΛ
Α

ΕΠΕΡ
ΟΝΟΜ
ΕΚΥΡ
ΘΥΚΕ
ΗΜΩΝ
ΧΥΤΑΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΚΘ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 341 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ., ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2025

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΑΣΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΘΑΝΑΣΙΜΕΣ ΠΛΗΓΕΣ

σελ. 11-12

ΤΡΑΓΙΚΟΤΗΤΑ
ΝΑ ΓΕΛΑΣΩ ΔΥΝΑΤΑ ή ΝΑ ΚΛΑΥΣΩ ΓΟΕΡΑ;

**(.....για να τα μαθαίνουν
οι νεότεροι)**
Ο πατήρ Θεόδωρος ήταν γνωστός σαν παράγοντας του εκκλησιαστικού παρασκήνιου. Ιστορικά: Ως καθηγητής, θεολόγος, ήταν επιστημονικός συνεργάτης του Πατριαρχικού Ιδρύματος Μελετών της Ι.Μ. Βλατάδων από την ίδρυση του 1965/8 έως το 1970 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα. Ήταν ο συντάκτης του περιοδικού “Κληρονομία” και έφορος του Ιδρύματος έως το 1986.
Ήταν κοντά στον πατριαρχικό καθηγητή Πατρολογίας Παν.

σελ. 8-9-10-11-12-13

Ο ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η «ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ»

Πρόσφατα γίναμε μάρτυρες μιας ακόμα επιθέσεως εναντίον ιερών και οσίων. Η Εθνική μας Πινακοθήκη εξελίχθηκε σε Εθνική μας ...Παπουτσοθήκη! Και εξηνούμαστε: Η πρόσφατη ανάρτηση μιας έκθεσης έργων που περιλαμβάνει παραμορφωμένες εικονοποιήσεις των ιερών μορφών της Υπεραγίας Θεοτόκου, του Θείου Βρέφους και Αγίων

του Αγίου Πνεύματος! Η Υπεραγία Θεοτόκος απεικονίζεται με τη μορφή αλλόφρονος γριάς με τσιγάρο/γόπα στο στόμα και το

Μαρτύρων της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, συντελείται παράλληλα με προβολή τολμηρής ερωτικής ταινίας, με νηπιτική υπόκρουση της Εθνικού μας Ύμνου της Ελευθερίας και την ανάγνωση της Ιεροτάτης Προσευχής παρά

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Είναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

A) Πώς ως χώρα να πάμε μπροστά;

B) Μ' αυτούς θέλει να κάνει ένωση ο κ. Βαρθολομαίος;

σελ. 3

Ο ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ Π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ**
Οι άνθρωποι που αντιδρούσαν στην παρανομία και αντικανονικότητα

του εισβολέα Σεραφείμ στη μητρόπολη Λάρισας κάθε φορά προσπαθούσαν να δείχνουν την παρουσία τους με τρόπο εντυπωσιακό και να μην είναι δικονομικά επιλήψιμη. Το γεγονός τούτο ξάφνιασε όλους

τους Λαρισαίους και σε όλη την Ελλάδα μαθεύτηκε. Τα Θεοφάνεια του 1975 η πομπή με τους επισήμους έφθασε στη γέφυρα του Πηνειού ποταμού για τη ρίψη του Σταυρού και αφού τελείωσε το τελετουργικό

σελ. 2

μέρος, ο δεσπότης έκανε την κίνηση, για να ρίξει το Σταυρό και τότε άρχισαν να καταφθάνουν σωρηδόν επιπλέοντα φελιζόλ με διάφορα συνθήματα **“Ανάξιος”, “η Λάρισα θέλει Θεολόγο”, “Σεραφεΐμ είσαι μοικεπιβάτης”, “Φύγε να πουχάσει η πόλη”** κ.ά. Όσπου να κατεβάσουν μια βάρκα και να αρχίσουν να τα μαζεύουν όλα, πέρασαν κάτω από τη γέφυρα και ο Σταυρός έπεσε μεταξύ των φελιζόλ. Οι οργανωτές της επιχείρησης είχαν χρονομετρήσει τον ακριβή χρόνο, διότι οι ρίψεις των έγιναν από μια απόσταση περί δύο χιλιομέτρων, για να μη γίνουν αντιληπτοί από την αστυνομία.

Άλλη περίπτωση είναι στη γιορτή του πολιούχου της Λάρισας του Αγίου Αχιλλείου το 1975, όπου φθάνοντας η πομπή με τους επίσημους στην Κεντρική Πλατεία και κατά την ώρα της ακολουθίας της αρτοκλασίας, άρχισαν να ανέρχονται προς τα πάνω από διάφορα σημεία πολλά μεγάλα μπαλόνια, με κρεμασμένα στο κάτω μέρος χαρτόνια με συνθήματα, όπως τα παραπάνω και να στέκονται τα πιο πολλά πάνω ακριβώς από την εξέδρα, λες και κάποιος τα είχε κατευθύνει και καθιλώσει!

Αυτή η περίπτωση είναι κάτι άλλο για την εποχή του, γιατί συντονίστηκαν τα δύο τοποθετημένα μαγνητόφωνα σε δύο διαφορετικά αντίθετα σημεία. Στην πλατεία “Δημάρχου Σάπκα” επάνω σε δένδρα, με πυκνό φύλλωμα, όπου την κατάλληλη στιγμή συγχρόνως ενεργοποιήθηκαν – παρότι την εποχή εκείνη ήταν τα καρούλια παλαιάς τεχνολογίας – και άρχισαν να φωνάζουν: «Σεραφεΐμ Ανάξιος», «η Λάρισα έχει κανονικό μητροπολίτη τον Θεολόγο», «Αρχές της πόλης δεν ακούτε τον λαό;» κ.ά. Όσπου να τα βρύνε οι αστυνομικοί, να τοποθετήσουν σκάλες και να τα κατεβάσουν έγινε ένα κομφούζιο!

Ο ΛΑΟΣ ΠΙΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΑΝΤΟΤΕ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΝ

Δεν υπήρχε ημέρα που μη να διαμαρτύρεται ο λαός ζητώντας την επιστροφή του πνευματικού τους πατέρα, στο αρχείο μας υπάρχουν στο πρώτο εξάμνηο πάνω από 200 τηλεγραφήματα, επιστολές ατομικές ή μικρών ομάδων, Συλλόγων ή Οργανώσεων προς την κυβέρνηση, τον υπουργό Παιδείας, στην Ι. Σύνοδο κ.λ.π. Επί πλέον η πόλις είχε γεμίσει με πανό, ζητώντας την επιστροφή του επισκόπου της και αφίσες με τη φωτογραφία του π. Θεολόγου. Σήμερα δημοσιεύ- ουμε μια ως πρώτη από τις επιστολές με ημερομηνία **2 Δεκεμβρίου 1974 έχων 248 υπογραφές** επιστημόνων προς τους βουλευτές με κοινοποίηση προς τους κρατούντες.

Εν Λαρίση τη 2 Δεκεμβρίου 1974

Προς

Τους κ.κ. **Βουλευτάς του Νομού Λαρίσης**

Ενταύθα

«Οι υπογεγραμμένοι επιστήμονες της πόλεως Λαρίσης και της περιοχής, παρορμώμενοι από την ευθύνην που γεννά η ιδιότης του πνευματικού ανθρώπου, υπείκοντες εις την μαρτυρίαν της χριστιανικής μας συνειδήσεως και διερμινεύοντες τα αισθήματα πλείστων όσων συμπολιτών, προαγόμεθα εις την απόφασιν να υποβάλωμεν εις υμάς το μετά χείρας υπόμνημα και να θέσωμεν κατά τον πλέον συγκεκριμένον τρόπον υπ’ όψιν υμών τα κάτωθι: Η απομάκρυνσις του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης, Πλαταμώνος και Τυρνάβου **κ. Θεολόγου** Πασχαλίδου, **γενομέ- νη καθ’ όν τρόπον** εγένετο, προεκάλεσε πλείστας όσας σοβαράς αμφισβητήσεις ως προς την ορθότητα και νομιμότητα της ενεργείας, δεν συνέβαλεν εις την δημιουργίαν ατμοσφαίρας ειρήνης και ενότητας εις τον εκκλησιαστικόν χώρον, **ενώ αντιθέτως** εσκανδάλισεν, ως μη ώφειλε, **πολλούς και** έθεσεν επί τάπητος το υφιστάμενον και εκκρεμούν θέμα επανόδου και πλήρους αποκαταστάσεως του ειρηνένου Μητροπολίτου. Τα γεγονότα, τα οποία προηγήθησαν και επηκολούθησαν της απομακρύνσεως, θέτουν εκτός πάσης αμφισβητήσεως τα ανωτέρω.

Προς τούτοις καθιστώνεν υμίν γνωστόν εκείνο, όπερ τυγχάνει τοις πάσι γνωστόν, ότι δηλ. ο απομακρυνθείς Μητροπολίτης εξελέγη κανονικώς εις αντικατάστασιν του παραιτηθέντος προκατόχου του. η εκλογή του βεβαίως εγένετο υπό αριστίνδην Συνόδου, αλλ’ **ο τοι- ούτος τρόπος εκλογής ίσχυσε δια πολλούς** Ιεράρχας κατά τε το πρόσφατον και το απώτερον παρελθόν της ιστορίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, εις την αριστίνδην ταύτην σύνοδον μετείχε και ο νυν Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος και τέλος την εκλογήν του Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Θεολόγου ανεγνώριζον ως κανονικήν επί σειράν ετών άπαντες οι Ιεράρχαι, οίτινες οψίμως εδημιούργησαν θέμα μη κανονικότητος, αντιφάσκοντες αυτοί προς εαυτούς.

Υπό του λαού της Λαρίσης ο εν λόγω Ιεράρχης εγένετο δεκτός

μετά πολλής και ειλικρινούς αγάπης και ενεθρονίσθη εν μέσω αυθορμήτων επιδοκμασιών και αναφωνήσεων “άξιος”, γεγονός όπερ κατεδείκνυνεν έτι η λαϊκή μαρτυρία, ή έξωθεν μαρτυρία κατ’ Απόστολον Παύλον, **όρος εκ των** ών ουκ άνευ εν προκειμένω, επεκύρυνε και επισφράγιζε την προπηγθείσαν διαδικασίαν της εκλογής. Η δε προσωπικότης του ως Ιεράρχου και Ποιμένος διεκρίθη καθ’ όλην την διάρκειαν της Ποιμαντορίας του δια την συγκαταβατικότητα προς άπαντας τους ανθρώπους, την πραότητα και την γλυκύτητα. Επεβλήθη και περιεβλήθη με το κύρος Ιεράρχου, **όστις “την εαυτού** ψυχήν τίθησιν όπερ των προβάτων”. Ηγάπησεν όλους και ηγαπήθη από όλους. Ο λόγος αυτού έπειθεν. **Έφερε την** ειρήνην εις τας ψυχάς πάντων, διότι παρείχεν εαυτόν φωτεινόν παράδειγμα ειρηνοποιού και ανεξικάκου. **Ουδείς υπ’ ουδενός κατ’ αυτού ψόγος** ευρέθη. Δι’ **ό πάντες τον** εσέβοντο ως άξιον εκπρόσωπον της Εκκλησίας, ως ενσαρκωτήν και εκφραστήν των αρχών του Ευαγγελίου. Και τα φανερωθέντα προέχοντα προσόντα του ήσαν η πνευματική γνώσις, η υγιής και ακράδαντος πίστις, **ο ανεπίληπτος βίος και γενικώς η αγαθή** υπόληψις.

Όθεν δια πάντα τα ανωτέρω και επειδή:

1) η απομάκρυνσις του Μητροπολίτου κ. Θεολόγου Πασχαλίδου επραγματοποιήθη εν μέσω αυθορμήτων, θερμών και ζωηρών υπέρ αυτού εκδηλώσεων.

2) η εκλογή του αντικαταστήσαντος τούτον επεδιώχθη και επιτεύχθη εν τάχει και εν σπουδή και δη εις ημέρας ιστορικής μεταβολής εις τα πολιτικά πράγματα της Πατρίδος, αγωνίας και αγώνος του Έθνους κατά του εξ ανατολών επιδρομέως.

3) η τοιαύτη εκλογή προεκάλεσε σφοδράς αντιδράσεις, ιδία μάλιστα κατά την ενθρόνισιν του αντικαταστάτου, δι’ **ας αντιδρά- σεις έδει κατά** εκκλησιαστικήν παράδοσιν να τηρηθί **η** διάταξις του ΝΘ’ κανόνος της Αν. Καρθαγένης Συνόδου.

4) η τηρουμένη έκτοτε επιφυλακτική στάσις του χριστεπωνύμου πληρώματος, ως άλλως τε αποδεικνύουν και τα κατά καιρούς ιδόντα το φως της δημοσιότητας κείμενα, παραβλάπτει σοβαρώς αφ’ ενός μεν την πρεμίαν και την γαλήνην των ψυχών πλείστων ανθρώπων, αφ’ ετέρου δε το όλον πνευματικόν έργον και το καλώς νοούμενον συμφέρον της Εκκλησίας· και

5) επειδή εξ αγαθού συνειδότος φερόμενοι, τονούντες ως πιστά τέκνα της Εκκλησίας δια την τοιαύτην αναταραχήν, **σν- ναισθανόμενοι ως άνθρωποι του πνεύματος και ως** πολίται επιτακτικόν το καθήκον να συμβάλωμεν εις την θεμελιωθείσαν και οικοδομουμένην ομαλότητα, ενότητα και την ευτυχίαν της προσφιλούς εις ημάς, ως και εις πάντα Έλληνα, Πατρίδος,

Θέτομεν υπ’ όψιν υμών το υφιστάμενον ζήτημα και εξαιτούμεθα την άμεσον αντιμετώπισιν τούτου και την διενέργειαν των δεόντων υπ’ υμών, ως εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού της Λαρίσης και του Έθνους, δια την επάνοδον του Μητροπολίτου κ. Θεολόγου Πασχαλίδου εις τον ανήκοντα εις αυτόν επισκοπικόν θρόνον της θεοσύστατου Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης, Πλαταμώνος και Τυρνάβου εντός των πλαισίων των Κανόνων της Εκκλησίας και των Νόμων της Πολιτείας.

Διατελούντες

Μετά τιμής

Κοινοποιήσις:

Εξοχώτατον Πρωθυπουργόν κ. Κων/τίνον Καραμανλήν

Αθήνας

Εξοχώτατον Υπουργόν Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Παναγιώτης Ζέππιν

Αθήνας

Εξοχώτατον Υφυπουργόν Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευρυγένην

Αθήνας

Εξοχώτατον Υφυπουργόν Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Χρυσόστομον Καραπιπέρην

Αθήνας

Εξοχώτατον Πρόεδρον της Βουλής των Ελλήνων κ. Κ. Παπακωνσταντίνου

Αθήνας

Κύριον Γεώργιον Μαύρον, Αρχηγόν Κόμματος Ενώσεως Κέντρου – Ν. Δυνάμεων

Αθήνας

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΑ ΦΩΝΗ

Έχουν βαλθεί να εκθεμελιώσουν
τα πάντα.

Ή πίστη βάλλεται.

Ή Εκκλησία πολεμείται

και συκοφαντείται.

Οι ηθικές αρχές, οι πνευματικές

αξίες περιφρονούνται

και λοιδορούνται

Ή φιλοπατρία χαρακτηρίζεται

εθνικισμός, ρατσισμός.

Ή οικογένεια υπονομεύεται.

Οι αιρετικοί έχουν

κατέλθει στο πεζοδρόμιο.

Οι έμποροι λευκού θανάτου

πολιορκούν και τα δημοτικά σχολεία.

Παιδεία και εκπαίδευσις

σε εξαθλίωσι.

Το άρθρο 16 του Συντάγματος

παραβιάζεται συστηματικά.

Εν γνώσει ή εν αγνοία οι

συμπατριώτες μας υπηρετούν τα

σχέδια ξένων κέντρων για τον

αφελληνισμό της Χώρας μας, για τον

ακρωτηριασμό της Πατρίδος μας.

Μπορούμε να μένουμε αδρανείς;

Νικόλαος Τσιρώνης
οικονομολόγος

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 341

ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

NOEMBΡΙΟΣ 2025

Ιδιοκτήτης Εκδότης

Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών ,

Τ.Κ. 41221 Λάρισσα

Τηλ.: 2410 284644

Τηλ.: 2410 554068

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

A) Πώς ως χώρα να πάμε μπροστά;

Μέσα, σ' αυτό το σκοτεινιασμένο ορίζοντα που τον βιώνουμε όλοι μας, το χρεωνόμαστε όλοι μας και παρακολουθώντας με αγωνία την επικαιρότητα, η διαφθορά και η καμπατοσοσία έχει ποτίσει την κοινωνία και έχει ανοίξει ένα μεγάλο χάσμα.

Με φόρτισε, αλλά και με προβληματίσε το ότι οι τακτικές αναφορές επί το πλείστον στα ηλεκτρονικά Μέσα Ενημέρωσης, στα ανοικτά παράθυρα που αναφέρονται στα βαριά συμπτώματα της εποχής που τα γνωρίζουν οι εκάστοτε κυβερνώντες και τα προσπερνούν, σαν να μην τα βλέπουν, σαν να μην ακούνε φωνές, ότι ληστεύουν κάποιοι μεγαλοεργολάβοι και με το **“νόμιμο”** τρόπο **ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ** αδειάζουν τα δημόσια ταμεία.

Ας καταχωρήσω κάποια **“αμαρτωλά”** κατάστιχα.
α) Στο Βόρειο Οδικό Άξονα Κρήτης, το κράτος και καταβάλει ως αποζημίωση για λόγους καθυστέρησης **124,5 εκατ.**
β) Στην προέκταση του μετρό της Θεσ/νίκης προς την Καλαμαριά η αποζημίωση εγκρίθηκε από το Ελληνικό Μετρό το ποσό των **151,31 εκατ.**
γ) Για το δρόμο Κορίνθου-Πατρών, προβλέπεται να λάβει η κοινοπραξία του έργου το ποσό των **115 εκατ.**

δ) Ο δρόμος Πάτρας-Πύργου Το έργο είχε δημοπρατηθεί **στα 216,62 εκατ.** και με τα **123,64** που κατέβαλε για αποζημίωση το δημόσιο έφθασε **340.27 εκατ.**

ε) Για το Διεθνές αεροδρόμιο στο Ηράκλειο της Κρήτης, οι αποζημιώσεις ξεπερνούν τα **360 εκατ.** Το δημόσιο αναγνώρισε καθυστερήσεις και ανώτερη βία και για απώλεια εσόδων λόγω παράτασης το ποσό των **134,01 εκατ.**

στ) Για το **δρόμο Ε-65** το μικρό σε μέγεθος έργο Ξυνιάδα-Τρίκαλα η αποζημίωση που πλήρωσε το δημόσιο ανέρχεται **στα 67,5 εκατ.**

Σ' αυτά τα ολίγα από τα πάρα πολλά που βγαίνουν στη φόρα και άλλα που δεν εμφανίζονται είμαστε καθημερινά μάρτυρες.

Σχεδόν κανένας από τους εναλλασσόμενους επικαθήμενους στους θρόνους της κοσμικής εξουσίας, κανένας από τους σηματοφόρους των υποσχόμενων πολιτικών και κοινωνικών αλλαγών, δεν τόλμισε να αγγίξει αυτή τη μεγάλη πληγή των αποζημιώσεων στην κατασκευή έργων. Αυτό είναι φλεγμονώδης πληγή στα δημόσια ταμεία που κατά κανόνα, όταν παραδοθεί ένα έργο, ανεβαίνει το κόστος 50-60% από τη δημοπράτησή του.

Πως σαν χώρα να πάμε μπροστά, όταν όλων των έργων το κόστος διπλασιάζεται;

B) Μ' αυτούς θέλει να κάνει ένωση ο κ. Βαρθολομαίος;

Τώρα η Ευρώπη σιγά-σιγά αποχριστιανίζεται. Τα ηθικά σκάνδαλα κλονίζουν συθέμελα τον Παπισμό και τον Προτεσταντισμό με δεκάδες εκθέσεις κακοποίησης ανηλίκων από κληρικούς όλων των βαθμίδων Ιεροσύνης και οι άνθρωποι ζητούν καταφύγιο στην Ορθοδοξία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ενεργώντας έτσι, τους προβληματίζει σαν να τους λέει: **Τι θέλετε, γιατί φεύγετε, το ίδιο είμαστε, γι' αυτό θα ενωθούμε!**

Τα στοιχεία με κακοποίηση σεξουαλική από καθολικούς ιερωμένους είναι τρομακτικά. Στην Πορτογαλία έρευνα που πραγματοποιήθηκε ανεξάρτητα επιτροπή με συντονιστή, τον παιδοψυχίατρο Πέδρο Στρεχε έδειξε: Στα τελευταία 70 χρόνια βασισμένη σε περισσότερες από **600 μαρτυρίες**, τα δηλωθέντα θύματα είναι **4.815 και το 77% οι δράστες είναι ιερείς.**

Στη Γαλλία τα νούμερα συγκλονίζουν. Την έρευνα που ξεκίνησε η επιτροπή έρευνας υπό τον Ζαν-Μαρκ Σοβέ αποκάλυψε ότι από το 1950 έως το 2020 τα κακοποιημένα θύματα ξεπερνούν **τα 216.000**, αν προστεθούν οι λαϊκοί θύτες που εργάζονταν σε ιδρύματα της καθολικής Εκκλησίας, ο αριθμός φθάνει **στις 330.000 άτομα.**

Ο ιδρυτής της ένωσης θυμάτων **La Parole Liberec**, Φρανσουά Ντεβό απευθυνόμενος στους εκκλησιαστικούς εκπροσώπους τους στόλισε: **«Είμαστε ντροπή για την ανθρωπιά μας... Σε αυτήν την κόλαση έχουν γίνει αποτρόπαια μαζικά**

εγκλήματα (...) αλλά υπάρχουν και χειρότερα, προδοσία της εμπιστοσύνης, προδοσίας της ηθικής, προδοσία των παιδιών».

Ο επικεφαλής της Συνόδου των Γάλλων επισκόπων, αρχιεπίσκοπος Ερικ ντε Μουλέν-Μποφόρ, ωσάν απολογούμενος είπε: **«Η επιθυμία μου αυτή την ημέρα είναι να σας ζητήσω συγγνώμη, συγγνώμη από την καθεμιά σας και από τον καθένα σας».**

Στη Γερμανία με βάση μια έρευνα που ξεκίνησε το 2014 και δημοσιεύθηκε **“Die Zeit”** και το περιοδικό

“Der Spiegel”, οι ερευνητές εξέτασαν **38.000 αρχεία** από 27 γερμανικές μητροπόλεις και βρέθηκαν **1.670 κληρικοί** αναμεμιγμένοι και παιδιά – **κυρίως αγόρια κάτω των 13 ετών** – κακοποιημένα

τουλάχιστον **3.677.**

Τελευταίο δημοσίευμα από την ένωση κακοποιημένων Rete l' Abuso στις 23 Οκτωβρίου 2025 από τη Ρώμη αναφέρει:

«Σχεδόν 4.400 άτομα έχουν υποστεί κακοποίηση από καθολικούς ιερείς στην Ιταλία από το 2020, ... μια κρίση που μαστίζει εδώ και καιρό τη μεγαλύτερη χριστιανική θρησκεία στον κόσμο».

Σύμφωνα με την Ένωση, ύποπτοι φέρονται **1.106 ιερείς**, και πέντε απ' αυτούς αυτοκτόνησαν... (!).

Τέτοιες αντίστοιχες έρευνες έχουν γίνει σε πολλές χώρες με φρικιαστικά στοιχεία.

Μ' αυτούς αγωνίζεται χρόνια να μας ενώσει ο Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος;

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

Προς τον κύριο Μητσοτάκη. Όχι τον Πρωθυπουργό, αλλά το νεαρό τότε πριν 35 περίπου χρόνια που μου ΤΟΝ σύστησε ο Μακαριστός Πατέρας του Κωνσταντίνος, όταν τους υποδεχθήκαμε στην Ι. Μονή Μεγ. Λαύρας του Αγ. Όρους. **“Γέροντα”**, μου είπε, **“απ' εδώ ο γιος μου Κυριάκος”.**

Μετά την υποδοχή, πήγαμε όλοι μαζί στο Συνοδικό. Εκεί, εγώ με το Γέροντα Βασίλειο, σας προσφωνήσαμε με λόγια εγκωμιαστικά για την απόφασή σας, να επισκεφτείτε το περιβόλι της Παναγίας.

Στην Τράπεζα που ακολούθησε, σε πήρα δίπλα μου κοντά στον Ηγουμένο και τον πατέρα σου. Αν θυμάσαι, σου είχα πει ότι στην καρέκλα που κάθεται, είχε καθίσει και ο τότε Πρωθυπουργός Γ. Ράλλης, ο οποίος μου είχε πει: **“Γέροντα πολύ νόστιμα τα ρεβίθια”** κι εγώ του απάντησα: **“Είναι νόστιμα, γιατί πεινάς”.**

Μετά το Απόδειπνο βγαίνοντας απ' το καθολικό, θέλησες να μιλήσουμε. Κάτσαμε στο πεζούλι κάτω απ' το Κυπαρίσσι του Αγ. Αθανασίου. Είπαμε πολλά, καθώς και για τις προσδοκίες σου.

Κάποια στιγμή σε ρώτησα αν σε ενδιαφέρει η πολιτική και μου είπες ναι. Εγώ σου είπα, εύχομαι κάποτε να σε δω και Πρωθυπουργό. Όμως αν αξιωθείς απ' τον Κύριο να γίνεις κάποτε Πρωθυπουργός, δώσε τώρα στην Παναγία μια υπόσχεση, ότι θα είσαι δίπλα στην ορθοδοξία και θα τη στηρίζεις και αποδέχθηκες την υπόσχεση που σου υπόδειξα, να έρθεις τότε να ανάψεις γι' αυτή τη δωρεά, ένα κεράκι στον Άγιο Αθανάσιο.

Δεν ήρθες. Αντ' αυτού, τελευταία τα έβαλες με την Ορθοδοξία, με την απόφασή σου να αναγνωρίσεις δήθεν δικαίωμα των ανήθικων, κατά τον Απόστολο Παύλο, διαβιούντων αδελφών μας. Εμείς σαν Χριστιανοί, τους λυπούμαστε και συνάμα τους αγαπάμε, μέχρι να μετανοήσουν.

Διαφορετικά θα υπακούσουμε σ' αυτά που μέσα στη Καινή Διαθήκη και στην Α' Κορ. Επιστολής κεφ. 5 – στιχ. 9-11 και στο κεφ. 6 στίχος 18 μαζί με άλλα λέει: μακριά απ' αυτούς, διότι δε θα σωθούν, αφού δε μετανοούν.

Εσύ υπάκουσε στις υποδείξεις της Νέας Τάξης πραγμάτων του Αντίχριστου και με τη δικαιολογία για ίσα δικαιώματα όλων αυτών. Αυτοί όμως κυκλοφορούσαν ξεβράκωτοι στις διαμαρτυρίες που έκαναν παλιά στο Σύνταγμα με τις εικόνες των αγίων στα σκέλια τους και τον Τίμιο Σταυρό στον πσινό τους. Τότε ο Καλαβρύτων Αμβρόσιος διαμαρτυρήθηκε γι' αυτή τη προσβολή των συμβόλων της πίστεώς μας. Γι' αυτό τον μίνυσαν και τον καταδίκασαν. Εσύ λοιπόν κατέθεσες νομοσχέδιο για τα δικαιώματά τους. Μήπως αυτά τα δικαιώματα που εσύ ο ίδιος μαζί με τους δημοσιογράφους και άλλους, τοιούτους, μας προβάλλατε απ' τα ΜΜΕ; Μήπως λέγω, ήταν και αυτό που φώναζαν κάτω στη πατρίδα σου στα Χανιά πέρσι: **“Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς, να πεθάνει η Ελλάδα να ζήσουμε εμείς”.**

Με το νομοσχέδιο αυτό πρόδωσες και τον Απ. Παύλο, αλλά και τους Χριστιανούς που χρόνια στήριζαν αυτό το κόμμα που είσαι αρχηγός. Γιατί νόμιζαν ότι αυτούς που ψηφίζουν είναι πιο κοντά απ' τους άλλους στην εκκλησία, όμως με την ψήφο τους στο νομοσχέδιο αποδείχτηκαν και αυτοί προδότες.

Ως για την επίσκεψή σας, στο Άγιο Όρος, πρέπει να έχει το βίντεο η αδελφή σου η Ντόρα, που μέχρι χτες έκανε τη Θεούσα (τρομάρα της). Γιατί μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, τόσο εσύ με το χαρούμενο ύφος σου στη Βουλή που είδαμε από τη τηλεόραση, άλλο τόσο και η αδελφή σου μαζί με εκείνη την Πρόεδρο της δημοκρατίας, περιστοιχισμένοι από ομοφυλόφιλους, προεξάρχοντος του Πατέλη με το μικρόφωνο, να τους κάνει κήρυγμα για το ποιόν του, ξεφάντωναν σε παρακείμενο μαγαζί στο Σύνταγμα γιορτάζοντας το μεγάλο γεγονός... την ψήφιση αυτού του αντιχριστιανικού νομοσχεδίου. Αίσχος!

Επίσης να γνωρίζεις, εσύ σαν Πρωθυπουργός και αυτή η κυρία Πρόεδρος της Δημοκρατίας, μαζί με όλους τους βουλευτές που ψηφίσατε αυτό το αντιχριστιανικό νομοσχέδιο ότι: είστε αποκομμένοι απ' το σώμα της Αγίας του Χριστού εκκλησίας.

Και να μη μας προκαλείτε με τις άγιες εικόνες που έχετε στα γραφεία σας “σαν ντεκόρ και μόνο” και όχι ότι είστε Χριστιανοί πλέον. Καθώς και οι Επίσκοποι πρέπει να αγνοήσουν το λεγόμενο πρωτόκολλο για τις γιορτές και άλλες εκδηλώσεις που τους υποχρεώνει να συνυπάρχουν με τους πολιτικούς. Αυτούς που από αρκετά χρόνια με τα νομοσχεδιά τους έχουν καταργήσει όλα εκείνα τα Θρησκευτικά και Πατριωτικά ιδεώδη που ομορφαίνουν την Ελλάδα μας. Και θα συνεχίσουν αν ο Κλήρος και ο Χριστιανικός λαός δεν ξεσηκωθεί.

Ιερέας π. Παναγιώτης Παλαιοζάρης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

42^ο μέρος ((για να μάθουμε τι συμβολίζουν μέσα στο Ναό, χωρίσματα, σύμβολα, σκεύη, διάκονοι και αντικείμενα που εξυπηρετούν τη λατρεία)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Αγία Λόγχη, είναι μαχαίρι σε σχήμα λόγχης. Έχει σχήμα τριγωνικό, ώστε να κόβει το πρόσφορο και να βγάξει τον Αμνό και τα υπόλοιπα, για τα οποία θα αναφερθούμε πιο κάτω και στο οπίσθιο μέρος σχηματίζει σταυρό. Συμβολίζει τη λόγχη του Ρωμαίου στρατιώτου που ελόγχισε την πλευρά του Χριστού πάνω στο Σταυρό. **«αλλ' εις των στρατιωτών λόγχη αυτού την πλευράν ένυξε»** (Ιωάν. 19, 34).

Πρώτος που αναφέρει για την αγία Λόγχη, είναι ο άγιος Γερμανός, **«αντί της λόγχης της κεντησάσης τον Χριστόν εν τω Σταυρώ, εστί και αύτη η λόγχη»** (Γερμανού, Μυστ. Θεωρία, εκδ. Γροτταφεράτας, σελ. 19 7 29). (Αυτή η λόγχη είναι αντί εκείνης, που εκεντήθη στο Σταυρό ο Χριστός). Ο άγιος Καβάσιλας για τα περί της Προσκομιδής αναφέρει: **«μετά δε τούτο και ως επί τα δεξιά μέρη κεντεί τον άρτον (ο ιερεύς) την πληγήν της πλευράς εκείνης διηγούμενος την του άρτου πληγή, δια τούτο γαρ και το πλήττον σιδήριον λόγχην καλεί και εις σχήμα λόγχης αυτό έχει πεπονημένον, ίνα εκείνης αναμνησκή της λόγχης...»** (Μ. Καβάσιλας, Ερμηνεία Θ. Λειτουργίας, Migne τ. 150, σελ. 385). (Μετά από αυτό κεντά τον άρτο ο Ιερεύς, ωσάν να είναι η πλευρά του Χριστού. Με αυτό το σιδερένιο όργανο που αποκαλείται λόγχη και έχει σχήμα λόγχης μας θυμίζει τη λόγχη εκείνη του στρατιώτη).

Ο δε άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος πως θα δούμε το Χριστό κατά τη Δευτέρα Παρουσία: **«Ιδού έρχεται μετά των νεφελών, και όψεται αυτόν πας οφθαλμός και οίτινες αυτόν εξεκέντησαν»** (Αποκ. 1, 7). (Ιδού έρχεται ο θεάνθρωπος Κύριος μέσα από τις ολοφάνερες νεφέλες και θα τον δουν όλα τα μάτια. Όχι μόνον οι πιστοί που πίστεψαν εις την θεότητά του, αλλά και όλοι οι άπιστοι και ιδιαίτερα αυτοί που τον σταύρωσαν και τον λόγχισαν την πλευρά του στο Σταυρό).

Καλύμματα, είναι δύο ισομεγέθη καλύμματα σε σχήμα σταυρού, είναι διακοσμημένα με σταυρούς ή με μορφές αγγέλων, με τα οποία ο Ιερέας σκεπάει με το ένα το Άγιο Δισκοπότηρο και το άλλο το Άγιο Δισκάριο. Το μεν πρώτο συμβολίζει τα σπάργανα του Χριστού κατά τη γέννηση, το δε δεύτερο συμβολίζει το Σουδάριο που κάλυψε το νεκρό σώμα του Κυρίου μας. Την ώρα που σκεπάει το Δισκάριο, ο Ιερέας λέγει: **«Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο»**. Ο άγιος Γερμανός γράφει: **«Το δισκοκάλυμμα εστί, αντί του σουδαρίου, ο πν επί προσώπου αυτού, περικαλύπτει αυτόν εν τω τάφω»** (Migne, τ. 98, σελ. 424).

Αέρας, είναι ένα ορθογώνιο τεμάχιο υφάσματος, περίτεχνα διακοσμημένο με Αγγέλους στις τέσσερις άκρες και με Σταυρό στο κέντρο. Με αυτό καλύπτει ο Ιερέας τα Τίμια Δώρα στην Αγία Πρόθεση, και λίγο αργότερα στη Μεγάλη Είσοδο ο Ιερέας ή ο

Διάκονος το φέρει στην πλάτη του και το εναποθέτει πάνω στην Αγία Τράπεζα.

Ο Ιερέας, καθώς καλύπτει στην Προσκομιδή το Άγιο Ποτήριο και το Άγιο Δισκάριο, λέγει: **«Εκάλυψεν ουρανούς η αρετή αυτού και της συνέσεως αυτού πλήρης η γη»** (Προφ. Αβακούμ 3, 3). (Ο Ιησούς Χριστός ως Θεός είναι Εκείνος ο οποίος σκεπάει τον Ουρανό με τις αρετές Του και η γη πληρώθηκε από τη σύνεση και την γνώση Του, εφόσον Τον γνώρισε μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα όλη η Οικουμένη).

Κατά τον άγιο Γερμανό συμβολίζει: **«Το καταπέτασμα, ήγουν ο Αήρ εστί και λέγεται αντί του λίθου, ου σφαλισσατο το μνημείο ο Ιωσήφ, όπερ και εσφάγισεν η του Πιλάτου κουστωδιά»** (Migne, τ. 98, σελ. 400). (Είναι το καταπέτασμα, δηλαδή ο Αέρας, και συμβολίζει τον λίθο με τον οποίο σφάλισε το μνημείο ο Ιωσήφ και που εσφράγισε η κουστωδιά του Πιλάτου).

Ο δε άγιος Συμεών Θεοφάνης δίνει την ερμηνεία για τον Αέρα και γιατί καλύπτονται τα Θεία Δώρα στην Αγία Τράπεζα: **«Επειτα τελευταίον θέτει ο ιερεύς τον αέρα και θυμιάζει, ο οποίος σημαίνει το στερέωμα, εν ω ήτο ο αστήρ, και την σινδόνα (δια τούτο γαρ περιφέρει αυτός πολλάκις τον Ιησούν ενμυρτισμένον και νεκρόν και επιτάφιος λέγεται) αυτό διδάσκει μέχρι τέλους το μυστήριον καθαρά»** (Migne, τ. 155, σελ. 284).

Τη στιγμή που απαγγέλλεται το **«Πιστεύω εις ένα Θεόν...»**, ο Ιερέας κινεί τον Αέρα πάνω από τα Τίμια Δώρα, η Κίνηση έχει πολλούς συμβολισμούς, ο πιθανότερος και πιο σωστός πρέπει να είναι αυτός, ο οποίος μας θυμίζει τους δύο φοβερούς και ασυνήθιστους σεισμούς που έγιναν, ο ένας, όταν ο Χριστός παρέδιδε το πνεύμα του επάνω στο Σταυρό:

«Και η γη εσεισθη και αι πέτραι εσχίσθησαν... το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω» (Ματθ. 28, 51), και ο δεύτερος τη στιγμή που γίνονταν η Ανάστασή του: **«Και ιδού σεισμός εγένετο μέγας, άγγελος γαρ Κυρίου καταβάς εξ ουρανού προσελθών απεκύλισε τον λίθον»** (Ματθ. 29, 2).

Προ του τέλους της απαγγελίας του Συμβόλου της Πίστεως, ο Αέρας τότε διπλώνεται και ο ιερέας τον εναποθέτει στο δεξιό μέρος της Αγίας Τραπέζης, αυτό συμβολίζει το λίθο που αποσφράγισε ο άγγελος από τη θύρα του μνημείου.

Η Μούσα, είναι σφουγγάρι φυσικό, το οποίο παρασκευάζεται ειδικά σε λεπτό πάχος, κατάλληλο για την περισυλλογή των μερίδων που βρίσκονται στο Άγιο Δισκάριο και τις οποίες ρίχνει στο Δισκοπότηρο ο ιερέας, για να εμβαπτισθούν με το υπάρχον Αίμα. Με αυτό καθαρίζει το Δισκάριο και το Αντιμήνσιο, ώστε να μην παραπέσει ούτε ο μικρότερος μαργαρίτης (ψικουλάκι), διότι είναι ο ίδιος ο Χριστός.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ

(Στις 3 Οκτωβρίου πορεύθηκε προς τον Ουρανό, ένας αδελφός, ο γαμπρός από αδελφή του Νικολάου Σωτηροπούλου. "Ετοιμάστηκε", "πλύθηκε", "καθαρίστηκε", όπως θα πήγαινε σε ένα επίγειο δείπνο. Πολλώ μάλλον, αφού θα επρόκειτο να παρευρεθεί στον ουράνιο δείπνο, "όπου ήχος καθαρός εορταζόντων". Εκεί, όπου στην πύλη βρίσκονται άγγελοι να ανοίγουν τη βίβλο ελέγχουν των πράξεων, και αναμένουν τη θείκη εντολή. Στον αδελφό Χρήστο θα ακούστηκε το "Αρατε πύλας" (Ψαλτ. 23, 7). Ανοίξτε τις πόρτες.

Ο μακαριστός Χρήστος υπηρέτησε στις τάξεις της Ελληνικής Αστυνομίας, υποδειγματικά και ευσυνειδήτητα. Είχε συνεχή συμμετοχή στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας, προσέρχονταν καρδιακά σε ειλικρινή μετάνοια και εξομολόγηση, άνοιγε το στόμα του τακτικά να δεχθεί το Σώμα και το Αίμα του Σωτήρος Χριστού.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη το Σάββατο 4 Οκτωβρίου στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Πατρών. Τον επικήδειο αποχαιρετιστήριο λόγο τον εξεφώνησε ο πιστός φίλος και συμπατριώτης του θεολόγος Γεώργιος Βλαχογιάννης).

Επικήδειος λόγος

εις τον μακαριστόν Χρήστον Αποστολόπουλον

Αγαπητέ εν Χριστώ αδελφέ Χρήστο, είχα την εξαιρετική ευλογία από το Θεό να γνωρισθούμε από τα παιδικά μας χρόνια, όταν ήμασταν μαθητές του Γυμνασίου Ναυπάκτου και στη συνέχεια να συνδεθούμε και πνευματικά με τις συχνές ακρόασεις σου στις εσπερινές ομιλίες του μακαριστού και νεωτέρου Κοσμά του Αιτωλού, πρώην Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου, αλλά και του μακαριστού Νικολάου Σωτηροπούλου.

Ιδιαίτερος η εκτίμησή σου στο πρόσωπο του Νικολάου Σωτηροπούλου είχε ως αποτέλεσμα να πάρεις ως σύζυγο την εκλεκτή σου Γεωργία, αδελφή του Νικολάου Σωτηροπούλου, με την οποία αποκτήσατε δύο έλληνες λεβέντες αγωνιστές και ομολογητές της χριστιανικής πίστεως, άξιοι του θείου τους Νικολάου, και γι' αυτό σε διακόνησαν με πιστή αφοσίωση, κατά την περίοδο της δοκιμασίας σου.

Σε δύο μόνο αρετές σου θα ήθελα να σταθώ:

Η πρώτη ήταν η θαρραλέα πίστη σου και ομολογία στο πρόσωπο του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Συμμετείχες σε πολλές εκδηλώσεις και διαδηλώσεις υπέρ των δικαίων της χριστιανικής πίστεως και δεν ορρωδούσες για τις συνέπειες αυτών των εκδηλώσεων. Υπήρξες ιδρυτής πολλών συλλόγων, ιδιαίτερος δε της ανεγέρσεως της Εκκλησίας του αγίου Νείλου και πρόεδρος του συλλόγου αυτού για πολλά χρόνια.

Δεύτερη αρετή, την οποία ιδιαίτερος θέλω να εξάρω, είναι η αγάπη σου και η απέραντη εκτίμησή σου, αλλά και όλης της οικογένειάς σου, στο πρόσωπο του μεγάλου ερμηνευτού και ομολογητού της χριστιανικής πίστεώς μας Νικολάου Σωτηροπούλου.

Για το Νικόλαο, μετά την αδελφότητα **«Σταυρός»**, της οποίας υπήρξε το εκλεκτότερο μέλος και κατά ομολογία του π. Αυγουστίνου, το σπίτι σου ήταν ο εύδιος λιμένας, όπου απολάμβανε την ανεπίωτη χαρά, αλλά και την ανατροφοδότηση με νέες πνευματικές δυνάμεις, για να συνεχίσει τον τιτάριο αγώνα εναντίον όλων των αθέων, αιρετικών και προπαντός εναντίον του επίρατου Οικουμενισμού.

Αγαπητέ Χρήστο, Σκληρός και ανάλγητος ο θάνατος και κάθε απόπειρα παρηγοριάς, στέκεται αδύναμη, να σταματήσει τον πόνο και το δάκρυ, γιατί μονάχα ο θάνατος ανάμεσα σ' όλες τις συμφορές που πολιορκούν τον άνθρωπο, έχει το χαρακτήρα του οριστικού και αμετακλήτου, μονάχα ο θάνατος είναι η μόνη πραγματικότητα πάσης πραγματικότητας, πραγματικότερα που βουβαίνει το νου και το στόμα για κάθε εξήγηση και παρηγορία.

Αν όμως ο ανθρώπινος λόγος και στοχασμός δεν μπορούν να φωτίσουν τη σκοτεινιά του θανάτου, αν η ανθρώπινη αγάπη και καλοσύνη δεν μπορούν να πάρουν πίσω τον αιχμάλωτο του θανάτου, μονάχα μία δύναμη υπάρχει, όχι μονάχα να μετριάσει τον πόνο ή να πείς λόγο παρηγοριάς, αλλά και να εκμηδενίσει ολότελα την ίδια την παντοδυναμία του θανάτου.

Και αυτή η μοναδική θανατοκτόνος δύναμη είναι η χριστιανική πίστη, γιατί ο ίδιος ο Χριστός διακήρυξε **«ο πιστεύων εις εμέ κύν αποθάνη ζήσεται»**.

Με τη βεβαιότητα αυτή, πώς ζεις παντοτεινά σαν ψυχή που εξαγοράστηκες με τη θυσία του Χριστού σε αποχαιρετώ, αγαπητέ Χρήστο, και εύχομαι και προσεύχομαι να μας αξιώσει ο Θεός να ανταμωθούμε στη μακαρία αιωνιότητα, για να δοξάζουμε τον Τριαδικό Θεό εις τους απεράντους αιώνες. Αμήν.

Γεώργιος Ν. Βλαχογιάννης
Θεολόγος

Τα Χριστούγεννα του κόσμου

Τα Χριστούγεννα είναι παγκόσμια γιορτή και η εορταστική περίοδος από τις ομορφότερες του χρόνου. Ωστόσο γιορτάζονται διαφορετικά από χώρα σε χώρα, ανάλογα με το κλίμα, την ιστορία ή τη νοοτροπία του κάθε λαού. Ας δούμε πως... Στη Γαλλία τα Χριστούγεννα αποτελούν την κορύφωση του έτους, σχεδόν κάθε σπίτι έχει μια φάτνη, η οποία παίζει κεντρικό ρόλο στους εορτασμούς των Χριστουγέννων. Η φάτνη διακοσμείται με αγαλματάκια από πηλό που ονομάζονται «μικροί άγιοι» και κατασκευάζονται σε μια μικρή πόλη στη Νότια Γαλλία ολόκληρο το χρόνο. Η παράδοση αυτή ξεκίνησε τον 19^ο αιώνα και εκτός από την Αγία οικογένεια, τους βοσκούς και τους μάγους, οι τεχνίτες κατασκευάζουν και αγαλματάκια με τη μορφή ντόπιων που έχουν διακριθεί για κάποια πράξη τους. Το χριστουγεννιάτικο δέντρο δεν ήταν ποτέ πολύ δημοφιλές στη Γαλλία. Το έθιμο του κούτσουρου έχει ατονήσει, όμως οι Γάλλοι φτιάχνουν ακόμα ένα παραδοσιακό κέικ στο σχήμα του κούτσουρου, το οποίο ονομάζεται «Χριστουγεννιάτικος κόσμος. Το παραδοσιακό γλυκό μαζί με μια πληθώρα άλλων φαγητών σερβίρονται στο μεγάλο εορταστικό δείπνο το βράδυ της παραμονής που ονομάζεται ρεβεγιόν.

Ο **Pere Noel**, ο κατά τους Γάλλους Άγιος Βασίλης δίνει τα δώρα στα παιδιά, το βράδυ μεταξύ 24 και 25 Δεκεμβρίου. Οι Γάλλοι Χρησιμοποιούν, για να διακοσμήσουν τους εσωτερικούς χώρους τα Αλεξανδριανά, που τα αποκαλούν «**Etoiles de Noel**» δηλαδή «**Αστέρια των Χριστουγέννων**». Στην Αυστρία η περίοδος των εορτών ξεκινάει από την τελευταία Κυριακή του Νοεμβρίου ή την πρώτη του Δεκεμβρίου. Τις ημέρες αυτές κατασκευάζονται στεφάνια σε πολλές παραλλαγές, από κλασσικά στρογγυλά με κλαδιά πεύκου, κουκουνάρια και κόκκινους φιόγκους, μέχρι πιο μοντέρνα με πολύχρωμα αλεξανδριανά, στα οποία τοποθετούνται κεριά. Κάθε Κυριακή που ακολουθεί, ανάβουν και ένα ακόμη κεριό μέχρι την 24^η Δεκεμβρίου. Τα δώρα στα παιδιά τα μοιράζει ο Άγιος Νικόλαος με βοήθ του τον Krampus στις 6 Δεκεμβρίου. Τα παιδιά ντυμένα σαν τους τρεις Μάγους, γυρίζουν στα σπίτια, λένε τα κάλαντα και τα χρήματα που συγκεντρώνουν, τα προσφέρουν για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Το χριστουγεννιάτικο τραγούδι «**Silent Night, Holy Night**», το οποίο μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες, τραγουδήθηκε για πρώτη φορά στην Αυστρία στις αρχές του 19^{ου} αιώνα.

Στη Δανία την περίοδο πριν από τα Χριστούγεννα φτιάχνονται πολλά χειροποίητα στολίδια για τη διακόσμηση των σπιτιών. Οι περισσότερες οικογένειες φτιάχνουν μόνες τους παραδοσιακό Αλεξανδριανό στεφάνι με τέσσερα κεριά που συμβολίζουν τις τέσσερις Κυριακές μέχρι την ημέρα των Χριστουγέννων. Εκτός από το στεφάνι για τη σύνθεση, του οποίου χρησιμοποιούνται μικρά κόκκινα ή μπεζ Αλεξανδριανά, κλαδιά και λαμπερά στολίδια υπάρχει και το «έθιμο του κεριού» που είναι ιδιαίτερα αγαπητό στα παιδιά και χρησιμεύει σαν ημερολόγιο. Κάθε παιδί έχει ένα κεριό, το οποίο χωρίζεται με οριζόντιες γραμμές ή νούμερα στις μέρες που αντιστοιχούν μέχρι τα Χριστούγεννα. Κάθε μέρα το κεριό ανάβεται μέχρι να πλησιάσει η επόμενη γραμμή. Έτσι φθάνει η μέρα που θα πάρει και το δώρο του. Το Χριστουγεννιάτικο δείπνο σερβίρεται τα

μεσάνυχτα της Παραμονής των Χριστουγέννων. Όλοι περιμένουν με ανυπομονησία το πρώτο πιάτο που είναι η παραδοσιακή πουτίγκα ρυζιού μέσα στην οποία υπάρχει κρυμμένο μόνο ένα αμύγδαλο. Όποιος βρει το αμύγδαλο θα είναι τυχερός για όλη την υπόλοιπη χρονιά. Ο Άγιος Βασίλης στη Δανία είναι γνωστός ως «**Γιουλεμάντεν**» (Julemanden) και καταφθάνει φορτωμένος με ένα μεγάλο σάκο πάνω σε έλκηθρο που το σέρνει ένας τάρανδος. Τα ξωτικά που τον βοηθούν σε αυτές τις χριστουγεννιάτικες «**αγγαρείες**», ονομάζονται «**Γιουουλ Νισε**» και πιστεύεται ότι ζουν σε σοφίτες. Για να τα καλοπιάσουν, τα παιδιά αφήνουν πιατάκια με γάλα ή πουτίγκα και χαίρονται, όταν το πρωί των Χριστουγέννων ανακαλύπτουν ότι τα έχουν πάρει.

Στην Ελλάδα τα Χριστούγεννα είναι από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές εορτές. Η ευχή «καλές γιορτές» είναι από τις πιο χαρακτηριστικές κατά την περίοδο πριν και μετά τα Χριστούγεννα μέχρι των Θεοφανείων (12ημερο). Σε όλη τη χώρα τα παιδιά τριγυρνούν από σπίτι σε σπίτι, για να πουν τα κάλαντα τις παραμονές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων. Οι εξώστες, τα παράθυρα, οι κήποι, αλλά και οι χώροι γύρω από το τζάκι είναι διακοσμημένοι ανάλογα της γιορτινής ατμόσφαιρας. Η Βασιλόπιτα που ετοιμάζεται με τον ερχομό του νέου έτους, περιέχει ένα «φλουρί», που σύμφωνα με την παράδοση, θα φέρει καλή τύχη σε αυτόν που θα το βρει. Στα δε Θεοφάνεια που εορτάζεται η Βάπτισμα του Χριστού, καθαγιάζονται τα ύδατα με ρίψεις του Σταυρού και με αγιασμό των σπιτιών από ιερείς.

Στην Ιταλία η περίοδος των Χριστουγέννων έχει τη μεγαλύτερη διάρκεια από όλες τις άλλες των Χριστιανικών χωρών, καθώς ξεκινάει από τις 8 Δεκεμβρίου και διαρκεί έως τις 6 Ιανουαρίου που είναι και η μέρα των Θεοφανείων. Εκτός από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, αγαπητό σύμβολο της εορταστικής περιόδου των Ιταλών είναι η φάτνη, η οποία προήλθε από την Ιταλία. Ο Αγ. Φραγκίσκος της Ασίζης ζήτησε από έναν άνθρωπο, ονόματι Τζιοβάνι Βελλίτα από το χωριό Γκρέτσιο, να του κατασκευάσει μία φάτνη. Ο Αγ. Φραγκίσκος τέλεσε τη λειτουργία μπροστά σε αυτή τη φάτνη, η οποία ενέπνευσε θαυμασμό και αφοσίωση σε όλους και η κατασκευή των αγαλμάτων δημιούργησε μια ολόκληρη σχολή λαϊκής τέχνης. Όλοι οι χαρακτήρες εκτός από το θείο βρέφος τοποθετούνται στη φάτνη από τις 8 Δεκεμβρίου, ενώ το νεογέννητο τοποθετείται αμέσως μετά τα μεσάνυχτα της 24^{ης} Δεκεμβρίου. Την Παραμονή των Χριστουγέννων, στη Ρώμη πέφτουν κανονιοβολισμοί από το Καστέλ Σαν Άντζελο. Στις 25 Δεκεμβρίου μετά το παραδοσιακό γεύμα, τα παιδιά απαγγέλουν ποιήματα στους συγγενείς και ανταμείβονται με χρηματικά δώρα. Κατά την Ιταλική παράδοση, Παραμονή Θεοφανείων η καλή μάγισσα «**Befana**», πετάει πάνω από τα σπίτια με τη μαγική της σκούπα και αφήνει χριστουγεννιάτικα δώρα στα «καλά» παιδιά, ενώ αντίθετα στα «κακά» αφήνει ένα σακί με κάρβουνο.

Στη Σουηδία πριν από 1.000 χρόνια ο Βασιλιάς Κανούτε ανακοίνωσε ότι τα Χριστούγεννα θα διαρκούν ένα μήνα, από τις 13 Δεκεμβρίου, την ημέρα δηλαδή που γιορτάζεται η Σάντα Λουσία (Santa Lucia) που

σύμφωνα με το θρύλο, είναι η μεγαλύτερη νύχτα του χρόνου και άρα άνθρωποι και ζώα χρειάζονται περισσότερη τροφή, μέχρι τις 13 Ιανουαρίου. Την εποχή των πρώτων διωγμών των Χριστιανών, η Lucia μετέφερε φαγητό στους Χριστιανούς, που κρύβονταν σε κατακόμβες και για να φωτίζει το δρόμο φορούσε ένα στεφάνι από κεριά στο κεφάλι της. Την ημέρα της γιορτής της, η μεγαλύτερη κόρη της κάθε οικογένειας φορά ένα μακρύ άσπρο φόρεμα με μια κόκκινη κορδέλα και ένα στεφάνι με επτά αναμμένα κεριά στα μαλλιά της. Ξυπνάει τα μέλη της οικογένειάς της τραγουδώντας το «**Santa Lucia**» (ιταλικό παραδοσιακό) και με μεγάλη προσοχή τους πηγαίνει καφέ και κουλουράκια. Το έθιμο του Χριστουγεννιάτικου δέντρου, ήρθε στη Σουηδία από τη Γερμανία, ήδη, από το 1700, αλλά γενικεύτηκε σε όλη την Χώρα τον τελευταίο αιώνα και σήμερα σε όλα τα νοικοκυριά στολίζεται δέντρο. Το αποκορύφωμα των εορτασμών είναι και στη Σουηδία, η παραμονή των Χριστουγέννων. Το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι απαρτίζουν παραδοσιακά πιάτα όπως χοιρομέρι, Jutfisk (λιαστός μπακαλιάρος που σερβίρεται με κρεμώδη σάλτσα) και κυλός ρυζιού. Επίσης, ενδιαφέρον είναι το έθιμο του Jorpaigrytan (βούτηγμα στην κατσαρόλα), κατά το οποίο όλα τα μέλη της οικογένειας βουτάνε μαύρο ψωμί σε μια κατσαρόλα με ζουμί από χοιρινό, λουκάνικο και μοσχάρι. Σε συμβολικό επίπεδο πρόκειται για τον αναλογισμό-μέσα στην

αφθονία-όσων βρίσκονται σε ανάγκη και πεινάνε. Μετά το φαγητό, όλοι συγκεντρώνονται γύρω από το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, για να ανοίξουν τα δώρα τους. Τα δώρα τα φέρνει ο Jultomten, ένα ξωτικό που μένει στη σοφίτα, αν υπάρχει. Σήμερα, σε πολλά νοικοκυριά κάποιος μεταμφιεσμένος σε ξωτικό επισκέπτεται το σπίτι φορτωμένος με ένα πελώριο σάκο γεμάτο δώρα. Παραδοσιακά, οι Σουηδοί μένουν στην εκκλησία μέχρι τα ξημερώματα των Χριστουγέννων, ενώ παλιότερα ήταν το έθιμο ο αγώνας δρόμου προς ή από την εκκλησία και ο νικητής θεωρούνταν ο τυχερός της χρονιάς.

Στη Ρωσία οι περισσότεροι χριστιανοί ανήκουν στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία και συνηθίζεται να νηστεύουν μέχρι την πρώτη λειτουργία την Παραμονή των Χριστουγέννων, δεν περιέχει κρέας, ωστόσο είναι γιορτινό. Το πιο σημαντικό έδεσμα είναι ένας ειδικός κυλός που λέγεται «**κούτια**» (kutya), αποτελείται από σιτάρι και άλλα δημητριακά που συμβολίζουν τη ελπίδα και την αθανασία, καθώς από μέλι και σπόρους από παπαρούνα που εξασφαλίζουν ευτυχία, επιτυχία και ξεγνοιασιά. Η κούτια τρώγεται από ένα κοινό για όλους πιάτο, για να συμβολισθεί η ενότητα. Συχνά τελείται ένα έθιμο που εγγυάται την ευλογία του σπιτιού. Ένας παπάς επισκέπτεται το σπίτι μαζί με τα παιδιά που κουβαλούν δοχεία με αγιασμό και ραντίζει όλα τα δωμάτια. Στις 6 Ιανουαρίου, πολλές περιοχές της Ρωσίας με ορθόδοξους χριστιανούς, βασισμένοι στο Ιουλιανό ημερολόγιο, γιορτάζουν την παραμονή των Χριστουγέννων. Οι πιστοί τηρούν αυστηρή νηστεία και οι ορθόδοξοι χριστιανοί, στολίζουν τα σπίτια τους με κλαδιά ελάτου. Επίσης τηρούν και τις επισκέψεις τους στις εκκλησίες, προκειμένου να παρακολουθήσουν τις λειτουργίες και να «**αγιαστούν**».

Γράφει ο Γεώργιος Ν. Ξενόφως, λογοτέχνης, ιστορικός, ποιητής, μελετητής

Απόστολος Ανδρέας ο Πρωτόκλητος μαθητής του Χριστού

Όταν έφθασε το πλήρωμα του χρόνου και ο Κύριος καλούσε κοντά Του τους μαθητές Του, την πρώτη κλήση απηύθυνε προς τον Ανδρέα. Ποιος είναι ο Ανδρέας και ονομάστηκε Πρωτόκλητος από την Αγία μας Εκκλησία; Αυτό θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε με τις μικρές μας δυνάμεις.

Ο Ανδρέας ο Πρωτόκλητος ήταν φτωχός και αγράμματος ψαράς. Ήταν γιός του Ιωνά και αδελφός του πρωτοκορυφαίου Πέτρου. Γεννημένος στην πόλη Βηθσαιδά της Γαλιλαίας περί το 5 με 10 μ.Χ. Ευσεβής Ιουδαίος με ελληνικό όνομα. Υπήρξε μαθητής του Ιωάννη Προδρόμου, όπως και ο ευαγγελιστής Ιωάννης. Όταν μια μέρα συνάντησαν το Χριστό και ο Πρόδρομος τους είπε «ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου», άφησαν τον Πρόδρομο και ακολούθησαν τον Ιησού και παρέμειναν μαζί Του όλη την ημέρα. Χαρούμενος ο Ανδρέας ενημέρωσε τον Πέτρο για τη συνάντησή τους.

Όταν ο Πρόδρομος ήταν στην φυλακή για την κριτική που άσκησε εναντίον του Ηρώδη για την «κλεψιά» της γυναίκας του αδελφού του, μια μέρα που τα δυο αδέλφια ψάρευαν στην λίμνη, ο Ιησούς Χριστός **«περιπατών παρά την θάλασσα της Γαλιλαίας είδε δυο αδελφούς, Σίμωνα το λεγόμενο Πέτρο και Ανδρέα τον αδελφό αυτού... και λέγει αυτοίς: δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων, οι δε ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ»** (Ματθ. 8', 18-20). Τα δυο αδέλφια, αμέσως, άφησαν τα δίκτυα, την οικογένεια (ο Πέτρος ήταν παντρεμένος) και ακολούθησαν το Χριστό. Έγιναν οι μαθητές Του. Η παρουσία του Ανδρέα ήταν εξέχουσα και η σχέση του με το Χριστό ξεχωριστή. Αναφέρεται το όνομά του από τα ευαγγέλια κατά το θαύμα του χορτασιμού των πεντακισχιλίων ανδρών (Ιω. στ', 5-8), στο περιστατικό της επιθυμίας των Ελλήνων **«των αναβαινόντων ίνα προσκυνήσωσιν εν τη εορτή»**, για να δουν τον Ιησού (Ιω. ιβ', 20-23), καθώς και στη συνομιλία του Κυρίου με τον Ανδρέα, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη περί των εσχάτων, (Μαρκ. ιγ', 3-4). Ο Απόστολος Ανδρέας ήταν παρών μαζί και με τους άλλους Αποστόλους στην Ανάληψη του Κυρίου (Πραξ. α', 9-14), ενώ κατά την ευφρόσυνη ημέρα της Πεντηκοστής δέχθηκε την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος (Πραξ. β', 1-13):».

Μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος

άρχισε ο Απόστολος Ανδρέας την αποστολική του περιοδεία, σύμφωνα με την εντολή του **Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...»**. Η γραπτή παράδοση και συναξαριακές πηγές μας πληροφορούν ότι ο Απόστολος Ανδρέας κήρυξε το Ευαγγέλιο του Κυρίου στις χώρες παρά τον Εύξεινο Πόντο, τη Σκυθία, τη Γοθία, την Κριμαία, τη Γεωργία, καθώς και στην Καππαδοκία, τη Γαλατία και σε όλη σχεδόν τη δυτική Μικρά Ασία, για να αναφέρουμε μερικές ενδεικτικά. Στις χώρες αυτές με το κήρυγμά του ο σπόρος που έσπερνε, βλάσταινε και απέδιδε καρπούς πλούσιους. Χειροτονούσε ιερείς, επισκόπους, ίδρυε τοπικές Εκκλησίες. Στο Βυζάντιο (μετέπειτα Κωνσταντινούπολη) χειροτόνησε επίσκοπο το Στάχυ, εκ των 70 μαθητών του Κυρίου. Η τοπική αυτή εκκλησία από τον 4ο αιώνα εξελίχθηκε στο πρώτο Πατριαρχείο της Ανατολής, ο δε επίσκοπός της κατέστη από τον 7ο αιώνα Οικουμενικός Πατριάρχης. Εκχριστιάνισε τους αρχαίους λαούς Αλανούς, Αβασγούς, Ζηκχούς, Βοσπορινούς και Χερσονίτες, ενώ μέσω της Θράκης, της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας κατέληξε στην αχαϊκή γη και συγκεκριμένα στην πόλη των Πατρών, όπου και τελείωσε το αποστολικό του έργο.

Η Πάτρα την εποχή εκείνη ήταν πόλη ειδωλολατρική. Ο Απόστολος έμεινε στο σπίτι του Σωσίου, τον οποίο θεράπευσε από ανίατη και θανατηφόρο ασθένεια. Το νέο μαθεύτηκε γρήγορα και έφθασε στα αυτιά του ανθύπατου Λέσβιου, ο οποίος αποφάσισε να σκοτώσει τον Απόστολο ως «μάγο και απατεώνα». Πριν εκτελέσει την επιθυμία του, έμεινε άφωνος και τότε διέταξε τους στρατιώτες του να φέρουν τον Απόστολο Ανδρέα μπροστά του. Μόλις ο Πρωτόκλητος μαθητής του Χριστού εμφανίστηκε ο Λέσβιος με δάκρυα στα μάτια τον παρακάλεσε, να τον θεραπεύσει. Συγκινήθηκε ο Άγιος και προσευχηθείς στον Κύριο τον παρακάλεσε να τον θεραπεύσει και να τον καταστήσει σκεύος εκλογής και άξιο μαθητή Του. Το θαύμα έγινε αμέσως. Το θαύμα κυκλοφόρησε άμεσα και πολλοί προσέτρεχαν στον Άγιο και εύρισκαν την υγεία της ψυχής και του σώματος. Έτσι δημιουργήθηκε πολυάριθμος ομάδα Χριστιανών, μεταξύ αυτών και ο Λέσβιος. Οι πρώην ειδωλολάτρες άρχισαν να γκρεμίζουν και να καίνε τα είδωλα.

Τη μεταστροφή των Πατρινών πληροφορήθηκε ο αυτοκράτορας. Αμέσως καθαίρεσε το

Λέσβιο, ο οποίος ακολούθησε τον Άγιο Ανδρέα, και διόρισε ανθύπατο τον Αιγεάτη. Τον καιρό εκείνο η σύζυγος του Αιγεάτη, Μαξιμίλα, ήταν μάλλον θετική προς το Χριστιανισμό και κάλεσε τον Άγιο στο σπίτι της μέσω συγγενούς της, της Ιφιδάμα. Στο μεταξύ η Μαξιμίλα αρρωσταίνει βαριά και καλεί τον Άγιο στο σπίτι, όπου βρίσκει τον Αιγεάτη με ένα μαχαίρι στο χέρι, έτοιμο να θανατώσει τη Μαξιμίλα και να αυτοκτονήσει. Ο Άγιος του είπε να πρεμήσει και να πιστέψει στον Θεό. Ο Άγιος Ανδρέας με την επίθεση των χειρών του και κατόπιν προσευχής θεράπευσε τη Μαξιμίλα. Ο Αιγεάτης χαρούμενος πρόσφερε χίλια χρυσά νομίσματα, ποσό μεγάλο. Φυσικά ο Άγιος αρνήθηκε την αμοιβή αυτή, διότι ο μισθός ο δικός του θα είναι η μεταστροφή της Μαξιμίλας στο Χριστιανισμό.

Μετά το θαύμα ο Αιγεάτης αναχώρησε για τη Ρώμη. Αντικαταστάτης ο αδελφός του Στρατοκλής που ήλθε στην Πάτρα και τον οποίο συνόδευε ο έμπιστος υπηρέτης Αλκμάν. Οι δυο άνδρες γνώρισαν τον Άγιο και όταν ξαφνικά ο Αλκμάν αρρώστησε, ο Στρατοκλής με υπόδειξη της Μαξιμίλας κάλεσε τον Άγιο, για να θεραπεύσει τον ασθενή. Ο Άγιος βρήκε μάγους και ιατρούς σε αδυναμία να θεραπεύσουν τον Αλκμάν. Ο Άγιος προσεύχεται θερμά στο Χριστό και θεραπεύει τον άρρωστο. Το αποτέλεσμα ήταν να προσχωρήσουν στο Χριστιανισμό ο Στρατοκλής, η Μαξιμίλα, ο Αλκμάν και πάρα πολλοί ειδωλολάτρες.

Επιστρέφοντας από τη Ρώμη ο Αιγεάτης απαιτεί από τη σύζυγό του να αρνηθεί το Χριστό και αυτή αντιπροτείνει να ασπαστεί αυτός το Χριστιανισμό. Ο Αιγεάτης απειλεί και φυλακίζει τον Άγιο. Ο Άγιος ενθαρρύνει και ενισχύει τους Χριστιανούς μέσα από την φυλακή λέγοντας ότι ο θάνατος θα τον φέρει γρηγορότερα κοντά στο Σωτήρα Χριστό. Ο Αιγεάτης καλεί τον Άγιο και προσπαθεί να τον κάνει να αρνηθεί το Χριστό. Αν είναι δυνατόν!! Βλέποντας ότι η προσπάθειά του είναι μάταιη, τον οδηγεί σε φυλάκιση και σε φρικτά βασανιστήρια.

Τέλος, ο Αιγεάτης διατάζει να τον κρεμάσουν ανάποδα στο Σταυρό, για να ταλαιπωρηθεί περισσότερο. Ο Άγιος συγχώρεσε τους βασανιστές του και με χαρά οδηγήθηκε στον τόπο του μαρτυρίου, όπου παρέδωσε την αγία του ψυχή στο δίκαιο κριτή και έλαβε το στεφάνι του μάρτυρα του Χριστού.

Η μνήμη του τιμάται κα' έτος από την Αγία μας Εκκλησία την 30ή Νοεμβρίου.

Γράφει ο Μυργώτης
Παναγιώτης, Μαθηματικός

Θείο Βρέφος ως ανθρώπινο κρανίο. Δηλαδή η μεν Παναγία ως «αναξιόπιστη» ο δε Ιησούς ως σύμβολο θανάτου! Δεν ξέρουμε τι τίτλο έχει δώσει ο καλλιτέχνης στην εικόνα του, αλλά πιστεύουμε, ότι θα ταίριαζε ο τίτλος **«Φοβερά Βλασφημία»**. Στη χώρα που γέννησε ένα Δομίνικο Θεοτοκόπουλο, ένα Μιχαήλ Δαμασκινό! Στη χώρα που υποδέχθηκε τον Απόστολο των Εθνών Παύλο και ευαρέστησε τον Κύριο και Σωτήρα Μας Ιησού Χριστό, τέτοιες εκθέσεις δεν έπρεπε να προβάλλονται, ούτε καν σε ιδιωτικές εκθέσεις, πόσο δε μάλλον σε κρατικά ιδρύματα! Ο βουλευτής κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος, ο οποίος προέβη σε ακτιβιστική πράξη, βίαιης αποκαθίλωσης των εν λόγω βλάσφημων έργων, δήλωσε στις τηλεοπτικές κάμερες, ότι κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στη Νέα Υόρκη των ΗΠΑ, είδε παρόμοια έργα σε ναό σατανιστικής λατρείας. Το γεγονός αυτό μας προτρέπει σε προβληματισμό! Αλλά τα τελευταία χρόνια έχει γίνει < **ρουτίνα** >, σε κάθε μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης, να εμφανίζονται στη χώρα μας γεγονότα και πρακτικές που αμαυρώνουν, προσβάλλουν και καταπατούν βιαιώς και το νόημα των εορτών αυτών, όπως και το θρησκευτικό συναίσθημα των πιστών. Σε παλαιότερη γιορτή των Χριστουγέννων, οι εορταστικές εκδηλώσεις είχαν ακυρωθεί, λόγω οικονομικής < κρίσης >. Σε άλλη ασχολούμασταν με το < **κουτσούρεμα** > της Χριστουγεννιάτικης ευχής, από Καλά Χριστούγεννα σε Καλές Γιορτές (Αγγλίστ από *Merry Christmas σε Merry Holliday's, η Merry Xmas !!!*), Προσφάτως πάλι ασχολούμασταν με την εξαφάνιση της Φάτνης από τις γιορταστικές διακοσμήσεις των Δήμων. Αυτά ως προς τα Χριστούγεννα, όσα θυμάμαι. Τώρα όσον αφορά το Πάσχα, παλαιότερα είχαμε την πολιτικώς υποκινούμενη αντιπαράθεση, περί της μεταφοράς της φλόγας του Αγίου Φωτός από τα Ιεροσόλυμα. Οι αιτιάσεις τότε ήταν υποκριτικές και γελοίες, δηλ., λόγοι < **οικονομίας** > του κρατικού προϋπολογισμού, σε μια χώρα που τα αναπτυξιακά πακέτα της Ε.Ε. μονίμως καταλήγουν στις τσέπες επιτηδείων κρατικών υπαλλήλων! Αργότερα, με την εξάπλωση της ιογενούς < πανδημίας >, πάλι με υπουργική απόφαση, οι Ιεροί Ναοί λειτούργησαν χωρίς πιστούς, η Ανάσταση έγινε τρεις ώρες νωρίτερα, και αναδείχθηκε δημόσια συζήτηση κατά πόσον τα σκεύη της Θείας Κοινωνίας, είναι ασφαλή ως προς την υγιεινή! Στις μέρες μας δεν διώκονται μόνο οι πιστοί, αλλά κυρίως η Πίστη και γενικότερα ο ψυχικός κόσμος των προσώπων. Ο διωγμός της Χριστιανικής Ηθικής είναι πολύ-επίπεδος. Δε διώκονται μόνο τα πρόσωπα των πιστών της Εκκλησίας του Χριστού, (διωγμός και σφαγές των Χριστιανών της Συρίας και καταστροφή πρωτοχριστιανικών εκκλησιών, επιθέσεις αυτοκτονίας σε εκκλησίες κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας, από-ιεροποίηση και εμπορική εκμετάλλευση χιλιόχρονων μοναστηριών (Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης του Σινά και Ιερές Μονές της Αθωνικής Πολιτείας). Συμμετέχουν και οι πολιτικοί (νομιμοποίηση αμβλώσεων, γάμοι ομόφυλων ζευγαριών), οι επιστήμονες (βιολογική ένωση ανθρώπινου εγκεφάλου με ηλεκτρονικό υπολογιστή και δημιουργία του μετά-ανθρώπου), αλλά και οι τέχνες, σε αγαστή συνεργασία με τη δεδομένη ανηθικότητα του εμπορίου, όπου το μόνο που έχει αξία είναι το κέρδος. Ο πειρασμός (δαιμόνιο ή <**ταγκαλάκι**> κατά τον άγιο Παΐσιο), με την κατάλληλη προπαγάνδα και πλύση εγκεφάλου, βλέπε *HOLLYWOOD*, από μερμήγκι-λέων (*ορισμός των Γεροντάδων Ασκητών*), μέσα σε λίγες δεκαετίες, έχει πάρει διαστάσεις πραγματικού λέοντος, στη φαντασία και την ψυχή, μικρών και μεγάλων, σε όλο τον κόσμο. Πραγματική σατανική συνομοσία, πραγματικό παν-δαιμόνιο! Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι όλη αυτή η λασπολογία, έχει αποκλειστικό αποδέκτη το Ευαγγέλιο και την Εκκλησία του Ιησού Χριστού και όχι άλλη θρησκευτική φιγούρα. Τυχαίο; όχι βέβαια. Ο Σατανάς και τα δαιμόνια ξέρουν και φρίττουν τον αληθινό θεό! Φαίνεται όλο και πιο καθαρά πλέον ότι ένα μεγάλο κεφάλαιο της Ιστορίας της Ανθρωπότητας, βαίνει προς την ολοκλήρωση του! Το κεφάλαιο αυτό άνοιξε πριν 20 αιώνες, με την ενανθρώπιση του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Κυρίου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού του Ναζωραίου και το οποίο σήμαινε και την ολοκλήρωση του μεγάλου κεφαλαίου της Παλαιάς Διαθήκης. Με την ολοκλήρωση και του κεφαλαίου της Καινής Διαθήκης, το Επίγειο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του Ανθρώπου, θα έχει ολοκληρωθεί. Αλλά ας ξαναγυρίσουμε στο σήμερα.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Ποιος έχει τόσο διεθνή δύναμη, οικονομικούς πόρους, αλλά και ισχυρό κίνητρο, ώστε συστηματικά να επιτίθεται εναντίον της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού

ανά τον κόσμο, παρακάμπτοντας τις πολιτικές ηγεσίες και αποφασίζοντας κόντρα στις βεβαιωμένες πεποιθήσεις ολόκληρων λαών; Ποιος η ποι οι είναι αυτοί που «τρέφουν» συστηματικά, τον Mr. Hide (από το ομώνυμο μυθιστόρημα του R.L. Stevenson),της ανθρωπότητας; Η απάντηση είναι απλή και κρύβεται στην Ιστορία, αλλά όποιος τη λείει αντιμετωπίζει την κατηγορία του αντισημιτισμού, ενώ η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Υπάρχει μία συγκεκριμένη τάξη αρχι-ραββίνων (chief-rabbis) που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Διεθνούς Σιωνιστικού Ιδρύματος που εδρεύει στο Ισραήλ. Η Τάξη αυτών των πανίσχυρων Ραββίνων, δεν υποχρεούται να τελεί θρησκευτικές Ιουδαϊκές τελετές, αλλά να συντονίζει τα παγκόσμια κέντρα εξουσίας (Τεκτονικές Στοές, Μυστικές Υπέρ-κυβερνήσεις **όπως λέσχη BILDENBERG, TRILATERAL, CLUB OF ROME κ.α.**, όπως και διεθνείς πλουτοκράτες (οικογένειες **ROTHCILDS, ROCKFFELER κ.α.**) προάγοντας τα συμφέροντα του Σιωνιστικού Ιδρύματος παντοιοτρόπως. Για μεγαλύτερη ανάλυση του τόσο σημαντικού αυτού θέματος, που έχει επηρεάσει την παγκόσμια Ιστορία και ιδιαίτερα τον εικοστό αιώνα, θα ασχοληθούμε σε άλλο άρθρο. Ας ρίξουμε τώρα μια ματιά στα πιστεύω του Τεκτονισμού, μιας και οι ίδιοι οι Τέκτονες, δεν κάνουν τον κόπο να μας διαφωτίσουν για τα πιστεύω τους και μας μιλούν μονίμως για τη φιλανθρωπική δράση τους. Μεταφέρουμε από το βιβλίο του Ν. Ψαρουδάκη, **ΜΑΞΟΝΙΚΗ ΣΑΤΑΝΟΛΑΤΡΕΙΑ- Μ.Α.Τ.Σ.- Η ΜΑΣΚΑ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΜΕΤΩΠΟ**. Για χάριν συντομεύσεως θα αναφέρουμε αποσπασματικά κείμενα: ... Ο γνωστός Διευθυντής επί πολλά έτη του Περιοδικού ΙΛΙΟΣΣ, Κωστής Μελισσαρόπουλος, Θεοσοφιστής και μασόνος 33°, εξέδωσε το 1974 το βιβλίο **του: «ΕΠΤΑ ΤΕΚΤΟΝΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ εις 18»**» ανάμεσα στις οποίες και η ομιλία για **τον Μ.Α.Τ.Σ.**, με τον εν επικεφαλίδα τίτλο: Η έννοια του Μ.Α.Τ.Σ. Του Σύμπ. ... Αναφέρει, λοιπόν, η πλήρης παράδοσις του Γ' βαθμού ότι ο άγγελος του φωτός Εβλίσ, το Πνεύμα του Πυρός, πράσθη της Εύας, ήτις ενέδωσε εις τον έρωτά του και ούτω εγεννήθη ο Κάιν, απείρως υπέρτερος του Άβελ. Ότι ο Θεός Αδωνάϊ, φθονών τον Κάιν δια το πνεύμα όπερ μετέδωσε εις αυτόν ο άγγελος του φωτός Εβλίσ, εξόρισε τον Αδάμ και τη Εύα εκ της Εδέμ. Ότι ο ζηλότυπος αυτός Θεός είχε ζυμώσει ίλυν δια να πλάσει τον Αδάμ και του είχε δώσει ψυχή δουλική. Εκφοβέιτο δε την ελευθέρα και ανεξάρτητον ψυχή του Κάιν. Ότι ο Κάιν, εξοργισθείς εκ της αδικίας του Αδωνάϊ, θανάτωσε τον Άβελ, ο δε Αδωνάϊ, ο Θεός όστις έμελλε να πνίξει τόσας χιλιάδας ανθρώπων εις τα ύδατα του κατακλυσμού, χαρακτήρισε το φόνου του Άβελ ως έγκλημα ασυγχώρητο. Ότι ο αμνησίκαικος απόγονος του Κάιν Χιράμ, υιός των Πνευμάτων του Πυρός, καταβάλλει όλη του την μεγαλοφυΐαν και ενεργητικότητα προς οικοδόμησίν του Ναού, τον όποιον η υπερηφάνεια του Σολομώντος ανεγείρει εις τον αμείλικτο θεό Αδωνάϊ, του όποιου το μίσος καταδιώκει από αιώνων το γένος του Κάιν. Ότι μετά την καταστροφή της χαλκίνης θαλάσσης, ο Χιράμ άγεται υπό του προγόνου του Τουβαλκάιν, εν μέσω του πυρός, εις το κέντρο της γης, εν τη ψυχή του κόσμου, εις το Βασίλειον του Εβλίσ και του Κάιν, εκεί όπου παύει η τυραννία του φθονερού Αδωνάϊ και γεύονται των καρπών του δένδρου της Επιστήμης. Ο Χιράμ εισάγεται εις το άδυτον του Πυρός και ο Τουβαλκάιν του εξηγεί τας αδυναμίας και τα ταπεινά πάθη του θεού Αδωνάϊ, του μισούντος το πλάσμα του και καταδικάσαντος αυτό να αποθνήσκει, όπως εκδικηθή δια τα ευεργετήματα, τα όποιά τα Πνεύματα του Πυρός τω επιδαψίλευσαν. Τέλος, ο Τουβαλκάιν προφητεύει την επικράτησίν των απογόνων του Χιράμ, σίτινες θα καθιερώσουν καθ'όλην την γην την λατρεία του Πυρός, καταρρίπτοντες την τυραννία του Αδωνάϊ...

...Για περισσότερη κατανόηση του φοβερού αυτού κειμένου, δίδομε την σημασία μερικών λέξεων: α) Άγγελος του φωτός Εβλίσ: Αραβικό όνομα του πρίγκιπός των αποστατών αγγέλων, κατακρημνισμένος εκ του ουρανού, διότι πνήθει να υπακούσει εις τον Ύψιστο και να προσκυνήσει τον Αδάμ, ισχυριζόμενος ότι αυτός μεν είναι κατασκευασμένος εξ αιθέριου πυρός, ενώ ο Αδάμ δημιουργήθηκε εξ ιλύος. Ο Εβλίσ εξομειούται προς τον Εωσφόρο και τον Αζαήλ των Εβραίων. Κατά την αποκρυφιστικήν παράδοσιν, όταν ακόμα οι πρωτόπλαστοι Αδάμ και Εύα ευρίσκοντο εις τον κήπο της Εδέμ, ο Εβλίσ, ο άγγελος του φωτός, δεν ηδυνήθη να ιδη το κάλλος της πρώτης γυναίκός, χωρίς να συλλάβει

προς αυτήν αίσθημα έρωτος. Ούτε και η Εύα δυνήθηκε ν' αντιστεί εις τον έρωτα ενός αγγέλου. Ο Κάιν υπήρξε καρπός του έρωτος τούτου, οι δ' απόγονοι αυτού είναι τέκνα του φωτός, ενώ οι εκ του Αδάμ απόγονοι είναι τέκνα της ιλύος. (*Εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής υπό Ν. Χ. Λάσκαρη Έκδοσις Στ. : ΟΜΗΡΟΣ Αθηνών, ΑΘΗΝΑΙ 1951 σελ. 329*). Β) Χαλκίνη Θάλασσα: Μέγας στρογγυλός λουτήρας στο Ναό του Σολομώντος έργο του Χιράμ. Ύψος πέντε πήχεις, περίμετρο τριάντα και στήριγμα δώδεκα χάλκινα βόδια, τρία σε κάθε ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντος. Γ) Αδωνάϊ: Εβραϊκή ονομασία του Θεού, την οποία οι Ιουδαίοι χρησιμοποιούσαν από σεβασμό, για να μη χρησιμοποιούν τη λέξη « Ιεχωβά». Δ) Τουμπαλκάιν. Τεχνίτης επεξεργασίας των μετάλλων, όπως ο Ήφαιστος στην Αρχαία Ειδωλολατρία. Εδώ θεωρείται συνεργάτης του Εβλίσ (Εωσφόρου). Ε) Χιράμ. Το πλέον συνδεδεμένο με τη Μασονία πρόσωπο. Ήταν ο γενικός υπεύθυνος για την οικοδόμηση του Ναού του Σολομώντος. Στο τέλος έγινε θρύλος, αντιπρόσωπος « λαϊκού Σύριου θεού εναντίον του όποιου ηγωνίζοντο διαρκώς οι οπαδοί του Ιεχωβά...» (*Εγκυκλοπαίδεια, ως άνω, σελ. 779*). Το τυπικό του 3ου βαθμού αποκαλεί τους Μασόνους τέκνα του Χιράμ. Και έχει μεγάλη σημασία η «προφητεία» του σκοτεινού

Τουμπαλκάιν ότι «οι απόγονοι του Χιράμ» δηλαδή οι Μασόνοι (Τέκτονες), θα επικρατήσουν και θα καθιερώσουν σε όλη τη γή τη λατρεία του Πυρός (Εωσφορισμός), «καταρρίπτοντες την τυραννία του Αδωνάϊ»!

Το κείμενο αυτό λοιπόν, χωρίς να χρειάζεται ιδιαίτερη μετάφραση, αποτελεί ισχυρή ένδειξη, αλλά και εξήγηση, για τα τεκταινόμενα στην κοινωνία σήμερα. Ο «ανάποδος» κόσμος, που τόσος λόγος γίνεται τελευταία, εδώ αποτυπώνεται ακριβώς! Όταν «μεταφράζουμε» τα ιστορικά κείμενα κατά βούλησιν, μπορούμε να ισχυρισθούμε το οτιδήποτε. Η «ερμηνεία» ενός τόσο σημαντικού βιβλίου, όπως αυτό της Γενέσεως, ερμηνεία a la carte, αποκαλύπτει πολλά! Εμείς δε χρειάζεται να καταφύγουμε σε σχετικούς αφορισμούς, όπως οι παλαιότεροι. Απλώς θα συμπληρώσουμε τα κομμάτια του «ψηφιδωτού», που βλέπαμε τόσα χρόνια να ξεδιπλώνονται, μπροστά στα μάτια μας! Δηλαδή, πρώτον, συνειδητή η ασυνείδητη απομάκρυνση από τον «παραδοσιακό», Θεό, της Παλαιάς διαθήκης, με τη «συνδρομή» των διαφόρων αιρέσεων (Νέοι άθεοι, Scientology, illuminati, Martyrs of Jehovah, Παγκοσμιοποίηση, Ένωση Εκκλησιών, Συγκρητισμός θρησκειών, Δωδεκαθεϊστές , Νέα Εποχή, Άθεος Κομμουνισμός/Σοσιαλισμός κ.ά.) και θεοποίηση της Επιστήμης (βλέπε δηλώσεις καθηγητού κ. Νοέλ Χαράρι και πολλών άλλων ακαδημαϊκών, οπαδών του κινήματος Νέα Εποχή! Και τελικά θριαμβευτική επανοικοδόμηση του Ναού του Σολομώντος και καθιέρωση της Εωσφορικής Λατρείας (**Λατρεία του Πυρός**), για την επίσημη υποδοχή του πολύ-αναμενόμενου Βασιλιά των Ιουδαίων (**βλ. τελευταίο πρωτόκολλο από το βιβλίο « Τα Πρωτόκολλα του Διεθνούς Σιωνισμού»**). Αυτό το τελευταίο θα επιτευχθεί, όταν το κράτος του Ισραήλ, θα έχει δημιουργήσει το Μεγάλο Ισραήλ, με τον αποπλησμό των εχθρών του και με τη συνδρομή της Αμερικανικής Υπερδύναμης. Αυτό το τελευταίο ονομάσθηκε < Αραβική άνοιξη > και συνεχίζεται αδιαλείπτως μέχρι σήμερα. Ο παλαιότερος πόλεμος κατά του Ιράκ, όπως και η τωρινή συνεχιζόμενη γενοκτονία των Παλαιστινίων αμάχων, δυστυχώς είναι μέρος αυτού του σχεδίου.

Υ.Γ. Όπως με πληροφόρησε ο κ. Βαθιώτης, ο οποίος είναι και συνήγορος του κ. Παπαδόπουλου, η εν λόγω εικόνα της < **Φοβεράς Βλασφημίας** >, δεν εκτίθεται στην Εθνική Πινακοθήκη, αλλά πάντως κυκλοφόρησε στον Τύπο. Δεν έχω επισκεφθεί την Εθνική Πινακοθήκη και δεν έχω εικόνα της έκθεσης, αλλά η βλασφημία της Υπεραγίας Θεοτόκου, όπως και του Αγίου Πνεύματος και του Εθνικού Ύμνου, έχει ήδη γίνει παντοιοτρόπως. Σε παλαιότερο βιβλίο του, ο μακαριστός Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, περιγράφει αυτή τη μορφή < τέχνης> και την ονομάζει ως < Γκανζούφ >, ήδη από τη δεκαετία του 60. Φαίνεται ότι οι θιασώτες του < Γκανζούφ >, φρόντισαν να μας το ξαναθυμίσουν, για να μην ξεχνιόμαστε! Για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι. Ντροπή και αίσχος, για Κυβέρνηση και Δημόσιο. Αλλά τί να περιμένει κανείς από αφορισμένους πολιτικούς και αμοραλιστές δημοσίους λειτουργούς! Ο Θεός να μας λυτωθεί!

του Σταύρου
Ψαρουδάκη

Θαυμάστε θεολογικές αποφάσεις

Χρήστου και το 1973 έγινε Υφηγητής και λίγο αργότερα, το 1980 εξελέγη τακτικός καθηγητής της Πατρολογίας στην έδρα του Π. Χρήστου.

Από το 1990-2007 ήταν κληρικός του Οικουμενικού Πατριαρχείου (από το βιογραφικό σημείωμα), αυτό αναφέρει και στον αρχιεπ. Χριστόδουλο, όταν τον παρέπεμψε στο Συνοδικό Δικαστήριο. Αυτό τον ρωτούσε, γιατί με διώκει; Εγώ δεν ανήκω στην Εκκλησία της Ελλάδος! (περί αυτού στις ΜΕΓΑΛΕΣ “ΑΛΗΘΕΙΕΣ” του “Ομολογητού” πατήρ Θ. Ζήση, το αναφέραμε στην Εφημ. “ΑΓΩΝΑΣ”, φ. 338, Αύγ. 2025, σελ. 15, 16, 17).

Εκπροσωπούσε για χρόνια ως μέλος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.) το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Εκκλησία της Ελλάδος σε διαχριστιανικά συνέδρια. Όπως ο ίδιος τα αναφέρει στο βιογραφικό του. “Στο Διάλογο Ορθοδόξων και Παλαιοκαθολικών, στο Διάλογο Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών και στις συναντήσεις για την προετοιμασία της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου στην Κρήτη”!!!

Κάποια στιγμή ο Πατριάρχης του έδωσε δρόμο και τα παπούτσια στο χέρι, ήταν το Μάιο του 1994, αρ. π. 425, ο ίδιος τότε έκανε τον ανήξερο και το θυμήθηκε μετά δέκα χρόνια (Μάιος 2005), για να σωθεί από επισκοπικό δικαστήριο του Χριστόδουλου, επέβαλε ένσταση αναρμοδιότητας στην Εκκλησία της Ελλάδος, διότι ανήκει – είπε – στο Πατριαρχείο που τον είχε διώξει πρίν δέκα χρόνια, (τέτοιες ομολογιακές αλήθειες!).

Τότε έκανε στροφή απότομη και έγινε αντικοικουμενιστής, όπως μας τα μεταφέρει ο αφοσιωμένος συνεργάτης του π. Αγ. Αγγελακόπουλος. Είναι όμως έτσι; Ας δούμε:

«Στη Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης, -γράφει- όπου φοίτησε την περίοδο 1961-65, όλοι οι καθηγητές του ήταν οικουμενιστές. Δεν υπήρχε ούτε ένας αντικοικουμενιστής καθηγητής. Και μάλιστα περιέργως στη Θεολογική Σχολή είχε εισαχθεί το μάθημα της Οικουμενικής Κινήσεως, «Ιστορία δογμάτων και Οικουμενική Κίνησης», το οποίο διδάσκονταν ενθουσιωδώς από τον αρμόδιο καθηγητή, και όλοι οι καθηγητές με ενθουσιασμό προέβαλαν την «μεγάλη προφητική μορφή» του Πατριάρχου Αθηναγόρου και όλους τους μεγάλους οικουμενιστές. Ο π. Θεόδωρος, λοιπόν, ανατράφηκε μέσα σ’ αυτό το πατριαρχικό κλίμα και το οικουμενιστικό περιβάλλον.

»Αλλά, κάποια στιγμή, διαβάζοντας ο ίδιος κείμενα αγίων Πατέρων και συνειδητοποιώντας την κατάσταση, τόλμησε και έκανε την ρήξη μόνος του. Θα μπορούσε να είχε παραμείνει εκεί στα συμπόσια, στις τιμές και στα ιδρύματα και να ήταν σήμερα ο πρώτος στα συνέδρια παντού.

»Υπάρχουν πατριαρχικά επαινετικά έγγραφα, τα οποία καθιστούν φανερό και γνωστό ότι ο π. Θεόδωρος ήταν του Πατριαρχείου και ανατράφηκε μέσα στο κλίμα αυτό. Ο καθηγητής Παναγιώτης Χρήστου, διευθυντής του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών και διδάσκαλος του π. Θεοδώρου, του οποίου ο π. Θεόδωρος υπήρξε στενός συνεργάτης στο πανεπιστήμιο, καταγόταν από το χωριό του Πατριάρχου Αθηναγόρου, από το Βασιλικό της Ηπείρου, και ήταν στενότητα συνειδημένος μ’ αυτόν. Ο Πατριάρχης Αθηναγόρας διόρισε

Α-ΑΠΟΦΑΣΗ:

(Θεολογική Παν Θεσ/νίκης Μάρτιος 1995)

«Το Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με οδύνην παρακολουθεί ανεπιτρέπτους ενεργείας και πράξεις αρχιερέων διεκδικούντων συγκεκριμένες εκκλησιαστικές θέσεις εις την Λάρισαν και την Αττικήν, με την παρέμβαση κοσμικού δικαστηρίου και “χριστιανών” οι οποίοι ενεργούν ως οπαδοί προσώπων και όχι ως πιστοί του Χριστού και μέλη της Εκκλησίας.

»...πρέπει να λεχθή, ότι κατά τους ιερούς κανόνες, η εφαρμογή των οποίων είναι υποχρεωτική δια τους Ορθοδόξους Χριστιανούς ως αποφάσεις Οικουμενικών Συνόδων....

» Οι εν λόγω αρχιερείς....εξετράπησαν αυτοί και οι οπαδοί των εις απαράδεκτους δια τους χριστιανούς πράξεις βίας και αυθαιρεσίας...

»...η ιερά Σύνοδος θα πρέπει να προχωρήσει εις άμεσον λύσιν του προβλήματος εφαρμόζουσα τα υπό των ιερών κανόνων προβλεπόμενα εις τας καταστάσεις αυτάς»

(Διευθυντής του τομέως Αγίας Γραφής και Πατερικής Γραμματείας π. Θεόδωρος Ζήσης)

τον καθηγητή Παναγιώτη Χρήστου διευθυντή του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών. Όλες, λοιπόν, οι συζητήσεις ήταν ενθουσιώδεις υπέρ αυτής της «μεγάλης προφητικής μορφής» του Πατριάρχου Αθηναγόρου.

» Όταν συναντήθηκαν ο μέγας οικουμενιστής Πατριάρχης Αθηναγόρας με τον αιρεσιάρχη Πάπα Παύλο Στ’ στα Ιεροσόλυμα το 1964, έλεγαν οι τότε οικουμενιστές καθηγητές του π. Θεοδώρου: “Είδετε πώς εξαφάνισε ο Αθηναγόρας τον Πάπα; Σαν τον Μωυσή. Με την μακρυά του γενιάδα και με την αγκαλιά του και με το παράστημά του τον εξαφάνισε τον Πάπα”. Δεν ακουγόταν, λοιπόν, την περίοδο εκείνη των σπουδών και των πρώτων ετών της πανεπιστημιακής καριέρας του π. Θεοδώρου λόγος κριτικός εναντίον του Πατριάρχου Αθηναγόρου και εναντίον του Οικουμενισμού....».

Μόνο σ’ αυτό το μικρό τμήμα του δημοσιεύματος αναφέρει πόσες φορές ο Θεόδωρος (μετά Ιερέας) ανατράφηκε, διδάχθηκε και διαποτίστηκε από τα φοιτητικά και μετέπειτα χρόνια μέσα από αρχές και αξίες του Οικουμενισμού, όπως μπορεί και ο πιο καλόπιστος να συμπεράνει το αντίθετο, όταν “όλοι οι καθηγητές του ήταν οικουμενιστές. Δεν υπήρχε ούτε ένας αντικοικουμενιστής καθηγητής”. Οι αρχαίοι πρόγονοί μας δεν μπορεί να είχαν άδικο, όταν για παρόμοιες περιπτώσεις χρησιμοποιούσαν τη λαϊκή παροιμία: «Όταν με στραβό σαν κοιμηθείς, το πρωί θ’ αλληθωρίζεις».

Από το 1968 υπηρετούσε από διάφορους τομείς το Οικουμενιστικό (κατά τα δικά του λεγόμενα) Οικουμενικό Πατριαρχείο έως το 1994 και παρ’ ό,τι είχε εκδιωχθεί, ήταν όμως κατοικωμένος μέχρι το 2007 (όπως ο ίδιος απάντησε στον μέχρι τότε φίλο του Χριστόδουλο). Δηλαδή ένα τίποτα! 39 ολόκληρα χρόνια!

Ο π. Θεόδωρος μέχρι το 2002, ως καθηγητής Θεολογίας του Πανεπιστημίου μπορεί να μας πει Τι Θεολογία διδάσκονταν οι φοιτητές στον Πανεπιστήμιο του, όταν όλοι οι καθηγητές – όπως ομολογείτο – ήταν οικουμενιστές; Μπορεί να μας πει, αφού καυχάται ότι “καθοδήγησε ως σύμβουλος καθηγητής πολυάριθμους διδάκτορες, πολλούς των οποίων είναι τώρα μέλη ΔΕΠ στις Θεολογικές Σχολές των Παν. Αθηνών και Θεσσαλονίκης ή διδάσκουν στις Αν. Εκκλ. Ακαδημίες και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση”; Τι

Β-ΑΠΟΦΑΣΗ -ψηφισμα:

(Θεολογική Παν. Αθηνών Οκτ. 1994)

«Το Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών επέδειξε και επιδεικνύει πάντοτε τη δέουσα ευαισθησία στα σοβαρά προβλήματα, τα οποία απασχολούν κατά καιρούς την Εκκλησία της Ελλάδος...

»...η σύγχρονη εκκλησιαστική κρίση, καίτοι συνδέεται με το συγκεκριμένο ειδικό ζήτημα των τριών εκπτώτων αρχιερέων, προσλαμβάνει ασυνήθεις εκκλησιολογικές και θεσμικές διαστάσεις...

»...το τμήμα Θεολογίας.. απευθύνεται και πάλιν προς τη σεπτή Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, για να ζητήσει την όσο το δυνατόν ταχύτερη και εποικοδομητική για το πλήρωμα της Εκκλησίας εσωτερική αντιμετώπιση του εκκλησιαστικού ζητήματος με πνεύμα αδελφικής αγάπης και κατανόησης, αφού η συνεχιζόμενη πολυκεντρική τροφοδοσία της κρίσεως επιτείνει τη σύγχυση και τον σκανδαλισμό των πιστών».

(Ο Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας, Καθηγητής Χρήστος Σ. Βουλγαρης)

θεολογία διδάχθηκαν και τι μπορεί να διδάσκουν;

Μπορεί να μας πει και αφού επιτίθεται μάλιστα ότι, “Ως σύμβουλος καθηγητής ανέλαβε την επιστημονική καθοδήγηση πλήθους μεταπτυχιακών φοιτητών και συμμετείχε σε πλήθος επιτροπών κρίσεων μεταπτυχιακών εργασιών”. Που είναι αυτό, το πλήθος, οι τιτλούχοι του ή οι απλοί Ορθόδοξοι Θεολόγοι του να φτιάξουν τείχος; Και γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία σφύζει από Οικουμενιστές;

Μπορεί να μας πει, στην επιτροπή του Διαλόγου με τους παπικούς δεν άκουσε, δε διάβασε τι έγινε μετά τον τεράστιο θόρυβο για τις καταγγελίες του Ν. Σωτηρόπουλου (μηνύσεις ομογενών, κριτική Ν. Σωτηροπούλου, αφορισμό του κ.ά.) και ότι ο πρόεδρος της επιτροπής αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας Στυλιανός αμφισβητούσε τη θεότητα του Χριστού, διότι δε γεννήθηκε (έγραψε εγκύκλιο: “ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ”, Δεκ. 1988, τ. 108) αναμάρτητος “εξ άκρας συλλήψεως”, όπως μας τα παρέδωσαν οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας, αλλά την “κατέκτησε σταδιακά, βήμα προς βήμα μέσα από τον αγώνα και την πάλη των δύο φύσεων και δύο θελήσεων”. Και πως συνεργαζόταν με έναν εκθεμελιωτή της Ορθοδόξου πίστεως και μέγα Οικουμενιστή;

Μπορεί να μας πει, όταν το Πατριαρχείο το 1992 του κοινοποίησε έγγραφο ότι τον διώχνει: “Πού θέλετε – του έγραφε – να στείλουμε το απολυτήριο σας και να μας απαντήσετε γρήγορα” Αυτό, γιατί το θεώρησε ως τιμωρία; Ενώ θάπρεπε αντίθετα, να τους ευχαριστήσει που οι ίδιοι τον απεγκλώβιζαν από τα οικουμενιστικά τους πλοκάμια!. Εδώ βλέπουμε την αντίφαση και μάλιστα να θριαμβολογεί στο βιογραφικό αναφέροντας με καμάρι ότι, “Από το 1990 μέχρι το 2007 υπήρξε κληρικός του Οικουμενικού Πατριαρχείου”. Τα ερωτήματα πολλά και γεννούνται, όσο προχωράμε ακόμα πιο πολλά. Γιατί δεν έφυγε αμέσως από την πρώτη απόλυσή του, αφού το περιβάλλον ήταν οικουμενιστικό; Και όπως, δίλωσε ότι το κατάλαβε από το 1990, δέχθηκε τότε να χειροτονηθεί από το Βαρθολομαίο το Μάρτιο του 1991; Και πώς συνειδησιακά μπορούσε και έγραφε, “πολλά” κείμενα και εγκυκλίους για τις διάφορες εκδηλώσεις του Πατριάρχη Βαρθολομαίου μέχρι το 1992; Και πώς το 1992, ενώ δήλωσε στο Πατριαρχείο ότι: “Έληξε η συνεργασία μας”, δεν αποχώρησε ως “πιστός” οικονόμος αντικοικουμενιστής;

Καταθέτω αυτά τα ολίγα και σταματώ εδώ και για πολλά

ακόμα.

ΕΥΛΟΓΑ και καλοπροαίρετα ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

(Εργα και ημέρες του π. Θεοδώρου.)

Πατήρ Θεόδωρε Ζήση, το 1974 η εν Θεσσαλονίκη ομάδα σας με επικεφαλής τον υπουργό και διδάσκαλό σου Παν. Χρήστου, διαπράξατε το μεγαλύτερο έγκλημα στην Εκκλησιαστική ιστορία. Εκτελέσατε εν ψυχρώ 12 αγίους επισκόπους, που αν δεν έπεφτε η κυβέρνησή σας (Ιωαννίδικη δικτατορία) είχατε ετοιμάσει να εκτελέσετε και τους υπόλοιπους άλλους 23, αφού πρώτα τους αποδυναμώσατε κάνοντας τους αποσυνάγωγους από τα διοικητικά όργανα της Εκκλησίας.

ΓΙΑΤΙ; Η απάντηση! Διότι ήταν, αντιμασόνιοι (αυτοί πίεσαν την Ιεραρχία για την καταδίκη της μασονίας το 1972) ήταν, αντιοικουμενιστοί (ενώ εσείς –όπως το ομολογήσατε– ήσασταν οικουμενιστές), ήταν, οργανωσιακοί (ενώ εσείς αντίθετα, ήσασταν του κλίματος των απογόνων του Φωστινικού Τάγματος, του αρχιεπισκόπου των 12 ημερών (Βαβανάτσου), του “αντάρτη” Σεραφείμ και της Μάχης Μακρή, της συνοδείας του Ιακώβου Κυθήρων και...)

Η **Ε.Σ.Α.** με τον Ιωαννίδη και η **ΚΥΠ** με τα όργανά του είχαν εργαστεί μεθοδικά και με την άριστη συνεργασία του αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου Χριστόδουλου Παρασκευαΐδη, έτσι κατόρθωσαν και εκπαραθύρωσαν τον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Κοτσώνη. (είναι καταγεγραμμένη η στιχομυθία μεταξύ του δεσπότη Σύρου Δωροθέου και του αρχιεπ. Σεραφείμ) **“Αυτόν ρε δεν θα κάνουμε δεσπότη – το Χριστόδουλο – που μας έδινε όλες τις πληροφορίες;”**

Γιατί ήθελαν πάση θυσία να φύγει ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος; **ΓΙΑΤΙ!**

Α) Έφτιαξε ειδική επιτροπή για το θέμα **ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ** και ανέθεσε ως προϊστάμενο αυτού το γνωστό για το ορθόδοξο φρόνημα Θεολόγο κ. Νέλλαν. Το αποτέλεσμα δεν περιγράφεται με την πολεμική που δέχθηκε, από την πλευρά του Πατριαρχείου. Από την παλαιά φουρνιά δεσποτάδων (την μετέπειτα **“πρεσβυτέρα” Ιεραρχία**) και τους ελλογιμώτατους πανεπιστημιακούς θεολόγους καθηγητές,

Β) Έφτιαξε τη Συνοδική Επιτροπή **“Δογμάτων και Κοινωνικής Τάξεως”** που είχε ως προεδρεύοντα τον Κασσανδρείας Συνέσιο και επισκοπικά μέλη το Δράμας και Λαγκαδά αλλά και επτά μέλη πανεπιστημιακά – Ι. Καρμίρη, Κ. Μουρατίδη, Χ. Φραγκίστα, Α. Χριστοφιλόπουλο, Γ. Ράμμο, Ι. Καλογήρου, ασχολήθηκε εκτός των άλλων σοβαρών θεμάτων και με τα σοβαρότατο **θέμα της Μασονίας** και τον προθάλαμο αυτής, το **Ρόταρυ**. Για μεν το **πρώτο** είχαν δέκα συνεδριάσεις, για δε το **δεύτερο** δύο, με αυτό άνοιξε ο δρόμος της **μασονικής καταδίκης!**

Στην απόφαση της Ιεραρχίας του 1972 για τη καταδίκη της μασονίας ο μόνος επίσκοπος που αντέδρασε και με αβυσσαλέο τρόπο να μην συζητηθεί το θέμα, ήταν ο τότε Ιωαννίνων Σεραφείμ και μετά Αρχιεπίσκοπος και ούτε υπέγραφε την απόφαση.

Γ) Οργάνωσε το πως θα αντιμετωπίσουν **το θέμα της Ουνίας**. Το 1971 ο καρδινάλιος Βιλλεμπράνες (ο υπουργός Εξωτερικών Υποθέσεων του Βατικανού) ζήτησε να επισκεφθεί την Ελλάδα, διότι ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος διαμαρτυρήθηκε εντονότατα στο Βατικανό για τις δηλώσεις που έκανε ο εν λόγω Καρδινάλιος προς την εφημερίδα **“Ελεύθερος Κόσμος”**, 20/12/1970. Ο αρχιεπίσκοπος δέχθηκε, η συνάντηση που ακολούθησε, δεν έγινε με κλειστές πόρτες ούτε οι δυό τους μυστικά, αλλά είχε μαζί του όλη την Ιερά Σύνοδο και όχι μόνο αυτούς, αλλά και όλους σχεδόν τους καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου των Αθηνών. Στη συνάντηση συζητήθηκε το ζήτημα της **Ουνίας**, και τονίστηκε προς τον Καρδινάλιο ότι: **“Το ζήτημα της Ουνίας αποτελεί ανασταλτικό φραγμό πάσης τυχόν βελτιώσεως των σχέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος μετά της Ρωμαιοκαθολικής... ο τρόπος, καθ’ όν αντιμετωπίσθη**

παρ’ ημών το ζήτημα υπήρξε σαφές, κατηγορηματικός, ομολογιακός, αλλά και ταυτοχρόνως ανθρώπινος, ευγενής και οικουμενικός” (πεπραγμένα των Επιτροπών 11/3/69 – 14/11/72, σελ. 396).

Δ) Αγώνιστηκε με πείσμα **για την Εκκλησιαστική Παιδεία**. Η 15^η Μαΐου 1971 ήταν μια ιστορική ημέρα για την Εκκλησία, διότι ο οραματιστής αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α΄ (Κοτσώνης), γνώριζε ως φοιτητής και καθηγητής τί συμβαίνει στη μέση και κατώτερη εκκλησιαστική εκπαίδευση. Γι’ αυτό από το 1969 και για δύο χρόνια έδωσε σκληρή μάχη με τη δικτατορική εξουσία, για να αποσπάσει από τη βαυαροκρατική εποχή τον έλεγχο των εκκλησιαστικών Σχολών και να τις συντάξει υπό τη σκέπη και φροντίδα της Εκκλησίας. Τελικά το πέτυχε, ώστε να εκδοθεί το Νομοθετικό Διάταγμα 876/71 **«Περί υπαγωγής της Δημοσίας Εκκλησιαστικής Εκπαιδύσεως εις την Εκκλησίαν της Ελλάδος και άλλων τινών συναφών διατάξεων».**

Ο αρχιεπίσκοπος, γράφει ο ίδιος, για τα εμπόδια και τις προφάσεις **“εν αμαρτίαις”** που του δημιούργησαν:

«Δι’ όλας αυτές τας καθυστερήσεις είχα πολλάκις διαμαρτυρηθή προς τας αρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας και οκλήσει και Υφυπουργόν και Υπουργόν και έκανα, και εγώ δεν ενθυμούμαι, πόσας εντόνους παραστάσεις προς τον Πρωθυπουργόν, μέχρι που του εδήλωσαν, ότι θα παραιτηθώ, αν ο Νόμος δεν εκδοθή αμέσως...

» Εκρειάσθη, δηλαδή να παρέλθουν δύο έτη παρά δέκα ημέρας αφ’ ότου είχε γίνει η πρώτη μας σύσκεψις με τον Υπουργόν Παιδείας ...» (**“ΤΟ ΔΡΑΜΑ”**, σελ. 111).

Με το ξεκίνημα σήμανε προσκλητήριο, και άρχισε να στελεχώνονται από δασκάλους και καθηγητές με φόβου Θεού και εραστής της Πατερικής σοφίας, κατάρτισαν εκπαιδευτικά προγράμματα και μέσα στην τριετία που ήταν ο ίδιος στο αρχιεπισκοπικό τιμόνι, εξέδωσαν **23** βοηθητικά βιβλία και **13** θεολογικά μαθήματα, για να διδάσκονται στις Σχολές. Ίδρυσε επί πλέον δύο νέου τύπου Εκκλησιαστικών Σχολών, τη **Μέση Νυκτερινή Ιερατική** και τη **Σχολή Ιερατικών Σπουδών** και κίνησε τη διαδικασία για την ίδρυση Ανώτερης Θεολογικής Ακαδημίας.

Η δικτατορία Παπαδοπούλου πέφτει και στις 25 Νοεμβρίου 1973 αναλαμβάνει η δεύτερη υπό του Ιωαννίδη. Από την πρώτη ημέρα μπήκε σε εφαρμογή το μελετημένο σχέδιο, ώστε να γυρίσουν οι Σχολές στην προτέρα κατάσταση. Ο αρχιεπ. Ιερώνυμος, **25/12/1973 παραιτείται**. Η Σύνοδος από 20 επισκόπους από τους 64, με το νέο αρχιεπ. Σεραφείμ στέλνει επιστολή με ημερομηνία 16/3/1974 **“προς τον Εντιμότατον κ. Παναγ. Χρήστου, Υπουργόν Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων”** και του ζητά να επανέλθει και πάλι στο κράτος η ευθύνη της εκκλησιαστικής παιδείας. Αυτά τα ωραία έγραφε!

«Η Ι. Σύνοδος της Ιεραρχίας μελετήσασα... προήλθεν εις την λήψιν των κάτωθι αποφάσεων:

1. Όπως προτείνει υμίν την επαναφοράν υπό την δικαιοδοσίαν του καθ’ υμάς Υπουργείου Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων της τε διοικήσεως και λειτουργίας της Εκκλ. Εκπαιδύσεως ως και πρότερον...

» Η Εκκλησία στερουμένη το γε νυν εκπαιδευτικών στελεχών εμφορουμένων υπό ακραιφνούς εκκλησιαστικού πνεύματος και δυναμένων ως εκ τούτου ίνα μεταλαμπαδεύσι το γνήσιον τούτο εκκλ. Πνεύμα τοις μέλλουσιν ιεράσθαι...».

Όταν διαβάζεις αυτήν την επιστολή (**“έγγραφο”** με χωρίς αρ. πρωτ.), σε πιάνει τρέμουλο και γίνεσαι έξω φρενών. Γιατί πιστοποιεί η **“Πρεσβυτέρα Ιεραρχία”** ότι είναι άχρηστη και δεν έχει κατάλληλο προσωπικό, να εκπαιδεύσει τους νέους βλαστούς της που προσέρχονται, για να υπηρετήσουν το ιερό θυσιαστήριο και τους παραχωρεί στο άθεο κράτος, που οι ηγεσίες του υπουργείου αλλάζουν σαν τα πουκάμισα και

ελάχιστοι απ’ αυτούς έχουν σχέση με την Εκκλησία και τα Ιερά Μυστήριά της.

Το τί έγραφε ο Τύπος τότε για την απαράδεκτη αυτή **“Συνοδική”** απόφαση – παρότι ημέρες στεγνής δικτατορίας – δεν περιγράφεται. Για την ιστορία θα αναφέρω ένα δημοσίευμα επαρχιακής εφημερίδας πώς έβλεπε το θέμα μετά από δέκα χρόνια.

«... η Εκκλησιαστική εκπαίδευση ευρίσκεται σήμερα εξ ολοκλήρου στα χέρια του κράτους και ... στους ξενόφερτους και ετεροδόξους Βαυαρούς της αντιβασιλείας του Όθωνα, που το έκαμαν σκοπίμως, για να την υποβαθμίσουν. Απ’ ό,τι ενθυμούμεθα όμως, ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος την πήρε από το κράτος (πλην Θεολογικών Σχολών) στα χέρια της Εκκλησίας. Μετά την παραίτησίν του η λεγόμενη «Πρεσβυτέρα Ιεραρχία» «έφαγε σίδερα» κατά το κοινώς λεγόμενο, για να την ξεφορτωθεί και να την ξαναδώσει στο κράτος. Μήπως η «Πρεσβυτέρα Ιεραρχία» αποτελεί συνέχεια της ξενόφερτης Βαυαρικής αντιβασιλείας και δεν το ξέραμε;» (εφ. “Γνώμη”, Πατρών 5/11/1984).

Ε) Ένας αγώνας τιτάνιος ήταν **η Εκκλησιαστική περιουσία**. Αναλαμβάνοντας το αρχιεπισκοπικό πηδάλιο της Εκκλησίας, ο Ιερώνυμος θέλησε να ξεκαθαρίσει με την περιουσία της Εκκλησίας, ένα έργο τεράστιο, διότι η Εκκλησιαστική περιουσία απαρτίζεται από χιλιάδες κομμάτια γης που βρίσκονται απλωμένα σε ολόκληρο τον ελληνικό χώρο.

Στις 30 Δεκεμβρίου 1967 μετά από ευρεία σύσκεψη που έγινε μεταξύ του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου, μπτροπολιτών, Πρωθυπουργού και κυβερνητικών μελών, αποφασίστηκε η ίδρυσις της **“Εταιρείας Προγραμματισμού και Ανάπτυξης της Εκκλησιαστικής Περιουσίας”**. Συγκρότησε επιτροπές από ειδικούς και άρχισαν την καταγραφή και τη σύνταξη του Κτηματολογίου (ήταν άγνωστο και σαν λέξη). Τότε αποκαλύφθηκε ότι τεράστιες παραλιακές εκτάσεις, όπως στη Νέα Μάκρη, Βουλιαγμένη, οι ειδυλλιακές πευκόφυτες περιοχές, όπως στην Πεντέλη είχαν καταπατηθεί ή είχαν μεταβιβασθεί παράνομα εξυπηρετώντας αλλότριους σκοπούς και επιπλέον αρκετοί δεν τους έφθαναν αυτά, άπλωναν τα σύνορά τους καταπατώντας και άλλο μέρος από τα συνορεύοντα κτήματα της Εκκλησίας!

Ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος που δεν έκανε πίσω με τίποτα, τράβηξε μπροστά, δεν υπολόγιζε ούτε από φόβους, απειλές, συκοφαντίες, διότι ήταν καθαρός ωσάν διαμάντι και χωρίς χρονοτριβή παρέπεμψε τους **πρώτους 160** καταπατητές στον Εισαγγελέα. Όλοι οι αρπάχτες, ανακατεμένοι ήταν η αφρόκριμα (ελίτ) της κοινωνίας – **πολιτικοί, Μέσων Ενημέρωσης, Πανεπιστημιακοί, Δικαστικοί, εφοπλιστές, τραπεζίτες ...** –που δεν τολμούσε κανείς να τους αγγίξει.

Ενώ το ανακριτικό έργο προχωρούσε, οι ανακριτές άρχισαν ο ένας μετά τον άλλον να παραιτούνται, τα αποδεικτικά στοιχεία που έρχονταν στο φως, ήταν συγκλονιστικά, το ανακριτικό υλικό γέμιζε ντουλάπες και τα πειστήρια **“εγκληματικά”**. Οι ισχυρές πιέσεις του κυκλώματος των ενόχων, δυσκόλευαν τους ανακριτές να κρατήσουν τέτοιο δυσβάσταχτο έργο. Ο πρώτος ανακριτής έδωσε πάσα το φάκελο στο δεύτερο, και κείνος στον τρίτο. Κανείς δεν τολμούσε να βγάλει πόρισμα. Ο τέταρτος δεν άντεξε και από φόβο και μεγάλη αγωνία το φώναξε: **“Οι τρεις ανακριτές έδωσαν πάσα το φάκελο. Θα ξεδιαλύνω εγώ την υπόθεση, για να βρω τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου δολοφονημένα;”**.

Η σχεδιασμένη και κατευθυνόμενη πληροφόρηση (ήταν μέσα στην κομπίνα) λανσάρει με απανωτά δημοσιεύματα ότι ο αρχιεπ. Ιερώνυμος, κυνηγάει φτωχούς και μεροκαματιάρηδες, τους παίρνει τα σπίτια και τους αφήνει στο δρόμο. **Τέτοια ωραία μάθαινε ο κόσμος!**

Από πολλά τέτοια και από χειρότερα ο αρχιεπ. Ιερώνυμος απδιασμένος τα εγκατέλειψε αποσυρόμενος. Ο διάδοχός του Σεραφείμ (Τίκας) που τον ανέβασαν στον αρχιεπισκοπικό

θρόνο, ο Ιωαννίδης, ο π. Χρήστου και η εν θεσσαλονίκη παρέα, φαίνεται ότι είχαν δεσμευθεί να ανατρέψουν ό,τι δημιουργικό είχε φτιάξει ο Ιερώνυμος και να το διαλύσουν.

Τελικά αυτό και έγινε!– όπως λέει ο λαός – **“ήρθαν ως μαινόμενοι ταύροι εν υαλοπωλείω”**, και τα σάρωσαν όλα!

Οι ανακρίσεις σταμάτησαν. Το ανακριτικό υλικό μεταφέρθηκε με φορτηγάκια **βαν (van)** και κλειδώθηκε σε ερμάρια. Έκτοτε οι αρμόδιοι έπαψαν να ασχολούνται και ούτε εκδόθηκε κάποιο βούλευμα απαλλακτικό ή παραπεμπτικό. Η εταιρεία για την Εκκλησιαστική περιουσία που με τόσο κόπο είχε ιδρυθεί, με το άμα τη διέλυσαν. Η δικτατορία έπεσε, οι εξουσιαστές υπουργοί και όλοι όσοι τους περιέβαλαν, εξαφανίστηκαν ως **“καπνός εκλιπέτωσαν”**. Ήρθε η μεταπολίτευση και κάποιοι από τους εκατόν εξήντα (160) **προνομιούχους καταπατητές**, ανέβηκαν τα σκαλοπάτια της εξουσίας, και ως είδηση ήρθε ο Δημοκρατικός κεραυνός! **“Το θησαυρισμένο και φυλαγμένο σε ερμάρια ανακριτικό υλικό των 160, καθώς πρέπει εμπλεκομένων”**. Θαυμάστε το θάμα! Από **ΛΑΘΟΣ** πολτοποιήθηκε, έγραψε ο Τύπος σε δύο αράδες!

ΣΤ΄) Το **Κτηματολόγιο**, το οποίο με εργασία τριών και πλέον ετών, με εκατοντάδες εργαζόμενους, μελετητές, μηχανικούς, τοπογράφους και άλλες ειδικότητες ως και απλούς πολίτες εργαζόμενους είχε φθάσει στο τελευταίο στάδιο προς δημοσίευση, εξαφανίστηκε. Τότε πολλά ειπώθηκαν ότι πετάχθηκε, ότι κάπκε, ή ότι κάπου το έκρυσαν!.

Ζ΄) Έχουμε και επιστροφές! Συνέβη και τούτο το απίθανο. Η νέα ηγεσία επανέφερε πίσω όλους τους **“οπιλάδες”** κληρικούς που είχαν βαριά πηκιά παραπτώματα που ο ίδιος ο Σεραφείμ ως Ιωαννίνων και Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού δικαστηρίου επί μια πενταετία επί Ιερωνύμου, πάνω από 200 τέτοιους ρασοφόρους είχε διώξει ή αποσχηματίσει και τώρα καταλαμβάνοντας την αρχιεπισκοπή όλους αυτούς τους επανέφερε και τους αποκατέστησε και μάλιστα με φωτοστέφανο της **“αντιδικτατορικής δράσης”**, τους δε έχοντες χονδρό φάκελο με τα πιο πολύ βαριά ανομήματα τους φόρεσε επισκοπική μίτρα και τους έδωσε και την επισκοπική ράβδο.

Η κατάσταση είχε τόσο ξεφύγει και εκτραχυνθεί που ακούγονταν πράγματα ανήκουστα, όπως το αμίμητο που είχε εκστομίσει ο στυλοβάτης και το πρωτοπαλίκarlo του Σεραφείμ, ο Κορίνθου Παντελεήμων ότι **«Δεν μας ενδιαφέρει το ήθος. Μας ενδιαφέρει να είναι δικοί μας»**. Και αυτό έγινε δόγμα στην περίοδο Σεραφείμ και συνεχίζεται σχεδόν και μέχρι σήμερα.

Ένα τέτοιο σκληρό και σκανδαλώδες ανάγκασε τον τότε υπουργό Παιδείας Π. Χρήστου (παρότι ήταν δικός τους), δεν άντεξε και στις εκλογές που έγιναν **στις 22 Μαΐου 1974**, μπουκάρισε στην αίθουσα της συνεδριάσεως μαζί με όργανα της **ΚΥΠ**, διέκοψαν την ψηφοφορία και ματαίωσαν την επισκοποποίηση ψηφισμένων φοβερά διαβεβλημένων προσώπων.

Την Εκκλησιαστική περίοδο Ιωαννίδη, Χρήστου, Σεραφείμ διαταράχθηκε η αποστολική διαδοχή. Είναι τρομακτικό να πω ότι: **“εν τόπω αγίω”** εκάθησε **το βδέλυγμα της ερημώσεως;** (Ματθ. 24, 15) ή ότι τα άγια δόθηκαν **“τοις κυσί;”** (Ματθ. 7, 6).

Όλα τα παραπάνω προαναφερόμενα είναι στη **“χουντική”** περίοδο με υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων τον Παν. Χρήστου, περιστοιχιζόμενο από μία ομάδα που έκαναν και κουμάντο, τον Αθ. Αγγελόπουλο, Θεοδ. Ζήση, Ιωάν. Παρασκευαΐδη, Δημ. Τραντάλη... ήταν σφόδρα αντιοργανωσιακοί, όταν ακούγανε για θρησκευτική Οργάνωση **“έβγαζαν”** μπιμπίκια. Είχαν όμως και ένα μεγάλο προτέρημα, να είναι φιλοοικουμενιστές και φιλομασώνοι, γι’ αυτό και υπηρετούσαν ως βοηθοί το διδάσκαλό τους Μασόνο και οικουμενιστή Χρήστου.

Σημείο μέγα και τρομερό και σκοτεινό είναι το έγκλημα του Χρήστου-Σεραφείμ και της παρέας, η εκτέλεση **των 12 αγίων** Επισκόπων, το σκότωμα της Εκκλησιαστικής Παιδείας **(τί την ήθελαν; Καθηγηταί οι ίδιοι (!))**. Την περιμαζωμένη Εκκλησιαστική Περιουσία **(τί να την κάνει η Εκκλησία;**

Μήπως τρώει; Άλλοι τρώνε (!) τι και αν τη σπατάλησαν. Για το διωγμό των αντιοικουμενιστών και αντιμασώνων επισκόπων και **“άλλων τινών που εποίησαν”**, έχω κάποιες επιφυλάξεις αν ο πατήρ Θεόδωρος (της παρέας) Ζήσης καταλάβαινε ότι γίνονταν τέτοια τερατουργήματα, εξ άλλου ήταν και μικρός μόλις, 33 χρονών. Αυτό δεν έχει καμιά σχέση, αν και ήταν υφηγητής στο Πανεπιστήμιο της Θεολογικής Σχολής, στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης!

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΠΙΑΝΗΛΘΕ

η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΜΕΙΝΕ ΣΤΟ ΓΥΨΟ

Τα σκοτεινά κέντρα συστηματικά δούλευαν χρόνια, ΓΙΑ να ανεβάσουν το πιο ακατάλληλο αρχιεπίσκοπο στο θρόνο ως εκκλησιαστικό ηγέτη, και το κατάφεραν με τον άνθρωπό τους, τον από Ιωάννινα Σεραφείμ Τίκα. Αυτό δεν ήταν δα και άγνωστο, το είπαν, το έγραψαν πολλοί. Σήμερα θα αναφερθώ μόνο επιγραμματικά τι του είπε μέσα στη Σύνοδο της Ιεραρχίας στις 10 Οκτωβρίου 1974 ο μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως Αμβρόσιος κατάμουτρα. **«Μακαριώτατε, είσθε δοσίλογος, διότι εκακουργήσατε κατά της Εκκλησίας. Διεπράξατε συγγερά εγκλήματα, εβυθίσατε την Εκκλησίαν εις κατασχύνην... αγωνίζεσθε απεγνωσμένως να σωθήτε, μετερχόμενος παν μέσον θεμιτόν και αθέμιτον, ήτοι το θράσος, το ψεύδος, την απάτην, την αναίδειαν και παν έτερον... Μα όλα αυτά τα “καμώματα” δεν τα κάνουν σοβαροί άνθρωποι, παρά μόνον άμυαλοι και ξεπεσμένοι. Αλήθεια! Οποία και οπόσο αποτρόπαια είναι ικανός να διαπράξη ο άνθρωπος, όταν δεν φοβάται τον Θεόν... Φαίνεται, Μακαριώτατε, ότι επί της ψυχής σας επέδρασεν η νοοτροπία του διαβόητου Αλή Πασά των Ιωαννίνων εξοντώνοντας πάντα μη συμμορφούμενον εις τα εγκληματικά του κακούργου εκείνου αυθέντου προστάγματος... Είστε ο πλέον αδαής περί τα “εκκλησιαστικά”... Είστε ένας “καλοπερασάκιας”... είστε κλασικόν παράδειγμα ραθυμίας και στειρότητας... απαγορεύσατε αυστηρώς και εν μέσω αστραπών και βροντών διεξαγωγήν συζητήσεων στρεφόμενων κατά του προσφιλεστάτου τυραννικού καθεστώτος (χούντα Ιωαννίδη) του οποίου σαν ταπεινό “γκαρσόνι” εξετλείτε όλας του τας παραγγελίας...»**.

Από δω ξεκίνησε η σκοτεινή περίοδος για την Ελλαδική Εκκλησία, ενώ το 1974 απεκατεστάθη η Δημοκρατία στη χώρα, μόνο στην Εκκλησία δεν άλλαξε τίποτα, αλλά κυλούσε με έμβλημα μια ασύδοτη απολυταρχία, σηματοδύοντας οπλές στα πρόσωπα και τις καρδιές.

Οι κυβερνήσεις ανεβοκατέβαιναν και ο Σεραφείμ για όλους ήταν ο άνθρωπος τους, το **“γκαρσόνι”**. Τα χρόνια περνούσαν, η εκκλησιαστική τυραννία έφθιρε τους ΘΕΣμούς, αλλοτρίωνε συνειδήσεις, αλλοίωνε το ήθος, γεννούσε τυραννίσκους, έφερε τα άνω-κάτω στην ανώτατη βαθμίδα της εκκλησιαστικής διοικήσεως. Η θύελλα της Σεραφειμικής ασυδοσίας τα σάρωνε. Η εκτροπή πήρε διαστάσεις θεομηνίας. Η σφαγή των Ιερών Κανόνων και των Νόμων πραγματοποιούνταν **“εν ψυχρώ”**. Και εκεί που ήταν όλα σκοτεινά “και τάσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά”, φάνηκε κάποια ακτίνα, όχι από θεο-λόγους Ιεροκήρυκες, δεσποτάδες που ανέβαιναν στους άμβωνες και μιλούσαν για **“Δικαιοσύνη μάθετε οι ενοικούντες επί της γης...”** (Ησαΐας, 26, 9). Αλλά από το **“μέλαθρο”** του Ανωτάτου δικαστηρίου της χώρας, το Συμβούλιο της Επικρατείας (Σ.τ.Ε). Που έντιμοι ανώτατοι Δικαστικοί λειτουργοί βλέποντας το όργιο παρανομίας και αυθαιρεσίας στην ηγεσία της Εκκλησίας με την ευκαιρία που τους δόθηκε, τότε με αλληπάλληλες αποφάσεις, αρχής γενομένης ΑΠΟ την 11^η Οκτωβρίου 1990, προσπάθησαν ναβάλουν τάξη στη Νομιμότητα και Κανονικότητα στο χώρο της Εκκλησίας.

Το σύστημα ταρακουνήθηκε, οι σκοτεινές δυνάμεις σοκαρίστηκαν, ο Σεραφείμ κήρυξε γενική επιστράτευση, κινητοποιήθηκαν σκοτεινά πρόσωπα, μπήκαν σε λειτουργία μηχανισμοί, πρωταγωνιστές και κομπάρσοι του πολιτικού

βίου, κυρίες **“υψηλής (!) περιληψής”**, παχύδερμοι αρουραίοι των συνοδικών παρασκηνίων, πλανόδιοι της λεωφόρου Συγγρού και θαμώνες της οδού Αχαρνών, ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί στρατεύτηκαν να επηρεάσουν ή να εκβιάσουν την ελεύθερη και καθαρή Δικαστική συνείδηση.

Η αντίδραση και η αντίσταση των εντίμων και ευσυνειδήτων δικαστών δεν έκαψαν το φρόνημά τους. Αυτοί σκυμμένοι στους Νόμους και προσδεμένοι στους όρκους που είχαν δώσει, επιτελούσαν το ιερό καθήκον τους.

Κάθε ημέρα που περνούσε, ο Σεραφείμ έβλεπε να διολισθαίνει και να χάνει την **“δύναμή”** του κάτω από τα πόδια του, έδειχνε σαν τραυματισμένη ύαινα που ήθελε να κατασπαράξει ό,τι έβρισκε μπροστά του. Ξεκίνησε με εξαγγελίες αφορισμών στους δικαστικούς, στους πολιτικούς, τα **“καιρετίσματα στον Εισαγγελέα”**, φώναζε. Οι λειτουργοί της δικαιοσύνης θα αντιμετωπίσουν σκληρή μεταχείριση αν δε συμμορφωθούν προς τις επιθυμίες που διαλαλούσε, όπου βρίσκονταν, έσκουζε.

Δεν είναι δυνατόν να δώσω όλο το φάσμα και να φωτογραφίσω όλο το ζόφο των απειλών και της μηχανορραφίας. Θα θυμίσω γι’ αυτούς που το έζησαν και να το μάθουν οι νεότεροι ως και για τον ιστορικό του μέλλοντος. Θα αναφερθώ μόνο σε ένα γεγονός μέσα από τον όγκο της εποχής Σεραφείμ με τις δολοπλοκίες και την κάλυψή του από τις σκοτεινές-μασσονικές δυνάμεις που υπηρετούσε.

Ήταν το καλοκαίρι (16/7/1993) ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Αθηνών άσκησε ποινική δίωξη κατά του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και τριάντα τριών μητροπολιτών, όχι για κάποιο ψύλλου πίδαγμα, αλλά για σοβαρά ποινικά αδικήματα, όπως για **“κατάχρηση εξουσίας, καταπάτηση των Νόμων του Κράτους και του Συντάγματος και για παράβαση καθήκοντος”**.

Τότε έγινε ένας χαμός, όταν η είδηση δημοσιεύθηκε στον Τύπο, ο λαός – πιστοί και άπιστοι – σοκαρίστηκαν, τους ήταν αδιανόητο να συμβαίνουν τέτοιες πράξεις ντροπής στην ανώτατη εκκλησιαστική ηγεσία.

Η κατηγορούμενη ηγεσία, τρομοκρατήθηκε, διότι σύντομα τους ανέμενε το εδώλιο του κατηγορουμένου. Κίνησαν **“γη και ουρανό”**, πρόσωπα **“υψηλά - σκοτεινά, μασσονικά - ιστάμενα”** μπήκαν στο χορό, να υπηρετήσουν την κατάλυση της δικαστικής ανεξαρτησίας, το στραγγαλισμό της συνταγματικής επιταγής που θεσμοθετεί ισότητα μπροστά στο Νόμο και στη Νομιμότητα.

Το αποτέλεσμα; Είναι μια ντροπή και κατασχύνη για την τότε κυβέρνηση Μητσοτάκη, που με το άμα της ανακοίνωσης της παραπομπής συνήλθε η κυβερνητική επιτροπή υπό του Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη, του υπουργού Παιδείας Γ. Σουφλιά και της υπουργού Δικαιοσύνης Αν. Ψαρούδα-Μπενάκη και αποφάσισαν: **«... να αναστείλουμε την ποινική δίωξη αξιοποιώνων πράξεων, οι οποίες είχαν διαπραχθεί από τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Σεραφείμ, μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και μέλη του Πρωτοβάθμιου για Αρχιερείς Δικαστηρίου, για το λόγο ότι η εισαγωγή των υποθέσεων αυτών και η περαιτέρω συζήτηση μπορεί να δημιουργήσει στις Ορθόδοξες Εκκλησίες των άλλων χωρών δυσμενείς εντυπώσεις ...»** (Υπουργείο Δικαιοσύνης, αριθ. π. 79436/22.7.1993).

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ (1974-1994) ΜΕΤΑ !

Ο Σεραφείμ και όλη η ομάδα – ανεξάρτητα με τη νόθα κυβερνητική απόφαση – βγήκε στραπατσариσμένη και για να σταθεί το σεραφειμικό σαθρό οικοδόμημα μπήκαν μπροστά οι Θεολογικές Σχολές με φληναφήματα, με πλάνους ισχυρισμούς, με διάτρητες αναλύσεις θεμελιακών αρχών της Ορθόδοξου Εκκλησιολογίας, καθηγητάδες με πανεπιστημιακούς τίτλους προσπάθησαν να στηρίξουν και να υποστηρίξουν. **Τι ντροπή!** Την εκτροπή.

Αυτό μας ξάφνιασε, μας ήρθε ως **“κεραυνός εν αιθρία”**, πώς τόλμησαν να βγουν δύο Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και μάλιστα Θεολογικά να υπερασπιστούν παρανομίες και

αντικανονικότητες.

Αυτό που έκαναν με τις δύο αποφάσεις, είναι σαν να μας λένε οι κύριοι καθηγητές ότι ο Θεός νομιμοποιεί την αδικία! Και αυτό το Θεό διδάσκουν στις σχολές τους;

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στις δύο θεολο-πανεπιστημιακές αποφάσεις. **1).** Είναι της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και έχει ημερομηνία 13/10/1994 και την υπογράφει ο Πρόεδρος της καθηγητής Χρ. Σπ. Βούλγαρης (με αυτή θα ασχοληθούμε και με τη δεύτερη στη συνέχεια).

Για τον πρόεδρο δε θα σχολιάσω, όμως η συντακτική ομάδα του κειμένου αποτελείται από ανθρώπους μέσα στο εκκλησιαστικό κατεστημένο, τα αναφερόμενα δεν είναι δικά μου, αλλά από δημοσιεύματα και ανθρώπους που γνώριζαν πράματα και θάματα.

α) Για τον καθηγητή Βλάση Φειδά (πρωτοστάτης για το ψήφισμα ιδιαίτερος του μασόνου υπ. Παιδείας Ράλλη) ο μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος Νικόδημος έγραφε για την επιστημονική μελέτη που δημοσίευσε στο περιοδικό **“ΕΚΚΛΗΣΙΑ”** με τίτλο: **«Η εκκλησιαστική ακοινωνησία μεταξύ επιτιμίου και ποινής».**

“Στο πρόσωπο του καθ. Βλάση Φειδά ευτελίζεται η Πανεπιστημιακή έδρα κι η ίδια η Θεολογία... Οι συνάδελφοί του, άλλοτε ανοικτά κι άλλοτε με μισόλογα, μιλούσαν και μιλούν για συμφέροντα... Ίσως η εφαρμογή του «πόθεν έσχες» θα οδηγούσε σε μια διαλεύκανση του προβλήματος και να φρενάριζε τους ψιθύρους...” (Αττικής Νικόδημος, “Ο ευτελισμός της Θεολογίας”, σελ. 179).

Παρακολουθήστε το:

β) Ο έτερος καθηγητής Παναγιώτης Μπούμπης, συνεργάτης και θερμός υποστηρικτής του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και όλων των παρανομιών του, έχει συγγράψει και βιβλίο με τίτλο **“Επέμβαση της πολιτείας στην Εκκλησία”** και με πλάγιο τρόπο έκανε πλάτες, ώστε να βοηθηθεί, να καταλάβει την έδρα του **“Κανονικού Δικαίου”** στο Πανεπιστήμιο ο Παναγιώτης Χριστινάκης. Ο λόγιος και ευρυμαθής άγιος Αττικής Νικόδημος, αυτά του έγραψε: **«Είχαν εξοικειωθεί οι ακοές μας με τις ασυναρτησίες και τα φαιδρολογήματα του καθηγητή Μπούμπη».** Ο δε Νικόλαος Ψαρουδάκης σε μια απάντηση φωτιά του έγραφε: **«... τη λέξη “θεομπαίχτης”, μην την φοβάστε κ. Μπούμπη, όταν την νιώθεις μονάχα λέξη. Να την φοβάσαι μονάχα, όταν κάτι μέσα σου σου λέει, ότι δεν είναι μονάχα λέξη! Συμφωνώ για την συμβολή σου για τις εκφράσεις. Αρκεί να βρίσκεται στην έμπροσθεν κι όχι στην όπισθεν πήραν. Και αρκεί να απευθύνεται και προς τον Σεραφείμ και προς τους παρατρεχάμενούς του, που είναι οι θύτες και όχι μόνο προς τα θύματα!»** (“ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ”, 21/10/1994, αρ. φ. 1098).

γ) Και Πατριάρχης της πολυπληθούς οικογένειας, όλοι τους σχεδόν να είναι πανεπιστημιακοί καθηγητές θεολογίας, είναι ο Παναγιώτης Χριστινάκης. Ο Τύπος την έγραφε ως **“Χριστινακειάδα”** οικογένεια. Ο πατέρας Παναγιώτης και η σύζυγός του Ελένη, καθηγητές θεολογίας στο Πανεπιστήμιο, η κόρη τους Ειρήνη γίνεται καθηγήτρια με τη μεταπτυχιακή της εργασία **“Το εκκλησιαστικό έγκλημα της εισαγωγής κτήνους σε ιερό ναό”**, ο επιβλέπων είναι ο πατέρας της, ο άνδρας της Ειρήνης Αθανάσιος Γλάρος γίνεται και αυτός καθηγητής, ο αδελφός του Γεώργιος Γλάρος ετοιμάζεται για θέση (2009), η έτερη κόρη Χριστινάκη Όλγα έλαβε διδακτορικό με επιβλέπουσα την αδελφή της και τελικά γίνεται καθηγήτρια, ο υιός Χριστινάκης Επαμεινώνδας, χωρίς πτυχίο θεολογίας και χωρίς μάστερ γίνεται υποψήφιος διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής.

Η δημοσιογράφος Λίνα Γιάνναρου στην εφ. **“ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ”** έγραφε η **“Δυναστεία Χριστινάκη”**. **“Η γνωστή και ως «Αγία Οικογένεια» φέρεται να έχουν «αποκαταστήσει» ακαδημαϊκά τα τρία τους παιδιά, το σύζυγο της κόρης τους και... τον αδελφό του συζύγου της κόρης τους, τοποθετώντας τους σε διάφορες θέσεις της Σχο-**

λής!” (“Καθημερινή”, 18/2/2009).

Ο καθηγητής κ. Χριστινάκης υπήρξε δικηγόρος της Εκκλησίας (του Σεραφείμ) κατά του π. Θεολόγου και άλλων δύο μητροπολιτών στο Συμβούλιο της Επικρατείας (Σ.τ.Ε.).

Ο κανονικός και νόμιμος μητροπολίτης Αττικής και Μεγαρίδος Νικόδημος που διώχθηκε απηνώς από τη χούντα Ιωαννίδη, Σεραφείμ, έγραψε σειρά άρθρων για τον καθηγητή **“Κανονικού Δικαίου”** Παν. Χριστινάκη. Θα σημειώσουμε επιγραμματικά κάποιες μόνο σειρές, ποίος υπήρξε ο συνήγορος της Εκκλησίας επί αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και Χριστοδούλου:

«Η παρουσία του, όμως, στο επίσημο βήμα του Σ.τ.Ε. απογοήτευσε: Τον απέδειξε Ακατάρτιστο. Αθεολόγητο. Με γνώσεις γύρω απ’ την επιστήμη, που έχει αναλάβει να διδάξει, κάτω απ’ την ανεκτή βάσι. Με Θεολογική τριβή ελλειπότερη κι απ’ την τριβή, που διαθέτουν οι πρωτοετείς φοιτητές του.

» Ήταν ανέτοιμος για μια τέτοια παράσταση; Ήταν Θεολογικά άοπλος; Ήταν το εκτύπωμα μιας δικασμένης επιστημονικής προσωπικότητας, που άλλα διδάσκει, άλλα πιστεύει κι άλλα υποχρεώνεται να στηρίξει; Ήταν ο τραγικός άνθρωπος, που έπαιξε το επιστημονικό του κύρος στο άκουσμα του ήχου των αργυρίων;

» Λέγεται, ότι η αντιμισθία αυτής της Θεολογικής προδοσίας ανέβηκε σε μερικά εκατομμύρια. Οι ψίθυροι τα μετρούν με τα δάχτυλα. Αρμόδιος για να δώσει πληροφορίες, να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει, είναι ο ίδιος ο συνήγορος του στενού εκκλησιαστικού κατεστημένου Παναγιώτης Χριστινάκης. Εκείνος, που άπλωσε το χέρι, για να εισπράξει τις δεσμίδες και να εξανεμίση τη Θεολογική αξιοπρέπεια....».

(Αττικής Νικόδημος, “Η Θεολογία στο σφυρί!!!”, σελ. 209).

Το ψήφισμα αυτό είναι αιογραφημένο μπροστά στο καταπτυστο του Παν/μιου Θεσσαλονίκης.

Μέσα στην καθηγητική αυτή ομήγυρη συγκαταλέγονται και ο π. Γεώργιος Μεταλληνός, ο οποίος έβλεπε τι γίνονταν με την **“αγία οικογένεια”** και δεν έβγαλε άχνα, διότι συμφωνούσαν μαζί τους στην εξόντωση των 12 αγίων μητροπολιτών και εξαφάνιση του αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Α΄ (Κοτσώνη).

Μέσα από ένα τέτοιο **“θεο-λογικό”** περιβάλλον και κλίμα βγήκε το ψήφισμα του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Για την απαράδεκτη και μονομερή σε βάρος των αδικουμένων χωρίς κανένα νομικό ή ιεροκανονικό επιχείρημα απόφαση-ψήφισμα γράφηκαν αρκετά από ειδικούς και μη. Εδώ θα αναφερθώ μόνο σε ένα μικρό κομμάτι από την απάντηση που τους έδωσε ο αγωνιστής Νικόλαος Ψαρουδάκης, με τίτλο: **«Ψευδής θεολογία, απελπισμένα στηρίγματα των παρανομιών του Σεραφείμ, παγίδα στημένη για κυβέρνηση, πολιτεία και θεσμούς».** **«ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ... ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ»** και η δεκασέλιδη του απάντηση κατέληγε: **«Κάναμε έκκληση στην κυβέρνηση και σ’ όλη τη Βουλή, να προσέξει την πονηρία του Σεραφείμ και της ιδιοτελούς κλίκας του...**

Πετάξτε το ψήφισμα της Θεολογικής Σχολής στον κάλαθο των αχρήστων. Το μόνο θετικό που έχει είναι ότι πείθει και τους πιο δύσπιστους ότι πιο πολύ σωστές θεολογικά είναι οι αποφάσεις του Σ.τ.Ε. από το απελπιστικά θεολογικά φτωχό ψήφισμα των καθηγητών της Θεολογίας» (Ν. Ψαρουδάκης, “ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ”, φυλ. 1101/11.11.1994).

2) Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κυκλοφόρησε ένα κείμενο ως **“σχέδιο αποφάσεως”**, που κανείς σχεδόν δεν δέχθηκε να γίνει ψήφισμα και ούτε το υπόγραψε κάποιος, οι πληροφορίες που είχαμε από ανθρώπους της Σχολής λέγανε, ότι συντάκτης ήταν ο π. Θεόδωρος Ζήσης (ίσως αυτό έγινε με κολεγιά, διότι λίγες μέρες

νωρίτερα – 13/11/1995 φέρεται ότι υπάρχει επιστολή του Σεραφείμ προς τον Οικ. Πατριάρχη Βαρθολομαίο να επαναφέρει τον π. Θεόδωρο στην επιτροπή θεολογικού διαλόγου με τους παπικούς, και ήταν ένα αντίστροφο ευχαριστώ). Επειδή υπήρξαν μεγάλες αντιρρήσεις από συναδέλφους τους καθηγητές, γι’ αυτό και βράδυνε αρκετά να κυκλοφορήσει. Τους ήταν όμως απαραίτητο και έπρεπε να κυκλοφορήσει, διότι πλησίαζαν οι μέρες να συζητηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας η αυθαίρετη απόφαση της Συνόδου το **“επιτίμιο της ακοινωνησίας”** και έπρεπε να ενισχύσουν την υπερασπιστική τους άμυνα, το κυκλοφόρησαν άρον-άρον να μη χάσουν το τρένο, όχι ως πανεπιστημιακό ψήφισμα, αλλά έστω και ως **«ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ»**, πανεπιστημιακό μεν, χωρίς υπογραφές δε.

Από την πρώτη στιγμή είχα επιφυλάξεις για το αν το κείμενο **“Σχέδιο αποφάσεως”** είναι δια χειρός του Πατρός Θεοδώρου, ώστε να κάνει και δεύτερο ολίσθημα μετά την εν ψυχρώ δολοφονία 12 αγίων Επισκόπων υπό την ομάδα του διδασκάλου του καθηγητή Παν. Χρήστου. Όπως να έχει ο πατήρ Θεόδωρος δεν ήταν μόνο ένας τυχαίος καθηγητής, αλλά και πανεπιστημιακός καθηγητής στο τμήμα της πατρολογίας, Πρόεδρος του τμήματος Βυζαντινής Θεολογίας, Διευθυντής του Ιδρύματος Πατερικών Μελετών, στον τομέα Αγ. Γραφής και Πατερικής Γραμματείας του τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Παν. Θεσ/νίκης. Αυτό το τελευταίο ενίσχυε τον ισχυρισμό των ανθρώπων της Σχολής που υπέμεναν, ότι ο συντάκτης του είναι ο πατήρ Θεόδωρος!

Κύριοι, οι χρόνος που επιλέξατε και το δημοσιοποιήσατε, δεν ήταν τυχαίος και ούτε είχε σκοπό να υπηρετήσει την αλήθεια και το δίκαιο, αλλά την αλήθεια του διαβόλου, ώστε να παρασύρει τη δίκαια κρίση της δικαιοσύνης, για να καλύψουν τις παρανομίες και αυθαιρεσίες του Σεραφείμ και της καμαρίλας του. Το κείμενο **“σχέδιον αποφάσεως”** είναι γεμάτο από ψεύδη και παραπληροφόρηση, αναφέρει κοντά στους δέκα οκτώ Ιερούς Κανόνες που δόθηκαν καταδικάζουν τους “αρχιερείς κ.κ. Νικόδημο και Θεολόγο (κατά τα γραφόμενά σας) πως αυτοί δηλαδή εξελέγησαν αντικανονικώς, κατά την περίοδο του στρατιωτικού καθεστώτος της επταετίας 1967-74”. Αυτά που δεν τόλμησε το ψήφισμα της Θεολογικής Σχολής του Παν. Αθηνών να αναφέρει, περί των Ιερών Κανόνων, διότι γνώριζαν ότι δεν υπάρχει Κανόνας που να τους καλύψει, και κάνα δύο ξέμπαρκοι που το επιχείρησαν, έπαιξαν το **“επιστημονικό τους κύρος στο άκουσμα του ήχου των αργυρίων”**, κονιορτοποιήθηκαν ως ανεπαρκέστατοι, ακατάρτιστοι και αθεολόγητοι.

Για το ιστορικό. Κάποια αποσπάσματα του **“Σχεδίου Απόφασης”**:

“Το Τμήμα Ποιμαντικής – γράφουν – και Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (εδώ φωνάζει παπαθεόδωρε Ζήση;) με οδύνην παρακολουθεί ανεπιτρέπτους ενεργείας και πράξεις αρχιερέων διεκδικούντων συγκεκριμένας εκκλησιαστικές θέσεις εις την Λαρίσαν και την Αττικήν, με την παρέμβασιν κοσμικού δικαστηρίου και Χριστιανών οι οποίοι ενεργούν ως οπαδοί προσώπων και όχι ως πιστοί του Χριστού και μέλη της Εκκλησίας”.

Και συνεχίζουν: **“εξ αφορμής του προβλήματος αυτού, διατυπώνονταν διάφοροι εκκλησιολογικά και κανονικά θεωρίαί πρέπει να λεχθή, ότι κατά τους Ιερούς Κανόνες, η εφαρμογή των οποίων είναι υποχρεωτική δια τους Ορθοδόξους Χριστιανούς ως αποφάσεις Οικουμενικών Συνόδων”.**

Και προχωρούν: **“Οι εν λόγω αρχιερείς – Νικόδημος, Θεολόγος – διεκδικούντες θέσεις και αξιώματα όχι μόνον δεν υπάκουσαν εις την Ι. Σύνοδον και τους Ιερούς Κανόνες, αλλά επί πλέον εξετράπησαν αυτοί και οι οπαδοί των εις απαραδέκτους δια χριστιανούς πράξεις βίας και αυθαιρεσίας, υβρίσαντες κληρικούς**

λοιδορήσαντες και χειροδικήσαντες εναντίον των ως και εναντίον άλλων ανθρώπων μη συμφωνούντων προς τας απόψεις και τας πράξεις των, βεβηλώσαντες ιερούς ναούς κατά την θείαν λατρείαν και διαμορφώσαντες κατάστασιν οδηγούσαν ως σχίσμα”.

Και τελειώνουν ή τελειώνει: **“... να επιδείξουν ως Ορθόδοξοι... υπακοήν και χριστιανικήν συμπεριφοράν αποδεχόμενοι τας οιασδήποτε δι’ αυτούς δικαίας ή αδικούς, κατά την γνώμην των, αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου. Άλλως, ταπεινώς φρονούμεν, ότι η Ιερά Σύνοδος θα πρέπει να προχωρήσει εις άμεσον λύσιν του προβλήματος εφαρμόζουσα τα υπό των Ιερών κανόνων προβλεπόμενα εις τας καταστάσεις αυτάς”.**

Τρεις δεκαετίες πέρασαν πατήρ Θεόδωρε και Σια από την αποφράδα ημέρα, που καβάλα στον ντουρή, παρακινούσατε τους έντιμους δικαστές, να παρανομήσουν για το φίλο σας Σεραφείμ, να καθαιρέσει τους δύο αγίους επισκόπους Νικόδημο και Θεολόγο και τον πιστό λαό που τους συμπαρίστατο – κατά τους Ιερούς Κανόνες – να τον **ΑΦΟΡΙΣΕΙ!**

Τρεις δεκαετίες έκρυβα το θέατρο της ντροπής και τις πράξεις αισχύνης, για να μη χαλάσω το προφίλ του Ομολογητού που έστρεψες, μόλις ο ντορής (Πατριαρχείο, **“πορεύεται επί της οδού αυτής της απαραχαράκτου τηρήσεως της Ορθοδοξίας”**) σε πέταξε κάτω και σε κλώτσησε.

Τρεις δεκαετίες δε μιλούσα, δεν έγραφα, σας κοιτούσα, σας διάβαζα να **“δίνεις”** από το γραφείο μάχες για **“δικαιοσύνη”**, **“αλήθεια”**, **“αντιοικουμενιστική”**, αλλά διαψεύστηκα, όπως και άλλοι, διότι στην πραγματικότητα έπλεκες τον ιστό της προσωπικής σας αναδείξεως. Θα παραμείνει ανεξιτηλο στη μνήμη μου το περιστατικό με το μακαρίτη Σημάτη, γι’ αυτά που του σύρατε στην αντιοικουμενιστική σύναξη και σαν πέθανε, αλλάξατε και γυρίσατε σ’ αυτά που πρέσβευε ο Σημάτης!

Μετά μισό αιώνα (**50 χρόνια**) και δεν τα ξέχασε, ξύπνησε και πάλι μέσα του το ανταρτοργανωσικό ένστικτο και τα **“έβαλε”** με έναν άγιο κεκοιμημένο που άφησε πανεπιστημιακούς τίτλους και έδρες, επισκοπικά αξιώματα, πλούτο και δόξα πήρε το ραβδί και έψαχνε από χώρα σε χώρα, ανθρώπους να τους φέρει να γνωρίσουν το Χριστό. Όπου περνούσε αντί σταυρό που έστηνε ο πατροκοσμάς, αυτός έστηνε ναούς, να δοξάζεται ο τριαδικός Θεός. Χειροτονούσε ιερείς, για να υμνούν ακαταπαύστως μετά των αγγέλων και αρχαγγέλων. Τοποθετούσε κολυμπήθρες, για να βαπτίζονται, όσοι γνώριζαν τον αληθινό και τρισυπόστατο Θεό.

Υπήρξε ο μεγαλύτερος Ιεραπόστολος όλων των αιώνων της Χριστιανοσύνης, η λεία του, Ναοί περί τους εξακόσιους (**600**), ιερείς περί τους επτακόσιους (**700**), νεοφώτιστοι περί τις πεντακόσιες χιλιάδες (**500.000**), ας αφήσουμε κτιριακές εγκαταστάσεις (**σχολεία, ιατρεία, γηροκομεία...**) Κοινωφελή, υποδομές, (**δρόμοι, πλατείες, παιδικές χαρές, γεωτρήσεις, υδραγωγεία...**)

Το όνομά του που έχει γραφεί στη χρυσή βίβλο της αιωνιότητας, είναι **Αναστάσιος Γιαννουλάτος, Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας.**

ΣΤΟ ΦΩΣ ΕΝΑ “ΜΕΓΑΛΟ” ΓΕΓΟΝΟΣ !

Στα μέσα Νοεμβρίου ο υιός Ζήσιμ, μον. Σεραφείμ, συμμοναστός του π. Θεοδώρου έφερε στο φως ένα γεγονός πολύ σημαντικό που διαδραματίστηκε το 1963 κατά τις εορτές της Χιλιετηρίδας του Αγίου Όρους.

Τί μας γνώρισε; Ο π. Φιλάρετος Βιτάλης σ’ ένα δίτομο σύγγραμμά του, **“Μάξιμος ο β’ ο μαρτυρικός οικουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως”** στο Β’ τόμο, σελ. 101-102 αναφέρει το εξής περιστατικό από την έγκυρη εφημερίδα της Κων/πόλεως **“Χρόνος”, φ. 948/11-4-1963.**

Ο Πατριάρχης Αθηναγόρας ερχόμενος, για να γιορτάσουν τα χίλια χρόνια της μοναστικής πολιτείας του Αγίου Όρους επισκέφθηκε και κάποιες πόλεις των Ν. Χωρών που ήταν υπό τη δική του πνευματική δικαιοδοσία.

Επισκέφθηκε τα Ιωάννινα, όπου λειτούργησε στο Μη-

τροπολιτικό Ναό και απαίτησε από τον οικείο μητροπολίτη Σεραφείμ **«διατάξας άμα την αφαίρεσιν και μετατόπισιν του όπισθεν της Αγίας Τραπέζης Σταυρού μετά του τιμίου Σώματος του Εσταυρωμένου Χριστού».**

Ο Σεραφείμ όχι μόνο υπάκουσε, για να μετατοπίσει έστω για λίγο τον εσταυρωμένο (τούτο κακώς, κάκιστα) με την αναχώρηση του Πατριάρχου και να τον επαναφέρει, αλλά **«Την μετατόπισιν δε ταύτην του τιμίου Σταυρού επεξέτεινεν εις την συνέχειαν βεβαίως κάκιστα και ασεβέστατα, και ο τότε οικείος επίσκοπος Ιωαννίνων Σεραφείμ Τίκας εις τους περισσότερους ναούς της πόλεως Ιωαννίνων, αντικρούοντας επί τούτω ενστάσεις και διαμαρτυρίας των πιστών Χριστιανών με ότι, “Τούτο ποιεΐ (την τοιαύτην δηλ. αφαίρεσιν και μετατόπισιν) προσταγή του Πατριάρχου Αθηναγόρου”,**

Η μετατόπισις αύτη του Εσταυρωμένου, εκ της όπισθεν της Αγίας Τραπέζης απ’ αιώνων καθιερωθείσης θέσεώς του, προϋκάλεσε σκανδαλισμόν των συνειδήσεων των Χριστιανών Ορθοδόξων των Ιωαννίνων... οίτινες ως αγνοΐ Ηπειρώται, διακρίνονται δια την ευσέβειάν των και δια την αφοσίωσιν και εμμονήν των προς τας ιεράς παραδόσεις της Εκκλησίας, πράγμα το οποίον ώφειλε να έχη αντιληφθή ο ποιμενάρχης των κυρ Σεραφείμ και παραβλέπων τον νεωτερισμόν τούτον του νεωτεριστού και λατινοπροτεσταντίζοντος πατριάρχου Αθηναγόρα, έδει να επαναφέρη τον Σταυρόν εις την προτέραν θέσιν του».

Και συνεχίζει ο π. Φιλάρετος:

«Αλλ’ η Μασονία, ως γνωστόν, στρέφεται ευθέως κατά του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού και του τιμίου Σταυρού Του, προ του οποίου “φρίττει και τρέμει, μη φέρων καθοράν αυτού την δύναμιν, ο διάβολος και πας εξ αυτού εμπνεόμενος και τα έργα αυτού διαπράττων” (Ιωάν, 8’, 41-44)».

Μας είπε εν ολίγοις ο μακαριστός π. Φιλάρετος ότι ο Πατριάρχης Αθηναγόρας ήταν μασόνος και άπιστος και το ίδιο περίπου και ο Ιωαννίνων και μετέπειτα αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ Τίκας.

Αυτά, υιέ Σεραφείμ, όμως που φέρατε στη δημοσιότητα, δεν αποτελούν και ούτε περιποιούν τιμή για το συμμονάζοντα πατήρ σας Θεόδωρο, διότι ο πατήρ σας δεν μπορεί να μη γνώριζε ότι ο διδάσκαλός του (αυτό γράφτηκε) ήταν μασόνος! Δεν μπορεί να μη γνώριζε ότι ο Πατριάρχης ήταν μασόνος! και ότι ο Σεραφείμ ήταν και αυτός μασόνος! και επίσης όλοι αυτοί, -κατ’ ομολογία του **“συνηγόρου”** π. Αγγέλου- ήταν και Οικουμενισταί και μάλιστα το έγραψε πως όλο το Θεολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης έσφυζε από **οικουμενιστές**, το δε Αθηναγόρα τον παρουσίαζαν ως **“μεγάλη προφητική μορφή”!**

Αφού όλα τα γνώριζε, γιατί τοποθέτησαν το Σεραφείμ αρχιεπίσκοπο, άνθρωπο που εκτός που ήταν μασόνος, ήταν και παντελώς στερημένος από θεολογικής και εκκλησιαστικής παιδείας. Πρέπει να γνώριζε πως ήταν πολύ επιτήδειος στις δολοπλοκίες! **Αφού** τα γνώριζε πως δέχθηκε ως άνθρωπος πρώτα και μετά ως θεολόγος την έκδοσι Συντακτικών Πράξεων, ώστε να δολοφονήσουν **“εν ψυχρώ”** και χωρίς οίκτο τους πρώτους 12 αγίους επισκόπους, χωρίς να υπάρχει κατηγορία; Το μόνο και μόνο που είχαν, γιατί ήταν αντιοικουμενιστές και γιατί πρωτοστάτησαν στην καταδικαστική απόφασι της Ιεραρχίας το 1972 κατά της μασονίας. Αν τα γνώριζε -και τα γνώριζε- πώς συμφώνησε, ώστε η 7^η Συντακτική Πράξη να συμπεριλάβει τον κατάπτυστο όρο, ώστε οι δώδεκα αυτοί να μην έχουν κανένα ανθρώπινο δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο που έχουν ακόμα και οι μεγαλύτεροι κακούργοι και εγκληματίες; **Αφού** τα γνώριζε, διότι τα επαναβεβαίωσε μάλιστα ο ίδιος το 1975, όταν ασχολήθηκε με τον πρώτο Πατριάρχη μετά την άλωση της Κων/λης με τον άγιο Γεννάδιο Σχολάριο, ότι δηλαδή ο Αθηναγόρας ήταν μασόνος και Οικουμενιστής, γιαυτό και πλέον **“θα προτιμήσω να είμαι**

με τους αγίους Πατέρες, παρά με τους ισχυρούς τους σημερινούς, τους οικουμενιστάς”. Και αφού όλα αυτά τα γνώριζε, Τι έπαθε!... και έγραψε το παρακάτω κατάπτυστο άρθρο ως διευθυντής στο πατριαρχικό περιοδικό **“ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ”**, τον Ιούνιο του 1977; Μήπως δεν είχε ωριμάσει ακόμα στα 37ά του ή υπήρχε κάτι άλλο που υπαγόρευσαν να γράψει ότι ο Αθηναγόρας ήταν **“προσωπικόπτης του οποίου εγράφη χρυσοΐς γράμμασιν εις τας σελίδας της ορθοδόξου ιστορίας...”** και ότι **“ανεκάλυψε δι’ ημάς την οδόν της καθολικής αγάπης και του ζωτικού δημιουργικού δυναμισμού της”.** Αυτά τα βεβαιώνουν τα παρακάτω.

Να τι έγραφε στο περιοδικό **“Κληρονομία”** ο Θεόδωρος Ζήσιμ:

Και ως προς το φρόνημα όμως η ηγεσία της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως είναι υγιεστάτη και ανεπλήρητος. Οι ψίθυροι και αι υπόνοιαι των παρασκηνίων δεν τολμούν να διατυπωθούν επωνύμως και ευθαρσώς, διότι αυτομάτως θα έχαναν την αξιοπιστίαν των. Έναντι όμως αυτών υπάρχει η καθαρά, η διανυγής, η τολμηρά ομολογία πολλών Ιεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου, η οποία ουδεμίαν ανησυχίαν προκαλεί, αλλά μάλλον αίσθησιν υπερηφανείας δια την εμπεδωμένην εμμονήν εις την Ορθοδοξίαν και το ιστορικόν της παρελθόν. Δεν θα αναφερθώμεν εις τας πολυπληθείς περί του πατριάρχου Αθηναγόρου κρίσεις, η προσωπικότης του οποίου εγράφη χρυσοΐς γράμμασιν εις τας σελίδας της ορθοδόξου ιστορίας. Θα μνημονεύσωμεν μίαν μόνον σχετικήν περί αυτού παρατήρησιν, δια να σταχυολογήσωμεν εις την συνέχειαν μερικές ομολογίας συγχρόνων ιεραρχών του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως προς πληροφόρησιν και του π. Ιουστίνου και των αναγνωστών του Υπομνήματός του. Ο καθηγητής του Ρωσικού Ινστιτούτου Ορθοδόξου Θεολογίας **«Άγιος Σέργιος» των Παρισίων π. Elie Melia** εις άρθρον του δημοσιευθέν εις το περιοδικόν **Le Messenger Orthodoxe (No 58. 1972/2)** και αναδημοσιευθέν αποσπασματικώς εις την Επίσκεψιν (69, σ. 9) γράφει μεταξύ άλλων τα εξής δια τον πατριάρχην Αθηναγόραν: «Όσον αφορά εις την θεολογικήν του σκέψιν πρέπει να σημειώσωμεν ότι ήτο πολύ περισσότερον στερεά από όσον νομίζουν οι επικριταί του, και όσον θα επέτρεπαν να πιστεύσωμεν ωρισμέναι εκ των δηλώσεών του. Ούτω, π.χ., η δυσπιστία του εστρέφετο προς τους θεολόγους, όχι προς την θεολογίαν, ίσως ακόμη και προς μίαν ωρισμένην θεολογίαν, αλλ’ είναι τούτο κακόν; Ο Πατριάρχης τίποτε δεν εθυσίασεν από την Ορθόδοξον πίστιν, αλλ’ εκ των ένδον της Ορθοδόξου πίστεως ανεκάλυψε δι’ ημάς την οδόν της καθολικής αγάπης και του ζωτικού δημιουργικού δυναμισμού της».

(περ. **“Κληρονομία”**, Ιούλιος 1977, τόμος 9^{ος}, τεύχος Β’, σελ. 457).

Αφήνω τη χειροτονία του, τα συνέδρια, τις συμμετοχές του σε διαλόγους, με παπικούς, τις διορθόδοξες και διαχριστιανικές συναντήσεις του, ως και τη συμμετοχή του για την προετοιμασία της **“Μεγάλης Συνόδου”** που έγινε στο Κολυμπάρι, κ.ά.

Αφήνω και πολλά άλλα ακόμα. Ακόμα και εκείνο το επαίσχυντο **“Πανεπιστημιακό” κείμενο** που, ενώ είχαν περάσει τόσα χρόνια, φαίνεται ότι δεν ικανοποιήθηκαν πλήρως τότε και αφορμή δοθέντος τώρα επανήλθαν μετά από **20 χρόνια**, για να αποτελειώσουν τους δύο απομείναντες στη ζωή της σεραφειμικής καταϊγίδας, συνάμα για να ικανοποιήσουν την εγωπάθειά τους, ώστε να μη βρεθούν και σκώσουν κάποιοι κεφάλι στο μέλλον, γι’ αυτό ζητούσαν από την Ι. Σύνοδο και για τους πιστούς ακόμα χριστιανούς που συμπαράστέκονται στο μαρτυρικό αγώνα που δίνουν οι τελευταίοι εκ των δώδεκα, να **“εφαρμόσει** (Σύνοδος) **τα υπό των ιερών κανόνων προβλεπόμενα”.** Δηλαδή; Να τους **ΑΦΟΡΙΣΕΙ!**

ΝΑ ΓΕΛΑΣΩ ΔΥΝΑΤΑ Ή ΝΑ ΚΛΑΥΣΩ ΓΟΕΡΑ ;

Το τελευταίο δημοσίευμα έχει επικάλυμμα πονηρών προθέσεων, φαίνεται ευλογοφανές μιν, είχε δε ως επίφαση το πατριαρχικό μασονικό – οικουμενιστικό προβληματισμό, είναι έτσι γραμμένο που να ξεγελάει και να παρασύρει ακόμα και τους πιο καχύποπτους!

Προς το τέλος του δημοσιεύματος πέφτει η μάσκα (το σκουφί) και χωρίς να το καταλάβουν, αποκαλύπτονται:

“Οφείλω να υπενθυμίσω εξ αισθήματος δικαιοσύνης και εκ σεβασμού στον μεγίστης σημασίας Επισκοπικό Θεσμό, ότι παρά τα μεγάλα λάθη του – και μάλιστα στην ιδιαιτέρως «κρημνώδη» ιστορική περίοδο της μεταπολιτεύσεως – και παρά τους κάποιους χειρίστου εκκλησιαστικού φρονήματος (και παρα-Μασόνους) υποκριτές αυλικούς του, ο προαναφερθείς ως Μητροπολίτης Ιωαννίνων και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος (1974-1998) κυρός Σεραφείμ (Τίκας), δεν ενόθευσε την Ορθοδοξία με οικουμενιστικούς μολυσμούς ως Αρχιεπίσκοπος Αθηνών – όπως έπραξαν δυστυχώς πέραν του μέτρου οι διάδοχοί του. Και ακόμη, ότι στοχοποιήθηκε από την σέκτα της Σαηεντολογίας, μαζί με τον συνεργάτη του μακαριστό π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο, για την τότε ακμάζουσα αντισεκταριανική δράση της Εκκλησίας της Ελλάδος για τους λόγους αυτούς, και άλλους, έτυχε τελικώς και της ευμενούς κρίσεως του Θεού, κατά τον Όσιο Πορφύριο τον Κανσοκαλυβίτη, ο οποίος τα τελευταία χρόνια του βίου του κατήνυθε τον κυρό Σεραφείμ”.

Μας λέει ότι παρά τα λάθη του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, παρά τους κακούς χειρισμούς, παρά τους υποκριτές αυλικούς του, (παρα-μασόνους), δε νόθευσε την Ορθοδοξία με οικουμενιστικούς μολυσμούς, παρότι τον ενόχλησε η Σαηεντολογία. Για τους λόγους αυτούς, **“έτυχε της ευμενούς κρίσεως του Θεού”**. - **Θεέ μου, Θεέ μου!** τι είναι αυτά που λένε; Είναι και θεολόγοι!

Δηλαδή συμβουλευέτε τους πιστούς, εσείς οι Ομολογητές – αποτειχισμένοι, να πορευθούν οι πιστοί και άπιστοι όπως ο “προκαθήμενος” Σεραφείμ και θα τύχουν της ευμενούς κρίσεως του Θεού! Δηλαδή για να βρεθούν στον Παράδεισο;

Όπως και να έχει η γραφίδα του υιού Σεραφείμ Ζήση ξεγλίστρησε και χάραξε το πιστεύω του. Οι δε φράσεις του θα μείνουν σαν μνημεία δημοσιογραφικής και θεολογικής εκτροπής.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΙΚΑΣ

Ενώ θα πρέπει να προσευχόμεθα όλοι για τη σωτηρία της ψυχής του μακαρίτη αρχιεπ. Σεραφείμ για τη μεγάλη ζημιά που προξένησε στην Εκκλησία, ο υιός Ζήση προσπαθεί να μας τον παρουσιάσει ως άγιο, ασεβώντας και προς την αλήθεια και την ιστορική πραγματικότητα, ως γράφει: **“και παρά τους κάποιους χειρίστου εκκλησιαστικού φρονήματος (παρα-Μασόνους) υποκριτές αυλικούς του”**. Δηλαδή εννοεί ότι είναι καρπός ενεργείας του αγίου Πνεύματος οι εγκληματικές παρανομίες; Αυτά είναι πρωτάκουστα και απαράδεκτα, μοναχέ θεολόγε!

Μέσα στο ξεφρένιασμά σας να δικαιολογήσετε την ανωμαλία που έφεραν στην Εκκλησία ο Σεραφείμ και η εν Θεοσαλονίκη παρέα με αντάμα τον πατήρ σας χρησιμοποιείτε στρεβλωτική επιχειρηματολογία. Ακόμα να εμφανίζεται και σε οράματα – κατά δήλωση μιας γυναίκας – ότι έλαμπε μέσα στο **“άκτιστο φως”**. Έλεος κύριοι !!!

Ας δούμε κάτι, το πιστεύω του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ από δημοσιεύματα, όχι τωρινά, αλλά πριν αρκετά χρόνια και όταν ακόμα ζούσε ο Σεραφείμ:

1) Ο μακαριστός ηγούμενος της Άθω Ιεράς Μονής Δοχειαρίου Γρηγόριος έγραψε για το θέατρο που έπαιζε ο Σεραφείμ, κοροϊδεύοντας το λαό του Θεού.

Σε κάποια Θεία Λειτουργία λέει ο Σεραφείμ σε συλλειτουργούντα επίσκοπο:

- Σε βλέπω τρεμάμενο να μεταλαμβάνεις και διερωτώμαι: **Αλήθεια πιστεύεις ότι αυτό το ψωμί και το κρασί είναι σώμα και αίμα Χριστού;**

- **Ναι, το πιστεύω!**

Και ακολούθησε η ειρωνεία... Γι’ αυτό πολλές φορές -γράφει- που λειτουργούσε, δε μεταλάμβανε!

2) Συνέχισε ο μακαριστός ηγούμενος: **“Όταν ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος έγραψε βιβλίο για τη μέλλουσα ζωή ο Αρχιεπ. Σεραφείμ τον ειρωνεύτηκε, επειδή πίστευε στην αιώνια ζωή!!!”**.

3) Ο ίδιος ο Σεραφείμ έλεγε στο φίλο του δημοσιογράφο Γ. Καλοκαιρινό για τους σκανδαλοποιούς παπάδες που γέμισε ο ίδιος τις Εκκλησίες: **«Μην ξεσκεπάσεις – Γρηγόρη – αυτό το καζάνι, γιατί θα ξεχειλίσει καυτή βρώμα και θα μας κάψει όλους...»** (“ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ”, 7/7/2002).

4) Σε κάποια στιγμή ξεσκέπασαν, ερωτικά και οικονομικά σκάνδαλα. Ο Σεραφείμ εμφανίστηκε ως τάχατης **“αγανακτισμένος και βλέποντας το χάλι του Παπαδαριού”** δήλωσε: **«κατάντησα αρχιεπίσκοπος πούστ...»** (“Νέοι Άνθρωποι”, 28/2/2003).

Έχουμε και τους 45 δεσποτικούς φακέλους με στοιχεία και πλούσιο φωτογραφικό υλικό, που με αυτούς πορεύθηκε **“μία χαρά”**, υποτάσσοντας κατά καιρούς όλα τα **“ανήσυχαι και άτακτα παιδιά”**, που τους φώναζε ξεκαρδισμένος στα γέλια!..., κάποια μέρα κολλητός του του είπε: **“Μακαριώτατε, τι θα γίνει με τους φακέλους;”** -. Αυτός χαμογελώντας: **“τι να κάνω μωρέ... Αυτοί το ράσο το κάνανε φουστάνι και μάλιστα γιομάτο βρωμιές... Αν τους βρουν και τους διαβάσουν, πρέπει να μείνουν πολλές Μητροπόλεις χήρες! Άστα να πάνε στο Διάβολο... Χαμένα κορμιά που βρήκαν απάγκιο στην Εκκλησία!”** (εφημ. **“ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ”**, 3/5/02).

5) Προς το φίλο του Φθιώτιδος Δαμασκηνό: **“Δαμασκηνέ, εσύ και γω, φοράμε σώβρακα, οι άλλοι φοράνε...”** γι’ αυτό ο Σεραφείμ είχε “οικονόμο” τη Μάχη, ο Δαμασκηνός είχε τη Χαριτίνη και ο Κορίνθου τη Λούλα! Έτσι έγιναν άγιοι (!!!).

Τώρα το ότι δε νόθευσε την Ορθοδοξία είναι γεγονός, υιέ-μοναχέ Σεραφείμ, αλλά πως γίνεται να μην έχει λείψει η ελλαδική Ορθόδοξη Εκκλησία από κανένα διάλογο από το **“Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών”** (Π.Σ.Ε.) και ούτε από θρησκευτικά συμβούλια με πάσης φύσεως ετεροδόξους αιρετικούς; Αν όμως, μοναχέ, εννοείτε την ντουντούκα που έβγαλε ο π. Γεώργιος Μεταλληνός, γι’ αυτό που άκουσε (δήθεν) από το Σεραφείμ **“είναι εκκλησία ο Πάπας;”** και άρχισε να σαλπίζει, όπως και κάποιος που τον είδε στον ύπνο του. Εκτίθεστε ανεπανόρθωτα, να μην πω κάτι άλλο, διότι τα γραπτά είναι και μένουν αξιόπιστα. Τα λόγια μπορεί να καλύψουν προς στιγμή και να ωραιοποιήσουν κάποιον, δε θα αργήσουν όμως να τον προδώσουν. Όπως εδώ στην περίπτωση Σεραφείμ, που ο ίδιος σας ξεφτιλίζει με τα γραφτά του. **ΝΑΤΟΣ!**

Στο τηλεγράφημα που έστειλε για το θάνατο του πάπα Ιωάννου – Παύλου Α΄ τον αποκαλούσε **«Αγιώτατε Πάπα!»**. Την “Εκκλησία” του: **«σεβασμίαν Ρωμαιοκαθολικήν Εκκλησίαν»** και **«αρχηγό της Δυτικής Εκκλησίας»**. **«Θεωρεί τον Πάπα άξιο επαίνου για διάφορες ενέργειές του»**. Για την ένωση των Εκκλησιών που έγραφε: **«έκαμε ένα καλόν προοιωνισμό – ο Πάπας – της προθέσεώς του να εργασθεί δια την ένωσιν των Εκκλησιών, την οποίαν η Ορθόδοξος Εκκλησία από αιώνων και ηύχετο και ανέμενε και αναμένει»**. Και τέλος **«ολόψυχα δεόμεθα του Κυρίου, όπως τάξη την ψυχήν αυτού μετά των δικαίων»** (περ. **“ΕΚΚΛΗΣΙΑ”**, 1/10/78, αριθ. 18, σελ. 378).

Αυτά για τώρα!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Μοναχέ Σεραφείμ, υιέ του πατήρ Θεοδώρου Ζήση, το έγκλημα του Σεραφείμ και της εξαρτημένης εν Θεσσαλονίκη Παρέας (**Χρήστου, Αγγελόπουλου, Ζήση, Παρασκευαΐδη...**) έγινε **το 1974**, που συνεδρίαζαν **“εν εξουσία”** και

αποφάσιζαν **“εν εμπαιθεία”**. Είναι αποτρόπαιο και ανεπανόληπτο έγκλημα στην ιστορία, από κακότητα και αυθαιρεσία. Καταπάτησαν όλους τους Ιερούς Κανόνες και τους Νόμους του Κράτους ακόμα και τις στοιχειώδεις αρχές του δικαίου.

Αφήνω στιγμές τον εαυτό μου και βυθίζεται στα βάθη των αιώνων μήπως και αντλήσω μέσα από συναξαριστές και ιστορικές πηγές κάποιες πληροφορίες από τους μικρότερους έως τους μεγαλύτερους διώκτες των Χριστιανών, αν εκτελούσαν τα θύματά τους **“εν ψυχρώ”** χωρίς κάποιο κατηγορητήριο – ψεύτικο ή αληθινό – χωρίς κάποια απολογία, - έστω εικονική-. Χωρίς κάποιο Δικαστήριο – ακόμα και σημμένο – χωρίς... χωρίς και δε **βρήκα!**

Αυτό ήταν η αρχή! Η μανία τους για εξόντωση που τους είχε κυριεύσει, μπήκε σε άλλη φάση!

Ακολούθησε ένας συνεχής διωγμός, επιδρομή σκληρότητας, κύμα μίσους, ξέσπασμα βίας, Μανία εξαφάνισής τους.

Αλλά και ούτε εδώ σταμάτησαν, φαίνεται ότι δεν ικανοποιήθηκαν μετά από τόσα ειδών χτυπήματα που τους κατάφεραν.

Ο αρχιδιώκτης Σεραφείμ, σπηριζόμενος στα μασονικά δεκανίκια, εξαπέστειλε φωτιά, για να κατακαύσει τους εναπομειναντες εκ των δώδεκα αγίων επισκόπων. Άρχισε καταδίκες δίκως κατηγορία και δίκη. Οι υπόδοικοι δεν μάθαιναν, πότε δικάζονταν, με εντολή του Προέδρου, αρχιεπισκόπου Σεραφείμ ψήφιζαν μεταξύ τους με οχλοβοή την καταδίκη, την κατέγραφαν στα Πρακτικά και δίνονταν ως είδηση στα Μέσα Ενημέρωσης και έτσι τη μάθαιναν οι καταδικασθέντες. Συνέχισαν με επιτίμια πρωτόγνωρα που δεν αναφέρει κανένας κανόνας για αρχιερείς. Προχώρησαν σε Διατάγματα που δεν εκδίδονται ούτε σε χώρες κανιβάλων. Ένα τραγικό άθροισμα, μια εικόνα που αποτυπώνει την κόλαση.

ΕΔΩΞΑΝ ΤΗ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ

Ο Σεραφείμ βρίσκεται προς της πύλης του Νεκροταφείου, τον βλέπουμε με ένα πρόσωπο καρβουνιασμένο (**μαύρος σαν το ράσο**), τα πόδια να τρικλίζουν και να προσπαθεί να ανέβει τις σκάλες του μεγάρου Μαξίμου, κρατιέται με όση αντοχή διέθετε και οι βοηθοί του να τον σπρώχνουν με βία, για να πατήσει το επόμενο σκαλοπάτι, για να επισφραγίσει τη βαρβαρότητα που την εγκαινίασε το **1974** εν μέσω **“Δημοκρατίας”**.

Ήταν 31 Ιουλίου 1996, όταν ο ένας από τους δύο απομειναντες, ο Λαρίσης Θεολόγος, αφού συγχώρησε τους πάντες και για το διώκτη του Σεραφείμ δήλωσε γραπτώς: **“Με τον ίδιο τον Σεραφείμ δεν έχω τίποτα. Τον συγχώρησα και τον συγχωρώ και προσεύχομαι γι’ αυτόν”**.

Πληροφορηθείς ο Σεραφείμ την κοίμησή του, αποφάσισε (**Ι. Σύνοδος (!)**) η εξόδιος ακολουθία να μη γίνει, αλλά να το αποφασίσει η Ιεραρχία (**Η Ιεραρχία θα συνεδρίαζε στις 8 Οκτωβρίου**), δηλαδή να γίνει μετά **2 ½** μήνες. Η εξόδιος ακολουθία παρά την απόφαση, πραγματοποιήθηκε. Σαν το έμαθε ο Σεραφείμ, **“αγρίεψε”** και ζήτησε να τιμωρηθούν όλοι, όσοι έλαβαν μέρος επίσκοποι, αρχιμανδρίτες, ηγούμενοι...!

Μοναχέ υιέ Σεραφείμ του π. Θεοδ. Ζήση, προσπάθησες με ύπουλο τρόπο να παρουσιάσεις ένα διώκτη δεσπότη, ο οποίος (**παρα-Μασόνος**) και με **«μεγάλα λάθη και ιδιαιτέρως “κρημνώδη”**». Ότι **είναι Άγιος (!)** Και γι’ αυτό έτυχε και της ευμενούς κρίσεως του Θεού και για να γίνεις πιστευτός – σωστά – μας μετέφερες “λόγους άλλων”, πως ήταν **“μέσα στο άπλετο φως”** και πώς **“πετούσε, πετούσε ο Σεραφείμ”**.

Ο ιστορικός που θα τολμήσει να ερευνήσει τη Σεραφειμική περίοδο, για να αποτιμήσει το έργο του, θα μείνει εμβρόντητος, θα πνιγεί από τις αναθυμιάσεις και θα καθεί μέσα στη Ζούγκλα της αυθαιρεσίας. Θα βρίσκει τη μία σελίδα πιο μελανή από την άλλη, τη μια πράξη πονηριάς και δολοπλοκίας πιο σκοτεινή από την προηγούμενη.

Με όλα αυτά τα τραγελαφικά που διατυπώνονται και μάλιστα από θεολόγους

ΝΑ ΓΕΛΑΣΩ ΔΥΝΑΤΑ Ή ΝΑ ΚΛΑΥΣΩ ΓΟΕΡΑ;

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 5η συνέχεια από την 28η Ομιλία 11/10/1981

καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ»

(Αποκ. 6, 2)

Καὶ τώρα, ἀγαπητοί μου, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, μπαίνομε στό ἱερό κείμενο, στὰ λίγα λεπτὰ πού μᾶς μένουν.

«Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων.» (Αποκ. 6, 1)

«Εἶδον!» Ὅπως σᾶς εἶπα, ἡ σκηνοθεσία παραμένει ἡ ἴδια, ἡ ὁποία ἀνεφέρθη –ἐν περιλήψει σᾶς τὴν ἀνέφερα– εἰς τὸ 4ον καὶ 5ον κεφάλαιον, ὅπου ὁ οὐρανὸς μένει ἀνοιχτός, ὁ «θρόνος» τοῦ Θεοῦ κυκλοῦται ὑπὸ τῶν τεσσάρων «ζώων», τῶν εἴκοσι τεσσάρων «πρεσβυτέρων» καὶ λοιπά, καὶ τὸ «ἐσφαγμένον ἀρνίον» στέκεται πρό τοῦ «βιβλίου» καὶ ἀνοίγει τίς «σφραγίδες».

«Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων· καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου.» (ἐνθ’ ἀνωτέρω)

Παρατηροῦμε ὅτι τὰ «ζῶα», ὡς λειτουργικά τοῦ Θεοῦ πνεύματα, συμμετέχουν εἰς αὐτὸ τὸ ἐκτυλισσόμενον δρᾶμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ. Τὸ πρῶτο «ζῶον» ἦτο ὁ λέων. Τὸ βλέπουμε λίγο πιὸ κάτω, πού λέγει: «καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι». Εἶναι στὸ 4ο κεφάλαιον. Ὅχι πιὸ κάτω, ἀλλὰ πιὸ πάνω. Γί’ αὐτὸ καὶ ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ του ὡς βροντῆ. Ἐχετε ἀκούσει λεοντάρι νὰ βρυχᾶται;... Ὡς βροντὴ εἶναι ὁ βρυχηθμός τοῦ λεονταριοῦ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν ἠνοίχθη μία τυχαία «σφραγίδα», ὅταν λέγῃ «καὶ ἀνοίχθηκε μία ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων», ἀλλὰ ἡ πρώτη. Ὅταν λέγῃ «μία», μέ τὴν τακτικὴν σημασίαν τὸ λέγει. Ἐχομε τοὺς τακτικούς ἀριθμούς στήν Γραμματική, ὅπως θά γνωρίζετε. Πού σημαίνει πρώτη. Γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε, σᾶς θυμίζω αὐτὸ πού λέγει πάλι ἡ Γραφή: «ἡ μία τῶν σαββάτων»

(Λουκ. 24, 1. Ἰωάν. 20, 1· 19. Πράξ. 20, 7). Εἶναι ἡ πρώτη τῶν σαββάτων, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος. Εἶναι δηλαδή ὄχι μέ τὴν ἀριθμητική, ἀλλὰ μέ τὴν τακτικὴν σημασίαν. Συνεπῶς «ἡ πρώτη σφραγίς». Ἔχει σημασία γιατί ἡ πρώτη. Ὅτε ἠνοίχθη ἡ πρώτη «σφραγίς», ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ λέοντος, τοῦ «ζώου» πού ἦταν ὡς λέων, πού εἶναι ἄγγελος, ἐξαπτέρυγο: «ἔρχου» ἔλα.

Ποῦ ἀποτείνεται αὐτὸ τὸ «ἔρχου»; Σέ ποιὸν τὸ λέει τὸ «ἔρχου»;

Τὸ λέγει πρὸς τὸν ἐρχόμενον ἱππέα, πού κάθεται ἐπάνω σ’ ἓνα λευκὸ ἄλογο. Αὐτὸ τώρα ἔρχεται ὡσάν μιά καινούργια ὄπτασία, μέσα στήν ἤδη ὑπάρχουσα ὄπτασία τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου βλέπει ὁ Εὐαγγελιστὴς τὸν «θρόνον» καὶ τὰ λοιπά, τοὺς εἴκοσι τέσσερις «πρεσβυτέρους»... Προβάλλεται μία καινούργια εἰκόνα: ἓνας ἱππεὺς ἐπάνω σ’ ἓνα ἄσπρο ἄλογο.

«Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον», εἶχε ἓνα τόξο· «καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος.» (Αποκ. 6, 2), τοῦ ἐδόθηκε «στεφάνι».

Τί συμβολίζει ὁ «λευκός ἵππος»; Συμβολίζει τὴν νίκη·ν· συμβολίζει τὸν θρίαμβον. Τὸ «στεφάνι»; Τὴν βασιλείαν· ὅπως ἐξ ἄλλου τὸ εἶδαμε αὐτὸ καὶ στὸν ἄγγελον ἐπίσκοπον τῆς Σμύρνης, πού λέγει: «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Αποκ. 2, 10).

Γράφει ὁ Οἰκουμένιος: «Ὁ μὲν λευκὸς ἵππος σύμβολον εὐαγγελισμοῦ τυγχάνει, ὡς εὐεργεσία πραχθησομένης τοῖς ἀνθρώποις, ὁ δὲ γε στέφανος κράτος καὶ νίκη αἰνίττεται.» (... ..) Δηλαδή ποιὸς εἶναι ὁ «καθήμενος στὸ λευκὸ ἄλογο»; Εἶναι, ἀγαπητοί μου, τὸ Εὐαγγέλιον. Προσέξατε: τὸ Εὐαγγέλιον! Αὐτὸς εἶναι ὁ ἱππέας τοῦ «λευκοῦ ἵππου». Δηλαδή; Ὁ Χριστιανισμός! πού ἐξαγγέλλεται εἰς τὰ ἔθνη. Ὅταν τοῦ λέγῃ τὸ ἐξαπτέρυγον, τὸ ὡς λέων «ζῶον», «ἔλα», βγαίνει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν

κόσμο διὰ στόματος τῶν Ἀποστόλων. Συνεπῶς ὁ ἱππεὺς εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον, μέ τὸ στόμα τῶν Ἀποστόλων.

Γράφει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας: «Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἐννοεῖσθε γενεάν –εἶναι ἡ γενεὰ τῶν Ἀποστόλων– οἱ καθάπερ τόξον τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα κατὰ δαιμόνων ἐντεινάντες.» (Ἀγ. Ἀνδρέας Καισαρείας, Εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου, J.P.Migne, P.G., Τόμ. 106, Λόγος Ε΄, Κεφ. ΙΓ΄, Κέντρον Πατερικῶν Ἐκδόσεων, Ἀθῆναι 2001, σελ. 265B.). Καὶ ἔχουν τὸ «τόξον», πού σημαίνει ὅτι πολεμοῦν τοὺς δαίμονες, τίς ἀντίθεες δυνάμεις, διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν γῆν.

Ἐδῶ ἔχομε μία ὠραία, ἐλπιδοφόρο ἐξαγγελία τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος, αὐτὴ πού καλεῖ σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Θεόν καὶ νὰ σωθῇ. Εἶναι ἡ ἀνατολὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ ὁποία συνοδεύεται μέ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δύναμι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, γι’ αὐτὸ καὶ καρποφορεῖ.

Διαβάζομε στὸ Κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον: «Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ –Ποιοί; Οἱ Μαθηταί, οἱ Ἀπόστολοι.– ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ», ἐκήρυξαν παντοῦ –εἶναι ὁ ἱππεὺς– ἐκήρυξαν! βῆκαν καὶ κήρυξαν, «τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθοῦντων σημείων.» (Μάρκ. 16, 1920). Εἶναι ἡ ἀνατολὴ τοῦ Εὐαγγελίου· ἡ ἀνατολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰ ἔθνη. Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη νίκη.

«Ἐξῆλθε νικῶν» (Αποκ. 6, 2)

«Ἐξῆλθε νικῶν»! Καὶ πράγματι, ἀγαπητοί μου, ἦτο μιά κολοσσιαία καὶ θριαμβευτικὴ νίκη ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν τότε γνωστὸν κόσμον.

Σημειώνει ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, πού εἶναι στὸ δευτέρον ἡμισυ τοῦ 2ου αἰῶνος μ.Χ. Γράφει: «Ἡ Ἐκκλησία... ἔως περάτων τῆς γῆς διεσπαρμένη

(ἐστὶ)... ἐν Γερμανίαις... ἐν ταῖς Σιβηρίαις... ἐν Κελτοῖς... κατὰ ἀνατολὰς... ἐν Αἰγύπτῳ... ἐν Λιβύῃ... κατὰ μέσα τοῦ κόσμου.» (Ἐλεγχος Ψευδ. Γνώσεως Α΄ Κεφ. Χ). Παντοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐξηπλώθη!

Ἐδῶ ἀξίζει νὰ ἀναφέρωμε αὐτὴν τὴν κυκλικὴ μέθοδο: Καλὰ, τὸ Εὐαγγέλιο κηρύχθηκε τότε· σήμερα δὲν κηρύσσεται; Ὅταν ἔχωμε σέ χίλιες ἑπτακόσιες, χίλιες ὀκτακόσιες γλῶσσες καὶ διαλέκτους τὴν Ἁγία Γραφή, τὸ Εὐαγγέλιο, δὲν κηρύσσεται σήμερα τὸ Εὐαγγέλιο;

Γι’ αὐτὸ σᾶς εἶπα. Κηρύσσεται ἀπὸ τότε πού ἀνοίγει ἡ «σφραγίδα». Ἀλλὰ ἐδῶ ἔχομε τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐρμηνεία: ξαναγυρίζουμε, ξαναγυρίζουμε καὶ ξαναγυρίζουμε. Ἀντιληφθήκατε παρακαλῶ τὴν ἐρμηνεία του, πῶς εἶναι, πῶς γυρίζει ξανά καὶ ξανά;

Ἐξ ἄλλου ἔχομε καὶ κάτι ἄλλο ἐδῶ. Ἐκεῖνο πού λέγει «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» προδίδει τὴν κυκλικὴν ἐρμηνεία. «Βγῆκε νικῶντας καὶ γιὰ νὰ νικήσῃ.» Ἀφήνει δηλαδή περιθώρια διὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλὰ λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης πάνω σ’ αὐτὸ (Α΄ Ἰωάννου, 5, 5): «Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοὺς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;». Ἄν πιστεύῃς ὅτι ὁ Ἰησοὺς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τότε νίκησες τὸν κόσμον. Ἄρα λοιπὸν εἶσαι κι ἐσύ τώρα νικητὴς. Ἄρα εἶσαι κι ἐσύ ἓνας ἱππέας ἐπάνω σ’ ἓνα λευκὸ ἄλογο καὶ βγαίνεις νικητὴς. Βλέπετε; Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνον ἀπλῶς κάτι τὸ ἀφηρημένον, ἓνα γεγονός· εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκφρασις «καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Αποκ. 6, 2) ἔχει μιά βαθύτερα σημασία. Προσέξατε! Πρόκειται περὶ δύο νικῶν· δύο νίκες: Ἡ πρώτη νίκη εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ δευτέρα νίκη εἶναι τὸ μαρτύριον τῶν πιστῶν

+ π. Αθ. Μυτιληναῖος

ἐκ μέρους τῶν ἀρνησαμένων καὶ ἀρνούμενων διαρκῶς τὸ Εὐαγγέλιον· δηλαδή ἡ νίκη στὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, τῶν ἐξαγγελῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἔστω κι ὅταν πιάνῃ ὁ ἄπιστος τὸν πιστὸν καὶ τοῦ λέγει: «Θά ἀρνηθῇς τὸ Εὐαγγέλιον!»· κι ἐκεῖνος λέγει: «Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι!». Εἶναι ἡ δευτέρη νίκη, τὸ μαρτύριο.

Γι’ αὐτὸ πολὺ ὠραῖα γράφει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας: «Πρῶτη γὰρ νίκη, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐπιστροφή· δευτέρα [δὲ], ἡ τοῦ σώματος δι’ αὐτὴν ἐκούσις μετὰ κολάσεων ἔξοδος.» (Ἀγ. Ἀνδρέας Καισαρείας, Εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου, J.P.Migne, P.G., Τόμ. 106, Λόγος Ε΄, Κεφ. ΙΓ΄, Κέντρον Πατερικῶν Ἐκδόσεων, Ἀθῆναι 2001, σελ. 265C.).

«Ἐξῆλθε, λέγει, νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ». Ἡ πρώτη νίκη εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου· ἡ δευτέρα νίκη εἶναι τὸ μαρτύριον. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ μαρτύριον θά ξεδιπλωθῇ, ἀγαπητοί μου, εἰς τὴν δευτέραν «σφραγίδα», ὅταν θά ἀποκαλυφθῇ.

Πρῶτα ὁ Θεὸς ὅμως θά ἀναλύσωμε τὴν «σφραγίδα» τὴν δευτέρα, ποιά εἶναι, μέ τὸν «πυρόν ἵππον», τὸν κόκκινο ἵππο, τὸ κόκκινο ἄλογο, πού βγαίνει, καὶ πού κρατᾷ ὁ ἱππέας του μαχαίρι, γιὰ νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ σφάξουν οἱ ἄνθρωποι ὁ ἓνας τὸν ἄλλο. Τί εἶναι αὐτό; Πρῶτα ὁ Θεός, στὶς 25 Ὀκτωβρίου –ὄχι στὶς 18· στὶς 25 Ὀκτωβρίου– θά συνεχίσωμε πάλι ἐδῶ. Νὰ σᾶς εὐλογῇ ὁ Θεός.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ)

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ μυστικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ Χριστὸς παραινόμενος στους αἰῶνες. Ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν του, καὶ ἔδωσε τὸ αἷμα του, γιὰ νὰ τὴν καθαρῇσιν τελείως ἀπὸ κάθε ρύπο καὶ νὰ τὴν κάνῃ ἀσπιλη καὶ ἐνδοξη κοντὰ του. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πού ἐπεφοίτησε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς ἔδωσε νέα πνοή, πλοῦσια τὰ χαρίσματά του σ’ ὅλα τα πιστὰ μέλη τῆς καὶ τὴ ζωοποιεῖ με τὰ Μυστήριά του σ’ ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἡ Ἐκκλησία με τὴ δύναμιν τοῦ Νυμφίου τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ νικαίει πάντοτε κάθε ἐχθρὸ καὶ ἐπίβουλο, ορατὸ καὶ ἀόρατο. Κατὰ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου, οἱ πύλες τοῦ ἄδου, δηλαδή ὅλες οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, δε θὰ μπορέσουν νὰ τὴν γκρεμίσουν.

Ἕνας φλογερὸς ἐπίσκοπος τῶν τελευταίων καιρῶν, ὁ

Φλωρίνης Αυγουστίνος, ἐρίξε ἓνα θαυμάσιο σύνθημα, **«Ζητούμεν ελευθέραν καὶ ζώσαν Ἐκκλησίαν»**. Τώρα, ὅσο καὶ ἀν τὴν εταπεινώσαν ὅλοι οἱ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς, ὁ Κύριος, ὁ παντοδύναμος Θεός, τῆς ετοιμάζει δόξα λαμπρή. Θα τὴν ἀνορθώσῃ ἀπὸ τὰ ερείπιά τῆς, θα τὴ λαμπρύνει πάνω ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία, καὶ αὐτὴ θα ἀπλωθεῖ σ’ ὅλα τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης καὶ θα μαζέψῃ σὲν ἀγκαλιά τῆς ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς, τὰ βασανισμένα, τὰ πονεμένα, τὰ πλανεμένα, καὶ θα τὰ προσφέρει στο Νυμφίον τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ βρουν ὅλα τὴ σωτηρία, τὴ λύτρωσι, τὴν αἰώνια ζωή.

Ὅλα τὰ ἔθνη θὰ γίνουν Ὀρθόδοξα Χριστιανικά καὶ κάθε ἄλλη θρησκεία θὰ σβήσει, θὰ εξαφανισθεῖ, καὶ ὅ,τι

ἄλλο λέγεται Ἐκκλησία, Παπισμός ἢ Προτεστάντισμός με ὅλες τις παραφυάδες του, ἀλλὰ πού παρεξέκλιναν τῆς πορείας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως τὴν ἔζησαν οἱ Ἀπόστολοι, τὴν ἐρμήνευσαν οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν παρέδωσαν στους Χριστιανούς ἀνά τοὺς αἰῶνες, ὅλες, λέγω, αὐτές οἱ ομολογίες εἶναι αἰρέσεις καὶ θα ἐκλείψουν παντελῶς. Θα μένει μόνο ἡ Ὀρθοδοξία, ἡ μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πού θα βασιλεύει αἰώνια, καὶ ἐτσι θὰ δοξάζεται τὸ λατρευτὸ Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σ’ ὅλους τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀληθινὴ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία πού χαρίζει σ’ ὅλους τοῦ Χριστοῦ τὴ σωτηρία. Θα ἀπλωθεῖ παντοῦ, τοὺς λαοὺς θ’ ἀγκαλιάσει, καὶ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ στον αἰῶνα θὰ δοξάσει.

του Σπύρου
Σουρτζή

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΑΣΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΣΙΜΕΣ ΠΛΗΓΕΣ

Ο κόσμος, τα τελευταία χρόνια, θυμίζει Αίγυπτο της εποχής των Φαραώ, όταν αντι-στρατεύονταν το θέλημα του Θεού, έγιναν αίτιοι των γνωστών δέκα πληγών με τις τραγικές εκείνες συνέπειες.

Δυστυχώς και σήμερα η παγκόσμια κοινότητα **«ουκ ηβουλήθη συνιέναι»** και συνεχίζει να λατρεύει **«τα κτίσματα και όχι τον Κτίστη»** με αποτέλεσμα να βυθισθεί σε έναν άκρατο υλισμό θεοποιώντας την ηδονή, την καλοπέραση, το **«εγώ»** της, την απεξάρτηση από το Δημιουργό της, τις ηθικές, και αυτής ακόμη της κοινής λογικής, καταχρώμενη των δώρων του Θεού.

Φυσική λοιπόν συνέπεια η αθεράπευτη σημερινή αιμορραγία που κατέστησε τον αλαζόνα **«σκεύος κεραμέως συντετριμμένον»**, αρρήχανο και ανίσχυρο μπροστά στη συμφορά, που, σαν, συνεχώς αυξανόμενη, χιονοστιβάδα, παραμορφώνει τα πάντα ημέρα τη ημέρα.

Ας δούμε όμως τα σημεία εκείνα που απειλούν να γίνουν πληγές, ενώ θα μπορούσαν να αποφευχθούν αλλάζοντας τρόπο σκέψης και ζωής:

1. Τα καιρικά και φυσικά φαινόμενα **[σεισμοί, τσουνάμια, χιονοθύελλες, πλημμύρες, πυρκαγιές, ξηρασία, ανεμοστρόβιλοι...]** έχουν ενταθεί στους καιρούς μας ανησυχητικά. Πάνω από 120 φονικοί ανεμοστρόβιλοι έπληξαν τις μεσοδυτικές περιοχές των Η.Π.Α., ενώ το Τέξας στέγνωνσε κυριολεκτικά από μακρόχρονη ξηρασία, το ίδιο έχουμε και στη χώρα μας. Στην Αμερική και Ευρώπη, πρόσφατα, εκτός των πλημμυρών, πρωτοφανείς χαμηλές θερμοκρασίες (**-55o C**), ασυνήθιστες στους τόπους τους, έκαναν την εμφάνισή τους προκαλώντας χιονοθύελλες και παραλύοντας κάθε κίνηση και δραστηριότητα.

2. Η ρύπανση του περιβάλλοντος γενικά, και κυρίως με γενετικούς τροποποιημένους οργανισμούς έχει φθάσει στο ζενίθ απειλώντας φύση και ανθρώπους του πλανήτη μας. Πρόκειται για έγκλημα που οφείλεται σ' ένα **«διαρέον γονίδιο»**, το οποίο απλώνεται θανατηφόρα, γιατί αλλάζει το **DNA** των τροφίμων, οδηγεί τις καλλιέργειες σε αποτυχία και προκαλεί με γρήγορους ρυθμούς πείνα.

3. Οι τιμές των τροφίμων, όπως είναι γνωστό, εξαρτώνται και από την παραγωγή των προϊόντων. Όταν, λόγω διαφόρων δυσμενών συνθηκών, η παραγωγή καθίσταται ανύπαρκτη, οι τιμές μεσουρανούν. Δυσμενείς παράγοντες μιας καλής παραγωγής είναι και η απώλεια των επικονιαστών (**μελισσών...**) και της παγκόσμιας μόλυνσης των καλλιεργειών λόγω χρήσης των γενετικών τροποποιημένων σπόρων. Τότε οι τροφές θα γίνονται όλο και πιο σπάνιες στον κόσμο.

4. Η περιβαλλοντική ρύπανση και μέσω των φαρμάκων προς ίδια χρήση. Όπως είναι γνωστό το **60-70%** του πληθυσμού χρησιμοποιεί φάρμακα σχεδόν καθημερινά. Αυτά τα φάρμακα περνούν μέσα από το σώμα των ανθρώπων και καταλήγουν στην παροχή νερού, όπου θα μολύνουν τα ψάρια (**www.naturalnews.com**). Ακόμη και πέρα από αυτό, τα φάρμακα καταλήγουν ως λυματολάσπη, συσσωρεύονται και πωλούνται ως **«οργανικό χώμα»**.

5. Η έλλειψη νερού όντως απειλεί την ύπαρξη ολόκληρων λαών: Δραματικά είναι τα στοιχεία της **UNICEF** καθώς 2.200 περί-

που παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα εξαιτίας του ακάθαρτου νερού και των κακών συνθηκών υγιεινής και αποχέτευσης. Κι εκεί, όπου υπάρχει νερό, η κλωρίωσή του δημιουργεί πολλά προβλήματα υγείας. Μόλις καθιερώθηκε η κλωρίωση του πόσιμου νερού, από τότε αρχίζουν να ανεβαίνουν στα ύψη οι καρδιακές παθήσεις, οι οποίες ήταν άγνωστες στην αρχή του 20ου αιώνα παρ' ότι οι τροφές είχαν πολλά λιπαρά. Η **Greenpeace** δήλωσε ότι, το κλώριο **είναι «ο δολοφόνος με το αγγελικό πρόσωπο»**, ο δε ειδικός στις διοξίνες **Dr Otto Hutzinger** υπογράμμισε: **«Ο Θεός δημιούργησε 91 στοιχεία... και ο διάβολος μόνο ένα, το κλώριο»**.

6. Η εξαφάνιση των μελισσών. Η κατάρρευση των αποικιών των μελισσών συνεχίζει να επιταχύνεται σε όλο τον κόσμο. Στην Αμερική εξαφανίστηκε το **90%**, στην Μέση Ανατολή το **85%**. Το ίδιο πρόβλημα – εντυχώς σε μικρότερη έκταση – αντιμετωπίζει και η χώρα μας. Η ζοφερή πραγματικότητα είναι ότι οι μέλισσες πεθαίνουν με... ταχύτατους ρυθμούς, απειλώνοντας με εξαφάνιση την αγροτική παραγωγή. Είναι γνωστό ότι το 80-90% της επικοινωνίας προέρχεται από τις μέλισσες και τις πεταλούδες. Ένα μόνο μελίσσι γονιμοποιεί **300 εκατομμύρια άνθη την μέρα!**

Η αιτία που εξαφανίζονται οι μέλισσες είναι τα μεταλλαγμένα και ο εμποτισμός των σπόρων με τοξικά φυτοφάρμακα. Τελευταία Γερμανοί ερευνητές του Πανεπιστημίου του Λαντάου διαπίστωσαν ότι η ακτινοβολία που εκπέμπουν τα κινητά τηλέφωνα και άλλες συσκευές τελευταίας τεχνολογίας, επηρεάζουν την έμφυτη ικανότητα των μελισσών να βρίσκουν το δρόμο της επιστροφής προς την κυψέλη.

Η μέλισσα είναι ένας πολύτιμος δείκτης για την κατάσταση του οικοσυστήματος και της βιοποικιλότητας των ειδών, διότι η μέλισσα δεν μπορεί να ζει σε μολυσμένο περιβάλλον – σε αντίθεση με τον άνθρωπο – ή πεθαίνει ή εγκαταλείπει την κυψέλη και δεν ξαναγυρίζει με συνέπεια το 80% των ανθοφόρων φυτών και δένδρων να μείνουν αγονιμοποίητα χωρίς καρπούς και κατ' επέκταση να σταματήσει κάθε αγροτική παραγωγή.

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν μάλιστα είχε προειδοποιήσει: **«Όταν θα εξαφανιστούν οι μέλισσες, η ανθρωπότητα θα έχει ακόμα 4 χρόνια ζωής»**.

7. Η ανεξέλεγκτη δραστηριότητα των εταιριών ενέργειας με το γνωστό ραδιενεργό νέφος (του Τσερνόμπιλ παλαιότερα, της Φουκοσίμα τελευταία Ουκρανία, Ισραήλ και άλλα μικρότερα σε έκταση) αποτελούν την κύρια αιτία καταστροφής του κόσμου. Και παρόλα αυτά αποσιωπούν την αλήθεια ότι τα τρόφιμα είναι μολυσμένα από το ραδιενεργό νέφος των χαλασμένων πυρηνικών εργοστασίων δικαιολογούμενοι ότι τα επίπεδα της ραδιενέργειας είναι **«χαμηλά»** και δεν υπάρχει κίνδυνος. Είναι όμως αλήθεια ότι το ραδιενεργό καίσιο παραμένει ισότοπο στις τροφές για αιώνες.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τη μαζική διαρροή πετρελαίου που γίνεται από εξορύξεις- μεταγίσεις και μετά αρχίζουν τους συνεχείς ψεκασμούς, προκειμένου να επιτύχουν την διάλυσή του.

8. Οι αεροψεκασμοί – φαινόμενο που έγινε ρουτίνα – αν και είναι εξίσου επικίνδυνοι, εν τούτοις καμία κυβέρνηση στον κόσμο, μέχρι σήμερα, δεν επιβεβαίωσε ότι οι περιοχές της ραντίστηκαν με **«χημικές ουρές»**. Όποιοι μάλιστα βουλευτές έκαναν ερωτήσεις, απαντήσεις δεν έλαβαν και σε πολλούς έγιναν συστάσεις να μη μιλούν.

Ο πρώην επικεφαλής του FBI στο Λος Άντζελες **Ted. I. Gunderson**, που πρώτος έβγαλε στο φως το θέμα των χημικών αεροψεκασμών λέγοντας ότι με αυτούς (ψεκασμούς) μας σκοτώνουν, βρέθηκε δολοφονημένος με αρσενικό!

Ο μακαρίτης τώρα και διακεκριμένος επιστήμονας Ν. Κατσαρός – ως Πρόεδρος του ερευνητικού κέντρου ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος και πρόεδρος ΕΦΕΤ –είχε δηλώσει: **«Το αλουμίνιο και το βάριο** – που περιέχουν οι «χημικές ουρές» – **είναι υλικά που, όταν πέσουν στο έδαφος μολύνουν ανθρώπους, υδροφόρο ορίζοντα και τροφική αλυσίδα»**.

Στον Καναδά και στην πόλη **Espanola** (μικρή **3.500** κατ.), μετά από αεροψεκασμούς που πραγματοποιήθηκαν πάνω από την πόλη, ακολούθησε ανάλυση του βρόχινου νερού και έδειξε ότι είχε υπολείμματα αλουμινίου επτά φορές πάνω από το ανώτερο επιτρεπτό όριο, και επί μήνες το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού υπέφερε από έντονους πονοκεφάλους, πόνους στις κλειδώσεις, ζαλάδες, έντονες κρίσεις άσθματος, απώλεια βραχυπρόθεσμης μνήμης, παρόμοιες δηλαδή με τα συμπτώματα της γρίπης, αλλά χωρίς πυρετό κ.ά.

9. Έλεγχος σπόρων και φυτών. Μπήκε πλέον σε εφαρμογή το σχέδιο νόμου **«Plant Reproductive Material Lan»** που αναγκάζει πολλές χώρες να μην μπορούν πλέον να καλλιεργούν ούτε στο κήπο τους φυτά από σπόρους που δεν έχουν εγκριθεί, σύμφωνα με το νόμο αυτό. Όλα τα φυτά, οι σπόροι, τα λαχανικά και οι καλλιέργειές θα πρέπει να καταγραφούν, άλλως θα συλλαμβάνονται και θα καταδικάζονται ως εγκληματίες. Αυτός ο νόμος στοχεύει (κατά τον **Ben Cabel**) στο να καταπνίξει τους παραγωγούς των τοπικών ποικιλιών, τους βιοκαλλιεργητές και τους αγρότες που δραστηριοποιούνται σε μικρή κλίμακα. Έχουν βάλει ως στόχο να κυριαρχήσουν πλήρως σε όλους τους σπόρους, τις καλλιέργειες και τα φυτά του πλανήτη!!

10. Ο ιός της γρίπης. Είναι μια κατάσταση γνωστή, η οποία κάθε χρόνο εμφανίζεται στους χειμερινούς μήνες, και κάθε δύο-τρία χρόνια εκδηλώνεται με πιο άγριες διαθέσεις. Είναι η γρίπη του **«Δυτικού Νείλου»**, η **«γρίπη των χοίρων»**, η **«γρίπη των πτηνών»** και τελευταία ο **Κορονοϊός** με χιλιάδες θύματα κ.ά. Η γρίπη όμως η προερχόμενη από τις... αμερικάνικες φαρμακευτικές εταιρίες που έχουν ήδη έτοιμα δις εμβόλια για

την αντιμετώπιση νόσων πριν ακόμη εκδηλωθούν (**sic**), αυτή είναι η πιο επικίνδυνη.

Εμείς δε θα υποστηρίξουμε πως ήταν εσκεμμένο το γεγονός – όπως γράφτηκε – ότι αμερικάνικα εργαστήρια είχαν ετοιμάσει εκατομμύρια εμβόλια και περιμένουν (ως γύπες) την **«εκδήλωση της νόσου»** (**sik**).

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (**Π.Ο.Υ.**) η γρίπη προσβάλλει περίπου **5 εκατομμύρια άτομα το χρόνο**, απ' τα οποία το ποσοστό των θανάτων ανέρχεται σε 25 μέχρι 500 χιλιάδες. Σε περίπτωση δε πανδημίας ο αριθμός είναι απρόβλεπτος.

Η κατωτέρω όμως δήλωση του **Robert McNamara** – πρώην προέδρου της Παγκόσμιας Τράπεζας, πρώην υφυπουργού των ΗΠΑ, μέλος του Προγράμματος για Διευρυμένη Ανοσοποίηση – προβληματίσε εκατ. ανθρώπους αναλογιζόμενοι μήπως αποβλέπουν στη μείωση του πληθυσμού του πλανήτη. **«Θα πρέπει να ληφθούν δρακόντεια μέτρα για δημογραφική μείωση ενάντια στη θέληση των πληθυσμών»** (McNamara).

11. Τα ναρκωτικά. Μία από τις μεγαλύτερες πληγές είναι κι αυτή των ναρκωτικών, η οποία έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις. Ο εθισμός των νέων σ' αυτά τρέχει με τρομερή ταχύτητα και δεν υπάρχει σχεδόν κανείς να σταματήσει το κακό που φέρνει το θάνατο σε χιλιάδες νέους καθημερινά, πριν προλάβουν να ζήσουν τις χαρές της ζωής.

Τί κάνουν οι κρατούντες του κόσμου στο θέμα αυτό; Δυστυχώς τίποτε! Η αδιαφορία τους μάλιστα γεννά υποψίες ότι επιδιώκουν την κατάσταση αυτή. Οι Αμερικανοί αίφνης εισβάλλοντας στο Αφγανιστάν είχαν την ευκαιρία να εξολοθρεύσουν την **«φωλιά του οπίου»** – όπως έλεγαν – αλλά κάτι τέτοιο δεν έγινε, γιατί όπως μαθαίνουμε από στοιχεία του ΟΗΕ η παραγωγή αυξήθηκε. Το ίδιο συμβαίνει με την Κολομβία και άλλες χώρες της Ν. Αμερικής.

Σε παρόμοιο κίνδυνο, αναλογικά, βρίσκεται και η χώρα μας. Και αναρωτιέμαστε: τι κάνει η ελληνική Κυβέρνηση, όταν γνωρίζει ότι στα σύνορά μας υπάρχουν τεράστιες φυτείες ναρκωτικών; Η εφημερίδα **«ΤΟ ΒΗΜΑ»** δημοσίευσε μια έρευνα που έγινε από την Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών Ελλάδας, σύμφωνα με την οποία στα Σκόπια ολόκληρος όροφος του **Grand Hotel της FYROM**, είναι κλεισμένος από Αλβανούς κροίσους εμπόρους ναρκωτικών που κινούνται με μερσεντές, ζουν πολυτελώς και φρουρούνται από ένοπλους σωματοφύλακες.

Στην Αλβανία, είναι κοινό μυστικό ότι, η **«βαριά βιομηχανία»** ασχολείται με την επεξεργασία και εμπορία των καλλιεργούμενων ναρκωτικών φυτών, των οποίων ο τζίρος ξεπερνάει και το επίσημο αλβανικό Α.Ε.Π. που ανέρχεται σε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ.

Όπως δήλωσε ο Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής της Αλβανίας προ δεκαετία, μεγάλες φυτείες υπάρχουν σε 12 Περιφέρειες αλλά τα **«σκήπτρα»** τα κρατούσε το χωριό **Λαζαράτι** κοντά στο Αργυρόκαστρο.

Είναι ανησυχητικό το φαινόμενο, γιατί οι πάντες παραμένουν απαθείς απέναντι σ' αυτήν την πληγή, για την οποία υπάρχουν δεκάδες επίσημες μελέτες και από διεθνείς Οργανισμούς. Ασφαλώς κάποιος λόγος θα υπάρχει! Εμείς θα αναφερθούμε μόνο σε μια επισήμανση που έκανε πρό ετών ο Ιταλός

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΜΑΣΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΣΙΜΕΣ ΠΛΗΓΕΣ

Antonio Maria Costa (επικεφαλής της υπηρεσίας για τα ναρκωτικά και το οργανωμένο έγκλημα στον ΟΗΕ) στην βρετανική εφημερίδα **"The Ibseruer"**.

«Από πολλές απόψεις το ναρκόκρημα ήταν το μόνο ρενστό κεφάλαιο που ήταν προσιτό για κάποιες τράπεζες στην κορύφωση της κρίσης. Ο διατραπεζικός δανεισμός στηρίχθηκε σε χρήματα που προέρχονταν απ' το εμπόριο ναρκωτικών και άλλες παράνομες δραστηριότητες... Ο Ο.Η.Ε. εκτιμά ότι 1,6 τρισεκατομμύρια δολάρια ξεπλύθηκαν παγκόσμια το 2009, και απ' αυτό το ποσό τα 580 δισεκατομμύρια προέρχονταν απ' το εμπόριο ναρκωτικών».

12. Ομοφυλοφιλία. Η έκκληση των πθών βρίσκεται σε έξαρση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψήφισμά του υποχρέωσε όλες τις χώρες μέλη της να επιτρέψουν στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια να προχωρήσουν σε γάμο, και να μπορούν να υιοθετούν και να ανατρέφουν παιδιά δίδοντας τέλος στην "ρετσινιά" της ομοφυλοφιλίας και της θεωρούμενης (!) προσβολής της δημόσιας αιδούς! Η Ελλάδα πρωτοστάτησε.

Σάπισαν κυριολεκτικά η Δύση και οι του δυτικού πολιτισμού λάτρεις, αυτό που έγινε είναι η μεγαλύτερη κατάρπτωση της ανθρωπότητας. Η ομοφυλοφιλία είναι ιδιαίτερα θεομίσητη αμαρτία, γιατί προσβάλλει τον ίδιο το Δημιουργό ο οποίος **«εδημιούργησε άρρεν και θήλυ»** και όχι ερμαφρόδιτους ανθρώπους (αρσενικοθήλυκους).

Σάπισαν οι «δυτικά» φρονούντες διότι, όπως ο διάβολος αυτονομήθηκε έτσι κι αυτοί σαν άλλοι άφρονες, είπαν **«εν τη καρδιά αυτών· ουκ έστι Θεός»** με τα γνωστά αποτελέσματα (ομοφυλοφιλίες, παιδοφιλίες, αρσενικοκίτες, κτηνοβασίες, μοικείες, πορνείες, ειδωλολατρικές, πλεονεξίες, λαιμοδορίες, κλεψιές...) τα οποία μνημονεύει ο απ. Παύλος στην Α' Κορ. 6, 9-10, κατεβάζοντας την εικόνα του Θεού (άνθρωπο) πιο κάτω κι από τα ζώα, στα οποία τίποτε το αφύσικο δεν παρατηρείται στη ζωή τους.

Ως «δυτικά» φρονούντες, θεωρούνται οι βαπτισμένοι χριστιανοί, οι οποίοι εκτράπηκαν και προσκολλήθηκαν στην ειδωλολατρεία, για να ικανοποιήσουν επιθυμίες που ο αληθινός Θεός δεν επιτρέπει. **«Δια τούτο – λέγει ο Παύλος – παρέδωκεν αυτοίς ο Θεός εις πάθη ατιμίας...»** και οι μεν γυναίκες, χωρίς να ντραπούν και σεβαστούν τον εαυτό τους, άλλαξαν τη φυσική χρήση του φύλου τους σε παρά φύση και εκτράπηκαν σε ακατανόμαστες πράξεις. 27. Κατά παρόμοιο τρόπο οι άρρενες άφησαν τη φυσική σχέση και χρήση της γυναίκας και επιθύμησαν σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να ενεργούν εξευτελιστικές πράξεις άνδρες προς άνδρας. (Ρωμ. 1, 26-27).

Η φυσική χρήση της γυναίκας μέσα στο γάμο, κατά το θέλημα του Θεού, αποβλέπει:

α) στην πθική τελείωση του ανδρόγυνου, συμβάλλοντας και στη σβέση της σαρκικής πύρωσης (Α' Κορ. 7, 9), **β)** στον πολλαπλασιασμό και διαιώνιση του ανθρώπινου είδους (Γεν. α' 28).

Και γεννιέται το ερώτημα: πώς θα επιτευχθεί η διαιώνιση του είδους όταν, τη μια εμποδίζουμε τη σύλληψη με διάφορους τρόπους και για αρκετά χρόνια, την δε άλλη αρέγονται άνδρες άνδρας και γυναίκες γυναίκες;

Την απάντηση στο εύλογο παραπάνω ερώτημα, δίδουν οι διεφθαρμένοι πολιτικοί μας πιεζόμενοι από τη διεφθαρμένη και άθρη Δύση που μας «κρατάει» δέσμιους. Διαλύουν την παραδοσιακή και ευλογημένη οικογένεια, νομιμοποιώντας την ελεύθερη συμβίωση ετερόφυλων και ομοφύλων (**άνδρα με άνδρα και γυναίκα με γυναίκα**) καθώς και

την υιοθέτηση και ανατροφή παιδιών από ομοφυλόφιλους. Και το άκρον άωτον της σήψης είναι η μετά πάθους προβολή των «τοιούτων» από τα τηλεοπτικά κανάλια κυρίως, θεωρώντας το «κουσούρι» προσόν και την παρουσίασή τους πρόδο.

Ο tempora o mores (ω καιροί, ω ήθη!). Τη θλιβερή αυτή κατάσταση έρχεται να επιβεβαιώσει και ο κ. Στέφανος Σωτηρίου στο βιβλίο του «Δημογραφικό και μεταναστευτικό» (σελ. 41-43): **«Σήμερα δεν υπάρχει εκδήλωση, δεν υπάρχει τηλεοπτικό πρόγραμμα, που να μην συμμετέχει ομοφυλόφιλος ή να μην έχει ως θέμα – κύριο ή δευτερεύον – την ανδρική ομοφυλοφιλία...».**

13. AIDS: Το AIDS ήταν μία από τις φονικότερες επιδημίες στην παγκόσμια ιστορία. Υπολογίζεται ότι γύρω στα 25.000.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους, ενώ 33.000.000 είναι φορείς της νόσου.

Η επιδημία συνεχίζει να παραμένει ανεξέλεγκτη στις περισσότερες χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα στην αφρικανική ήπειρο.

Το γεγονός, ότι οι πρώτοι που προσβλήθηκαν από τον ιό του AIDS, ήταν ομοφυλόφιλοι, οδήγησε τότε στο συμπέρασμα ότι ήταν νόσος μόνον των ομοφυλόφιλων. Η έρευνα όμως απέδειξε ότι ο ιός μπορεί να προσβάλει οποιονδήποτε που θα έλθει σε επαφή με φορέα ή με κάποιο μολυσμένο αντικείμενο (σύριγγα, αίμα κ.α.).

Η αύξηση των κρουσμάτων στη χώρα μας εκείνα τα χρόνια προβλημάτισε τους ειδικούς, διότι τα στοιχεία που έδωσε το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) υπήρξαν ανησυχητικά. Σήμερα το πρόβλημα περιορίστηκε στο ελάχιστο.

14. Το χρήμα. Το χρήμα ανέκαθεν υπήρ-

ξε μέσο συναλλαγής. Κι όσο αυτό παρέμενε μέσο, οι άνθρωποι πρόκοβαν και ζούσαν ειρηνικά. Από τη στιγμή όμως που αποτέλεσε αυτοσκοπό, η ζωή άλλαξε και ο άνθρωπος για τον άνθρωπο έγινε λύκος. Ο θάνατος του ενός, θεωρείται πλέον ζωή για τον άλλον.

Το χρήμα! Ενώ φτιάχτηκε, για να μας υπηρετεί, του γίναμε εμείς υπηρέτες. Και το παράξενο είναι ότι στο βάθος κανείς δεν είναι ευτυχιμένος ούτε ο κατέχων ούτε ο μη έχων. Αυτός όμως, ο παράλογος άνθρωπος, δε θέλει να το κατανοήσει, όπως δε θέλει να σκέφτεται και ότι κάποια στιγμή θα πεθάνει και ότι το μόνο που θα πάρει, θα είναι δύο μέτρα σε κάποιο κοιμητήριο κι αυτό με ενοίκιο. Έβγαλε από τη ζωή του το φόβο του Θεού, για να μην τον ελέγχει η συνείδηση, όταν θα αδικεί τους συνανθρώπους και έβαλε σε ενέργεια το σατανικό του σχέδιο αρχίζοντας από τους πιο ευάλωτους ανθρώπους και λαούς.

Οι τραπεζίτες έχουν δημιουργήσει έναν κυκλώνα χρηματοοικονομικών προϊόντων, ώστε να μπορούν να ελέγχουν πλή-

ρως το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Στο όνομα του χρήματος...

γίνονται οι πόλεμοι, προωθείται το έγκλημα και η διαφθορά (κάθε μορφής), καταστρέφονται παραδόσεις, γλώσσες, ήθη και έθιμα, καταλύονται οικογενειακοί δεσμοί, λαοί, έθνη και κοινωνίες ολόκληρες...

Στο όνομα του χρήματος...

ανθεί το εμπόριο οργάνων, λευκής σάρκας, ναρκωτικών, όπλων...

Στο όνομα του χρήματος...

εξευτελίζονται οι ανθρώπινες αξίες (αξιοπρέπεια, ειλικρίνεια, ελευθερία, Δημοκρατία, ανεξαρτησία σκέψης και άποψης, ακόμα κι αυτή η κοινή λογική).

Χρησιμοποιώντας το χρήμα, ως αιχμή του δόρατος, οι τραπεζίτες εξαγόρασαν και έθεσαν υπό τον έλεγχό τους τα μεγαλύτερα εργοστάσια και τις βιομηχανίες τροφίμων και φαρμάκων. Οι πολυεθνικές εταιρίες έχουν απλώσει τα πλοκάμια τους παντού, κυρίως όμως μέσω των αντιπροσώπων τους, που είναι ισχυροί τοπικοί παράγοντες σε κάθε χώρα και κοινωνία. Έχουν παντού εκβιαζόμενους ή πληρωμένους υπαλλήλους σε όλα τα επίπεδα εξουσίας κι έτσι συγκεντρώνουν με απίστευτη ταχύτητα τον πλούτο στα χέρια τους.

Μια έκθεση της Ελβετικής **Τράπεζας Κρίφντι Σουίς** το 2012 έλεγε ότι **«το 8,1% του πληθυσμού της γης κατέχει το... 82,4% του παγκόσμιου πλούτου».**

Ο Σοφοκλής της αρχαίας Ελλάδας πριν

δυόμισι χιλιάδες χρόνια έγραφε: **«Ποτέ δεν βρέθηκε τέτοιο κακό για τους ανθρώπους σαν το χρήμα. Αυτό καταστρέφει πολιτείες, οδηγεί ανθρώπους μακριά απ' τα σπίτια τους στην τυχοδιωκτική ζωή, δελεάζει και διαφθείρει τους τίμιους σε πρόστυχες πράξεις. Το χρήμα δίδαξε στους ανθρώπους το δόλο και την ασέβεια».**

15. Τα Μ.Μ.Ε. Κύριο χαρακτηριστικό στην εποχή που ζούμε είναι οι ραγδαίες αλλαγές της κοινωνικής μας ζωής. Ζούμε στην εποχή της πληροφορικής. Αυτή όμως, όπως χρησιμοποιείται, βλάπτει περισσότερο απ' όσο η χειρότερη επιδημία! Κι ενώ σ' αυτά τα Μαζικά Μέσα κυριαρχεί ο λόγος, δεν προάγεται η σαφής διατύπωση των ιδεών. Αυτό που προσφέρουν, τελικά, είναι επιφάνεια, θέαμα και προπαγάνδα. Ανθεί η πλύση εγκεφάλου, μέσω της διαφήμισης εκατομμυρίων ειδών, επιβάλλοντας τον ΑΣΚΟΠΟ υπερκαταναλωτισμό στους πολίτες...

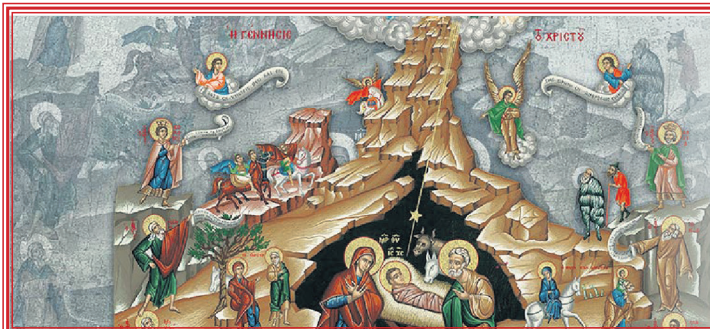
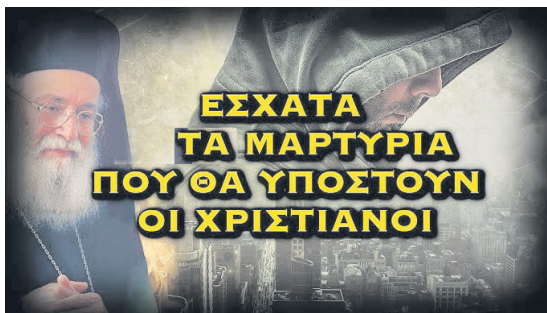
Η γνώση αντικαταστάθηκε από την πληροφορική που γρήγορα έγινε **«ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΜΕΝΗ»**. Έτσι επιτρέπει να διαδίδονται ειδήσεις οποιουδήποτε είδους και από τον οποιοδήποτε κάνοντας την κοινή γνώμη να ταλαντεύεται σαν χαρταετός στον άνεμο.

Τα Μ.Μ.Ε. μεταβλήθηκαν σε βιομηχανία παραγωγής άβουλων και μη σκεπτόμενων ανθρώπων. Προβάλλουν και μεγεθύνουν τα υποσιώδη και αποσιωπούν τα πραγματικά γεγονότα. Έτσι η συνείδηση του καθενός διαβρώνεται και διασπάται, οι δε πληροφορίες που φτάνουν στα μάτια και τα αυτιά μας είναι περασμένες από **«ειδικό φίλτρο»!**

Ο πθικός παράγοντας έχασε πια την αξία του. Και μόνο το γεγονός ότι ένα παιδί, ωστόσο τελειώσει τις πανεπιστημιακές του σπουδές (19 ετών περίπου – βάσει ερευνών), έχει κατά μέσο όρο παρακολουθήσει 19.000 ώρες τηλεόραση έναντι των **μόλις 11.000 παρουσιών στο μάθημα**, καταδεικνύει τη φοβερή επίδρασή της στους νέους ιδιαίτερα τον 21ο αι. καταντώντας **όντως «το όπιο του λαού».**

16-social media, η σύγχρονη ενημέρωση, είναι η πληγή που πάει να γίνει καθολική, ενημερώνει βέβαια γρήγορα τον κόσμο αλλά έχει φέρει σοβαρές "ζημιές" και αρνητικές επιπτώσεις. Τον εθισμό, τη διάδοση πολλών ψευδών ειδήσεων, διαδικτυακό εκφοβισμό, τοξικό περιεχόμενο, ψυχική υγεία. Στα παιδιά έχουν συνέπειες στην ψυχοδιανοικωνική ανάπτυξη έρευνες έδειξαν ότι παιδιά με αρκετές ώρες ενασχόληση έχουν χαμηλότερα επίπεδα ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας, σε σύγκριση με τους ομότιμους τους με μη ή καθόλου ενασχόληση.

Η ανθρωπότητα μαστίζεται από πληγές που είναι πολλές και θανάσιμες. Όσο είναι καιρός ως Ελλάδα να ανανήψουμε, να τα ανατρέψουμε και να βάλουμε στη θέση τους τα πράγματα, μην έχουμε τις συνέπειες των πληγών του Φαραώ!

ΕΥΧΕΣ

Ευχόμαστε προς όλους - φίλους και εχθρούς **Καλά Χριστούγεννα**- ο τεχνικός Κύριός μας να χαρίζει στον καθένα, αγάπη, πίστη και υπομονή στις δυσκολίες και αρρώστιες. Ο δε καινούργιος χρόνος να είναι ευλογημένος, ειρηνικός και άγιος **Χρόνια πολλά**